

கந்தர் அனுபூதி (முகவுரை)

நாற்கவி கவிஞர் அருணகிரி நாதர், கந்த வேளைத் துதித்துச் சொற்சுவை, பொருட்சுவை, இசைச்சுவைகள் நிறைந்த பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இந்த நூல்களைப் பன்னிரண்டு திருமுறைகளாக முனைவர் தணிகைமணி வ.சு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்கள் பகுத்துத் தொகுத்துள்ளார். மூலமும் உரையும் கொண்ட இந்த நூல்களை, முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை என்ற தலைப்பில் நான்கு தொகுதிகளாகத் திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்தத் திருமுறைகளின் விபரம் பின்வருமாறு .

1 - 6 திருமுறைகள் -- ஆறு படை வீட்டுத் திருப்புகழ்ப் பாக்கள்.
ஏழாந் திருமுறை --- மற்ற திருத்தலங்களில் பாடப்பெற்ற திருப்புகழ்ப் பாக்கள்.
எட்டாந் திருமுறை --- கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அந்தாதி
ஒன்பதாந் திருமுறை --- திருவகுப்பு
பத்தாந் திருமுறை --- கந்தர் அனுபூதி
பதினொன்றாந் திருமுறை -- பல அடியார்களின் பாடல் தொகுதி
பன்னிரண்டாந் திருமுறை---சேய்த் தொண்டர் புராணம் (41 (அடியார்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்)

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் எழுதிய கந்தர் அனுபூதி உட்பட பல முருக வழிபாட்டு நூல்களை வானதி பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் முன் அணியில் பெருமிதத்துடன் வெற்றி நடை போடும் தமிழ் அன்பர்கள் பலரும் தமிழ் நாட்டு மரபு நூல்களைக் கற்று மகிழும் பொருட்டு, புதிதாக உருவான மின் நூல் பதிப்பு முறை நன்மை பயக்கும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த நூல்களின் சில பகுதிகளைச் சிற்சில மாற்றங்களுடன் வெளியிட முற்பட்டுள்ளோம். பாக்களின் பொருள் நன்கு விளங்கும் பொருட்டு அவைகள் பதம் பிரித்தல், பதம் கூட்டுதல், பத உரை, சுருக்க உரை, விளக்கக் குறிப்புகள் ஆகிய தலைப்புகளின் கீழ் இப்பாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை என்ற மூலநூல் தொகுதிகளை அன்புடன் அனுப்பி வைத்த நண்பர்கள், டாக்டர் வி.வெங்கடேஸ்வரன், அவருடைய துணைவியார் தாரா வெங்கடேஸ்வரன், டாக்டர் ஜி.வி. சீனிவாசன் ஆகியோர்க்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றி. வான்கூவர் நகரில் வாழும் திரு இராமசாமி செட்டியாரும் அவரது துணைவியார் திருமதி கலையரசி அவர்களும் அச்சுப் பிழைகளைத் திருத்தியதுமன்றி இலக்கியக் கருத்துக்களையும் தந்து உதவினர். அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.
க.ரா. கிருஷ்ண மூர்த்தி, ப. இரத்தனசாமி

**Dr.C.R. Krishnamurti, Ph.D., Professor Emeritus, University of British Columbia,
Vancouver, B.C. Canada and**

**Dr. P.Rathanaswami, Ph.D., Director, Thamizh Cultural Society of British Columbia,
Vancouver, B.C. Canada.**

We would appreciate your comments.

Please send them to crkrishn@interchange.ubc.ca

=====

அருணகிரிநாதர் அருளிய
கந்தர் அனுபூதி
(முருக வேள் பத்தாம் திருமுறை)

முன்னுரை

அருணகிரி நாதர் இயற்றிய கந்தர் அனுபூதியில், கந்தன் என்ற சொல் ஆன்மாக்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகத் திகழ்வவன் என்னும் பொருளில் அமைந்துள்ளது. அனுபூதி என்ற சொல், (அனு = உடன், பூதி = ஆதல்) எனப் பொருள்படும். அதாவது இறைவனுடன் ஒன்றாவதால் வரும் அனுபவ ஞானம்.

தொல்காப்பியரும் கந்தழி என்ற சொல்லைப் பற்றுக் கோடில்லாத மூலப் பொருள் என்ற பொருளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

(கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி என்ற வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்

கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே)-- தொல்காப்பியம் (புறத்திணை) 27-1,3.

அருணகிரிநாதருக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவரும், சைவ சமயக் குரவர்களுள் ஒருவரும் ஆகிய மாணிக்க வாசகர் தமது திருவாசகத்தில் உள்ள திருச்சதகம் என்ற பகுதியில் சிவனை அனுபூதியில் அறிவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். ஒருவன் ஆத்ம (அந்தக் காரண) சுத்தி அடையும் போது தான் புறப் பொருள்களை அறிவு அடிப்படையில் நுகரும் அனுபவ சுத்தி உண்டாகிறது. அதற்குப் பின்னரே எல்லாப் பொருள்களையும் சிவ உருவமாய்க் கண்டு களிக்கும் அனுபோக சுத்தி உண்டாகிறது. சிவனை அனுபூதியில் அறிபவனே நிலையான சாந்தியை அடைகிறான் என்பது மணிவாசகரின் இறைமைக் கோட்பாடு.

இந்தக் கருத்துக்களை ஒட்டி அருணகிரி நாதர் மெய்ப் பொருளான கந்தனை எங்ஙனம் அனுபூதியில் அறிந்து சாந்தி பெறுவது என்பது பற்றி இந்த நூலில் விளக்கி உள்ளார்.

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் கந்தர் அனுபூதி என்ற சொல்லை மூன்று விதமாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறுகின்றார்.

1. கந்தனைச் சேர்ந்து அடையும் அனுபூதி -

மனப் பக்குவம் அடைந்த ஒருவர் கந்தனை வழிபட்டுத், தாம் வேறு, கந்தன் வேறு, எனாதபடி, உடலும் உயிரும் போல், அவருடன் இரண்டறக் (அத்துவிதமாகக்) கலந்து நிற்கும் நிலை. (கலப்பினால் ஒன்றுபடும் நிலை). இதனை அவையேயாய் என்பர்.

2. கந்தனால் அடையும் அனுபூதி -

கந்தனுடன் இரண்டறக் கலந்த ஒருவருக்குக் கந்தன் அவரின் வேறாய் நின்று, சூரியன் ஒளியும், கண் ஒளியும் போல், தம்மை அறிவித்துக் காட்டி உதவும் நிலை (பொருளால் வேறாகி நின்று உதவும் நிலை). இதனைத் தானேயாய் என்று குறிப்பிடுவர்.

3. கந்தன் கண் அடையும் அனுபூதி -

கந்தனுடன் இரண்டறக் கலந்த ஒருவருடன் கந்தன் உடனாகி நின்று உதவி செய்யும் நிலை. (உடனாகி நின்று உதவும் நிலை). இதனை அவையே தானாய் என்ற சொற்றொடர் விளக்கும்.

கந்தர் அனுபூதி என்னும் நூல் இந்த மூன்று வகை மெய் உணர்வுகளைப் பற்றிக் கூறுவதால், ஆன்மாக்கள் உய்வதற்கு ஒரு பற்றுக் கோடாக விளங்குகின்றது.

இந்த மின் பதிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட கந்தர் அனுபூதியின் உரையும் விளக்கங்களும், முனைவர் வ.சு. செங்கல்வராயன் அவர்கள் எழுதிய முருகவேள் பன்னிரு திருமுறை (திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை), மற்றும் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் எழுதிய கந்தரனுபூதி (வானதி பதிப்பகம், சென்னை), ஆகிய நூல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

காப்பு

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம்

பதம் பிரித்தல்

நெஞ்சம் கன கல்லும் நெகிழ்ந்து உருக
தஞ்சத்து அருள் சண்முகனுக்கு இயல் சேர்
செஞ்சொல் புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக் கர ஆனை பதம் பணிவாம்.

பதம் கூட்டுதல் ---- பாட்டில் உள்ளவாறு

பத உரை

நெஞ்சம் கன கல்லும் = மனம் எனப்படும் கனத்த இளகாத கல்லும். நெகிழ்ந்து உருக = இளகி உருகும்படி. தஞ்சத்து = அபயம் என்று தன்னைச் சரண் அடைந்தவர்களுக்கு. அருள் = அருள் பாலிக்கின்ற. சண்முகனுக்கு = சண்முகப் பெருமானுக்கு உரியதாகிய. இயல் சேர் = இயல் தமிழின். செஞ் சொல் புனை = செவ்விய சொல் மலரால் புனையப்பட்ட. மாலை = இப் பாமாலையானது. சிறந்திடவே = சிறப்புடன் இப்பூல்கில் விளங்குவதற்காக. பஞ்சக் கர = ஐந்து கரங்களையுடைய. ஆனை = விநாயக மூர்த்தியின். பதம் = திருவடிகளை. பணிவாம் = பணிந்து போற்றுவோம்.

சுருக்க உரை

இளகாத கல்லும் இளகி உருகும்படி தன்னைச் சரண் என்று அடைந்தவர்க்கு அருள் பாலிக்கும் சண்முகப் பெருமான் அணியும்படி ஆக்கப்படும் இப் பாமாலை உலகில் சிறந்து விளங்க வேண்டி விநாயகப் பெருமானைப் பணிவோமாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. நெஞ்சக் கன கல்....

மனம் கனமான கல்லுக்கு ஒப்பானது. அத்தகைய மனம் நெகிழ வேண்டுமென்றால் இறைவன் திருவருள் வேண்டும்.

(கல்நார் உரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான்)----திருவாசகம் (திருப்புவல்லி) 13-9.

(கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்டு

என்னை நின்கழற்கு இன்பனாக்கினாய்) ----திருவாசகம் (திருச்சதகம்) 5-94

(கல்நார் உரித்த என் மன்னா எனக்குநல்

கர்ணா மிர்தப்பதம் தந்தகோவே)---திருப்புகழ் (என்னால்பிறக்கவும்)

ஆ. சண்முகன்.....

ஆறு குணங்களே ஆறு முகங்களாகத் திகழும். ஆறு குணங்களாவன - அ (ஒன்றாகி), உ (உடனாகி), ம(வேறாகி), நாதம், விந்து, கலை என்பன.

கந்தனையே முழு முதற் பொருளாகத் துதித்த அருணகிரி நாதர், தமது நூலின் துவக்கத்திலேயே அறுமுகப் பெருமானின் தத்துவப் பொருண்மையைத் தெளிவுபடுத்தி விடுகின்றார். காப்புப் பகுதியில் கூறப்பட்ட இதே கருத்தை

இறுதியில் உருவாய் அருவாய் என்று தொடங்கும் ஐம்பத்தொன்றாம் பாட்டில் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றார்.

(ஏவர்தம் பாலுமின்றி எல்லைதீர் அமலற்குள்ள மூவிரு குணனும்சேய்க்கு முகங்களாய் வந்ததென்ன பூவியில் சரணத்தண் பொய்கையில் வைகும்ஐயன் ஆவிகட் கருளுமாற்றால் அறுமுகங் கொண்டானன்றே)--- கந்தபுராணம். அல்லது பிரணவமும், பஞ்சாக்காரமும் சேர்ந்த ஆறெழுத்து அவன் முகங்கள் எனவும் கொள்ளலாம்.

(தாரக எழுத்தும் சார்பெழுத்தஞ்சும் வாரண முகவன் மலரோன் திருமால் உருத்தெளிந்திட நம் உருவேயாகும் ஆறுமா முகத்து அமர்ந்ததும் இதுவே வேறிலையென்று மெய்ம்மொழி செப்பீர்)--- சிற்றம்பல நாடிகள்.

இ. தஞ்சத்தருள்.... தன்னைத் தஞ்சமாக அடைந்தவர்களுக்கு அருள் புரியும் சண்முகன்

(எவ்வுயிர்க்கும் தஞ்சமென நிற்கும் தனிப் பொருளாய்)--- கந்தர் கலி வெண்பா 6. (அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி)----திருவாசகம் (போற்றித் திருவகல்) 4-161.

ஈ. பஞ்சக் கரவானை பதம்.....இந்த அடியைப் பலவாறு பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.

1. பஞ்சக் கர ஆனை பதம் = ஐந்து திருக்கரங்களையும் யானை முகத்தையும் உடையவன் பாதங்கள்

(ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை)---- திருமந்திரம்.

2. பஞ்ச அக்கர ஆனை பதம் = ஐந்து அட்சர வடிவான யானை முகத்தவன். அதாவது பஞ்சாக்கஷரத்தின் மூலப் பொருளானவன். பிரணவமே பஞ்சாக்கஷரம். (அகரமென அறிவாகி, உலகம் எங்கும் அமர்ந்து அகர, உகர, மகரங்கள் தம்மாற் பகருமொரு முதலாகி)-- (விநாயக புராணம்)

(ஓங்காரமாம் ஐந்தெழுத்தால் புவனத்தை உண்டு பண்ணிப் பாங்காய் நடத்தும் பொருளே அகண்ட பரசிவமே)---தாயுமானவர் (பாயப்புலி) 9.

3. பஞ்சம் = மன இருளை. கரவானை பதம் = துடைப்பவனாகிய விநாயகன் பாதங்கள்.

பஞ்சக் கரவான் = மன இருளை ஒழிப்பவனுடைய. ஐ = அழகிய. பதம் = பாதங்கள்.

படம்- 1. மெய்ப்பொருள் தத்துவம்

நூல்

1.

ஆடும் பரிவேல் அணிசே வலெனப் பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய் தேடும் கயமா முகனைச் செருவிற சாடும் தனியா னைசகோ தரனே

பதம் பிரித்தல்

ஆடும் பரி வேல் அணி சேவல் எனப் பாடும் பணியே பணியா அருள்வாய் தேடும் கய மா முகனைச் செருவில் சாடும் தனி யானை சகோதரனே.

பதம் கூட்டுதல்---தேடும் கய மாமுகனை..... சகோதரனே. ஆடும்பரி.....அருள்வாய்.

பத உரை

தேடும் கய மா முகனை = (போரைத் தேடி வந்த) யானையின் பெருத்த முகத்தைக் கொண்டிருந்த கஜ மாமுக சூரனை. செருவில் = போரில். சாடும் = மோதி அடக்கிய.

தனி = ஒப்பற்ற. யானைச் சகோதரனே= கணபதியின் தம்பியே. ஆடும்பரி = ஒங்கார உருவில் தனது தோகையை விரித்து ஆடும் உன் வாகனமாகிய மயிலைத் (துதித்தும்). வேல் என = உன் திருக்கரத்துப் படையாகிய வேலாயுதத்தைத் (துதித்தும்). அணி = அழகிய. சேவல் என = உன் கொடியாகிய சேவலைத் (துதித்தும்). பாடும் பணியே = பாடுகின்ற தொண்டே. பணியா = நான் மேற் கொண்ட தொண்டு ஆகும்படி. அருள்வாய்= அருள் தருவாய்.

சுருக்க உரை

கய மா முகனை மோதி அடக்கிய கணபதியின் தம்பியே. உனது மயில், வேல், சேவல் ஆகியவற்றைப் பாடும் தொண்டினையே நான் மேற் கொள்ள அருள் புரிவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆடும் பரி வேல் அணி சேவல்.....

மயில் விந்தையும், வேல் ஞானமாகிய கலையையும் சேவல் நாதத்தையும் உணர்த்துவன.

(நாத விந்து கலாதி நமோநம)---திருப்புகழ் (நாதவிந்து)

அருணகிரியார் சொல், பொருள் என்ற இரண்டு வகைகளில் பிரணவத்தை இணைத்தார்.

சொல்லால் இணைத்தது - ஆடும் என்ற சொல்லில் பிரணவம் அடங்கியுள்ளது. ஆ = அகரம் அடங்கியுள்ளது. டு (ட+ உ) = உகரம். இது ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் உள்ள இணைப்பு. ம் = ஒங்காரத்தின் மூன்றாம் எழுத்தை அப்படியே சொல்லி விட்டார். இறைவன் ஒன்றியும், உடனாகியும், வேறாகியும் நிற்பது போலப் பிரணவத்தின் பகுதிகள் ஆடும் என்ற சொல்லின் பகுதிகளோடு காணமுடியாதபடி ஒன்றியும், உடனாக இணைந்தும், தெளிவாகக் காணும்படி தனித்தும் நிற்கின்றன. (கி.வ, ஜகன்னாதன், திருப்புகழ் அமிர்தம், 17,306, 1955).

பொருளால் இணைந்தது - ஆடும் மயில் தனி மந்திரமாகிய ஒங்காரத்தின் திருவுருவ நிலை கொண்டது. பிரணவத்தின் நினைப்பை உண்டாக்கும்படி கந்தர் அனுபூதியின் ஆரம்பம் இருக்கின்றது.

ஆ. கய மா முகனைக் கணபதி அடக்கியது...

கஜமுகத் தவுணனைக் கடியானை-- திருப்புகழ் (கரிமுகக்கட).

(கைவேழ முகத்தவனைப் படைத்தார் போலும்

கயாசுரனை அவனாற்கொல் வித்தார் போலும்)--- (திருநாவுக்கரசர், தேவாரத் திருமுறை) 6-53-4.

முருகன் அருணகிரி நாதருக்கு வயலூரில் - மயிலையும், சேவலையும், வேலையும் வைத்துத் திருப்புகழ் விருப்பமுடன் பாடுதி - என்று அருள் புரிந்தது பின் வரும் திருப்புகழ்ப் பாடலால் அறியலாம்.

(பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலனை யிட்டநடை

பட்சியெனு முகரதூர கமுநீப்ப

பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய

பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்

திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ராக்ஷதரு.....

செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு

செப்பெனள னக்கருள்கை மறவேனே) ---திருப்புகழ் (பக்கரைவி)

2 .

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்

சல்லா பவிநோ தனுநீ யலையோ

எல்லாம் அறஎன் னைஇழந் தநலம்

சொல்லாய் முருகா சுரபு பதியே

பதம் பிரித்தல்

உல்லாச நிராகுலம் யோக வித

சல்லாப விநோதனும் நீ அலையோ

எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம்
சொல்லாய் முருகா சுர பூ பதியே

பதம் கூட்டுதல் ----முருகா சுர பூ பதியே உல்லாச சொல்லாய்

பத உரை

முருகனே, சுர பூபதியே = முருகவேளே, தேவர்களின் அரசே, உல்லாசம் = மனக் களிப்பு. நிராகுலம் = கலக்கமின்மை. (இவைகளுடன் கூடிய). யோகவித = எண் வகை யோக சன் மார்க்க வழிகள் சம்பந்தமான. சல்லாபம் = வினா விடைப் பேச்சுகளில். விநோதனும் = ஈடுபட்டு மகிழ்ச்சியோடு பொழுது போக்குபவனும். நீ அல்லவா = நீ தான். எல்லாம் அற = சகல பந்தங்களும் நீங்கி ஒழியும்படி. என்னை = யான், எனது எனப்படும் அகங்கார மமகாரங்கள். இழந்த = ஒழிந்து தொலையும். நலம் = மேலான நன்மை நிலையை. சொல்லாய் = உபதேசித்தருளுக.

சுருக்க உரை

தேவர்களுக்குத் தலைவனே. எண் வகை யோக சன்மார்க்க வழிகளை ஆராய்பவன் நீ அல்லவா ? யான், எனது என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் ஒழிய எனக்கு உபதேசித்து அருளுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உல்லாச...விநோதன்...

உல்லாசம், நிராகுலம், யோகம், இதம் (இனிமை), சல்லாபம், விநோதன் ஆகிய ஆறு குணங்களைக் கொண்டவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

ஆ. எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம்...

எல்லாம் என்பது புறப்பற்றும் (மண், பொன், பெண் என்பவற்றில் ஆசை),

அகப்பற்றும் (யான், எனது என்னும் இருமைகள்) நீங்குதல்.

(சொல்லுகைக் கில்லை யென்றெல்லாம் இழந்து சும்மா இருக்கும் எல்லை..) கந்தர் அலங்காரம் 10.

(யான்எனது என்னுஞ் செறுக்கறுப்பான் வானோர்க் குயர்ந்த உலகம் புகும். (திருக்குறள்)

3.

வானோ புனல்பார் கனல்மா ருதமோ
ஞானோ தயமோ நவில்நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனையாண் டஇடந்
தானோ பொருளா வதுசண் முகனே

பதம் பிரித்தல்

வானோ புனல் பார் கனல் மாருதமோ
ஞானோதயமோ நவில் நான் மறையோ
யானோ மனமோ எனை ஆண்ட இடம்
தானோ பொருளாவது சண்முகனே.

பதம் கூட்டுதல் ---சண்முகனே, பொருளாவது வானோ..... இடந்தானோ.

பத உரை

பொருளாவது = உண்மைப் பொருள், நித்தியப் பொருள் என்று கூறுகின்றார்களே அது. வானோ = ஆகாயமோ. புனலோ = நீரோ. பார் = நிலமோ. கனலோ = நெருப்போ. மாருதமோ = காற்றோ. ஞானாதயமோ = ஞானம் உதயமாகும் நிலை தானோ. நவில் = சொல்லப்படுகின்ற. நான் மறையோ = நான்கு வேதங்களோ. யானோ = நான் என்று கூறகின்றோமோ, அதுவோ. மனமோ = மனம் எனப் படுவதோ. எனை ஆண்ட இடம் தானா = என்னை ஆண்டருளிய இடமாகிய திருவண்ணாமலை தானா ?

சுருக்க உரை

சண்முகப் பெருமானே. மெய்ப்பொருள் என்று சொல்லுகிறார்களே அது நிலமோ, நீரோ, தீயோ, காற்றோ, விண்ணோ, மனமோ, ஞானம் உருவாகும் நிலையோ,

நான்கு வேதங்களோ, யான் என்கின்ற தத்துவமோ, அடியேனை ஆட்கொண்ட இடமாகிய திருவண்ணாமலையோ, அடியேனுக்கு அருள் செய்வீராக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பொருளாவது.....

பொருள் என்ன என்று இங்கு எழுப்பிய வினாக்களுக்கு, வான் அன்று, கால் அன்று, தீ அன்று, நீர் அன்று, மண் அன்று, தானன்று, நானன்று... என எதிர் மறையாக கந்தர் அலங்காரம் ஒன்பதாம் பாட்டில் குறிப்பிடப் படுகிறது. (...வானன்று, காலன்று, தீயன்று, நீரன்று, மண்ணுமன்று, தானன்று, நானன்று). பொருள் யாது என்பதை அறிவது தான் பொருள் என்று மற்றொரு திருப்புகழில் உணர்த்துகிறார். (அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமானே)---திருப்புகழ் (குமர குருபர)

4.

வளைபட்டை கைம்மா தொடுமக் களெனுந்
தளைபட்டை டழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளைபட்டை டெழுசூர் உரமுங் கிரியுந்
தொளைபட்டை டுருவத் தொடுவே லவனே
பதம் பிரித்தல்
வளைபட்டை கைம் மாதொடு மக்கள் எனுந்
தளை பட்டு அழியத் தகுமோ தகுமோ
கிளை பட்டு எழு சூர் உரமும் கிரியும்
தொளை பட்டு உருவத் தொடு வேலவனே.

பதம் கூட்டுதல் -----கிளைபட்டெழு ...வேலவனே, வளைபட்டைதகுமோ.

பத உரை

கிளைபட்டு எழு = சுற்றத்தினர் சூழப் போருக்கு எழுந்த. சூர் உரமும் = சூரபத்பனது மார்பும். கிரியும் = அவனுக்கு அரணாயிருந்த எழுகிரியும். தொளைபட்டு = தொளைபடும்படி. உருவ = ஊடுருவிச் செல்ல. தொடு = செலுத்திய வேலாயுதனே. வளைபட்டை = வளையலை அணிந்த. கை மாதொடு = கரங்களைக் கொண்ட மனைவியோடு. மக்கள் எனும் = குழந்தைகள் என்று சொல்லப்படும். தளை = பந்தத்தில். பட்டழிய = அகப்பட்டு நான் அழிந்து போதல். தகுமோ தகுமோ = நீதியோ, நீதியோ. (அன்று என்றபடி).

சுருக்க உரை

சூரபத்பனது மார்பும் அவனுடைய எழு மலைகளும் ஊடுருவிச் செல்லும்படி வேலேச் செலுத்தியவனே. மனை, மக்கள் என்னும் பாசத்தில் நான் மாட்டிக் கொண்டு அழிவது தகுமோ. அங்ஙனம் மாட்டிக் கொள்ளாமல் என்னைக் காத்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கைம்மாதொடு மக்களெனும் தளை

மக்கள் என்று கூறியதால், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தார், பொன், மண் ஆகியவற்றில் வைத்துள்ள புறப்பற்றையும் குறிக்கும்.

(மனைமக்கள் சுற்ற மெனுமாயா

வலையைக்க டக்க அறியாதே)--- திருப்புகழ் (மனைமக்கள்)

தளைபட்டு அழியத் தகுமோ தகுமோ என்று மக்கள் நிலையைத் தம்மீது வைத்துக் கூறியுள்ளாரார் அருணகிரியார்.

ஆ. சூர் உரமுங் கிரியும்----

சூர் ஆணவத்தையும், கிரி மாயையையும் குறிக்கும். என் ஆணவத்தையும் மாயைச் சூழலையும் நீக்கக் கூடாதா என்பது பொருள். இங்கு கிரி (மலை) என்பது சூர பத்பனது எழுகிரியைக் குறிக்கும். கிரெளஞ்ச மலையை அன்று. தாரகனுடைய மாயைக்கு உதவியாக இருந்தது கிரெளஞ்ச கிரியாகும்.

(சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுஞ்

சளப்பட மாவந் தனிவீழ்த்)---திருப்புகழ் (பெருக்கவுபாய) (மா = மா மர வடிவாக நின்ற சூரன்)
(மனைவி தாய் தந்தை மக்கள் மற்று உள சுற்றம் என்னும் வினையுள் விழுந்து அழுந்தி வேதனைக்கு இடம் ஆகாதே)---திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 4-71-1.

5.

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகமாய் மொழிந் துமொழிந் திலனே
அகமாய் மடந் தையர்என் றயருஞ்
சகமாய்யுள்நின் றுதயங் குவதே
பதம் பிரித்தல்

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகம் ஆறும் மொழிந்தும் ஒழிந்து இலனே
அகம் மாடை மடந்தையர் என்று அயரும்
சக மாய்யுள் நின்று தயங்குவதே

பதம் கூட்டுதல் ---மகமாயை.....மொழிந்தும், அகம் மாடை.....தயங்குவது
ஒழிந்திலனே.

பத உரை

மக மாயை = வலிமையில் மிக்க மிகப் பெரிய மாயைகளை எல்லாம். களைந்திட வல்ல = நீக்க வல்ல. பிரான் = ஆறுமுகப் பெருமானுடைய. முகம் ஆறு = ஆறு திருமுகங்களையும். மொழிந்தும் = என் நாவானது ஆறுமுகம், ஆறுமுகம் என்று அடிக்கடி கூறி வந்தும். அகம் = வீடு. மாடை = பொன். மடந்தையர் என்று = மாதர்கள் இவை தமை நினைந்து. அயரும் = சோர்வு அடையச் செய்கின்ற. சக மாய்யுள் = உலகம் என்னும் மாய்யுள். நின்று தயங்குவது = பொருந்தி மயங்குவது. ஒழிந்திலனே = விட்டு விலகப் பெற்றேன் இல்லையே.

சுருக்க உரை

வலிமை மிக்க மாயைகளை நீக்க வல்ல ஆறுமுகப் பெருமானே, நான் அடிக்கடி ஆறுமுகம் என்று கூறி வந்தும், நான் எனும் ஆணவமும், பொன், பெண் ஆசைகளில் கலங்குவதையும் விட்டு விலகப் பெற்றேன் இல்லை. என்னே மாயையின் வன்மை.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மகமாயை களைந்திட.....

உலக மாயை மிகவும் வல்லமை வாய்ந்தது.

(....அநவர தமுமுற்ற மணிமா முலைதோய்

கலவியி னலமற்ப சுகமா கினுமா

அநுபவ மிதுசற்றும் விடவோ இயலா தியலாதே)--- திருப்புகழ் (உமையெனு)

ஆ. மொழிந்து ஒழிந்திலனே...

ஆறுமுகம் என்று செபித்தால் மட்டும் போதாது. மனமும் முழுமையாக ஒன்று பட வேண்டும்.

(அமரும் பதி கேள் அகமாம் எனுமிப் பிரமம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா)---

கந்தர் அனுபூதி - 8

(பவனெனும் நாமம் பிடித்துத் திரிந்துபன் னாளழைத்தால்

இவன் என்னைப் பன்னாள் அழைப்பொழி யானென றெதிர்ப்படுமே)---

திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 4-112-9.

இ. அகமாடை மடந்தையர்....

இவையே யான், எனது, என்று அயர்வு தரக் கூடிய உலக மயையைகள்.

6.

திணியா னமநோ சிலைமீ துனதாள்
அணியார் அரவிந்தம் அரும்புமதோ

பணியா என வள்ளி பதம் பணியுந்
தணியா அதிமோக தயா பரணே
பதம் பிரித்தல்
திணியான மநோ சிலை மீது உன தாள்
அணி ஆர் அரவிந்தம் அரும்புமதோ
பணியா என வள்ளி பதம் பணியும்
தணியா அதி மோக தயா பரணே.

பதம் கூட்டுதல் ---பணியா என...தயாபரணே, திணியான...அரும்புமதோ.

பத உரை

பணியா என = எனக்கு இடும் கட்டளை எனவோ என்று வினவி. வள்ளி பதம்
பணியும் = வள்ளியின் பாதத்தில் விழுந்து வணங்கும். தணியா = குறைவுபடாத.
அதிமோக தயாபரணே = மிக்க காதல் கொண்டுள்ள கருணைக் கடலே. திணியான =
கடினமான. மநோ சிலை மீது = எனது நெஞ்சமாகிய கல்லின் மீது. உனதாள் = உன்
திருவடி என்னும். அணி ஆர் = அழகு நிரம்பிய. அரவிந்தம் = தாமரை. அரும்புமதோ
= அரும்புவிட்டு மலருமோ.

சுருக்க உரை

வள்ளியின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கும் கருணை மூர்த்தியே. என் மனமாகிய
கல்லின் மீது உனது திருவடி என்னும் தாமரை அரும்பு விட்டு மலருமோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. திணியா மநோ சிலை.....

என்னுடைய கல்லாகிய (சிலை) மனதின் மீது என்று மீண்டும் காப்புச் செய்யுளில்
கூறியது போல் மனதை நெகிழ்ச்சி செய்ய வேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆ. வள்ளி பதம் பணியும்.....

வள்ளி நாயகி முருகனுடைய அருளுக்காக அரிய தவங்களைச் செய்தவர். குறவர்
மகளாகிய வள்ளி நாயகிக்கு இரங்கி முருகன் அவர் பாதங்களைத் தொழுதார்
என்பது, அவர் எளியார்க்கு எளியன் எனும் பெருந்தகையைக் குறிக்கின்றது.
(ஆசைப்பட்டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக்காக மாமய லாகிப் பொற்பாதமே பணி
கந்தவேளே)--- திருப்புக்கழ் (வாசித்துக் காணொ)

(மழுவிய குருபரன் வனசரி பதயுக கஞ்சம்வ

ணங்கும் பாக்யக தம்பன் கருணாகரன்)---சிவலோக வகுப்பு 18-6.

இறைவன் வள்ளியைப் பணிந்தது அவனுடைய அளவற்ற கருணையைக்
குறிக்கின்றது என்பது தயாபரணே என்ற சொல்லாலும் விளங்கும்.

வள்ளியின் பாதங்களை மட்டுமின்றி, முருகன் அவனுடைய அருள் வேண்டி மனம்
உருகப் புலம்பும் அடியார்கள் எவராயினும் அவர்கள் முன்னே படையுடன் தோன்றி
ஏவல் புரிவார் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட நக்கீர தேவர் அடிகளாலும் அறியலாம்.

(ஒருமுரு காஎன்றன் உள்ளங் குளிர உவந்துடனே

வருமுரு காஎன்று வாய்வெரு வாநிற்பக் கையிங்ஙனே

தருமுரு கா என்று தான்புலம்பா நிற்பத் தையல்முன்னே

திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவருஞ் சேவகனே)---நக்கீரர் (தனிப்பாடல்)

7.

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா

திடுவாய் வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்

சுடுவாய் நெடுவே தனைதூள் படவே

விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே

பதம் பிரித்தல்

கெடுவாய் மனனே கதி கேள் கரவாது

இடுவாய் வடிவேல் இறை தாள் நினைவாய்

சுடுவாய் நெடு வேதனை தூள் படவே

விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே.

பதம் கூட்டுதல்-----மனனே கெடுவாய் கதி கேள்.... நினைவாய், நெடு
வேதனை....சடுவாய்.

பத உரை

மனனே கெடுவாய் = ஏ மனமே, நீ கெட்டொழிய நிற்கின்றாய். கதி கேள் = நீ நற்கதி
பெரும் வழியைக் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. கரவாது இடுவாய்= உள்ளத்தில்
ஒளித்தல் இல்லாமல் தானம் செய்வாயாக. வடிவேல் = கூரிய வேலை ஏந்திய. இறை
= கடவுளான முருகவேளின். தாள் = திருவடிகளை. நினைவாய் = தியானிப்பாயாக.
நெடு வேதனை = தொடர்ந்து வரும் பிறவித் துன்பம். தூள்படவே சடுவாய் =
தூள்பட்டு ஒழியச் சட்டு எரிப்பாய். வினை யாவையுமே விடுவாய் விடுவாய் =
வினைகள் எல்லா வற்றினின்றும் விரைவில் நிச்சயமாக விடுதலை பெறுவாய்.

சுருக்க உரை

மனமே, நீ ஏன் கெட்டொழிய நிற்கின்றாய்? உள்ளத்தில் ஒளித்தல் இல்லாமல்
தானம் செய்க. அங்ஙனம் செய்தால் தொடர்ந்து வரும் பிறவித் துன்பத்திலிந்து
விடுபடுவாய். வினைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கரவாதிடுவாய்உள்ளத்தில் ஒளிக்காமல் தானம் செய்வதே வினைகளிலிருந்து
விடுபடுவதற்கு உற்ற உபாயம் என்று உபதேசிக்கப் படுகின்றது.

(கரவாடும் வந்நெஞ்சர்க்கு அரியானை)---திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை)
4-7-1.

ஆ. இடுவாய்.....தானம் இடும்போதும் இறைவனைக் குறித்த சிந்தனையும் வேண்டும்.
(பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்

இரவலர்க்கு ஈதலையாயினும் ஈயார்...

நரகத்தில் நின்றிரோ)----- திருமந்திரம் 264.

8.

அமரும் பதிகேள் அகமாம் எனுமிப்
பிமரங் கெடமெய்ப் பொருள்பே சியவா
குமரன் கிரிரா சகுமா ரிமகன்
சமரம் பொருதா னவநா சகனே

பதம் பிரித்தல்

அமரும் பதி கேள் அகமாம் எனும் இப்
பிமரம் கெட மெய்ப் பொருள் பேசியவா
குமரன் கிரி ராச குமாரி மகன்
சமரம் பொரு தானவர் நாசகனே

பதம் கூட்டுதல் -----குமரன்நாசகன்அமரும் பதி பேசியவா

பத உரை

குமரன் = குமார மூர்த்தி. கிரி ராசகுமாரி மகன் = இமய மலை அரசனின் மகள்
ஆகிய பார்வதியின் மகன். சமரம் பொரு = போர் புரிந்த. தானவர் நாசக =
அசுரர்களை வதம் செய்தவனாகிய முருகவேள். அமரும் பதி = வசிக்கும் ஊர். கேள்
= உறவினர். அகம் = வீடு (அல்லது யான்). ஆம் எனும் = என்று சொல்லப்படுகின்ற.
இப்பிமரம் = இந்த மயக்க அறிவு. கெட = ஒழிந்து போகும் படி. மெய்ப் பொருள் =
உண்மைப் பொருளை. பேசியவா = எனக்கு உபதேசித்தது விந்தையாக
இருக்கின்றது.

சுருக்க உரை

இமவன் மகளாகிய பார்வதி பெற்ற மகனான முருக வேள், நான் வசிக்கும் ஊர்,
உறவினர், நான் என்னும் அகந்தை ஆகிய மயக்க அறிவு கெட உண்மைப்
பொருளை எனக்கு உபதேசம் செய்தது ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மெய்ப்பு பொருள் பேசியவா....முருகவேள் உபதேசம் செய்தவுடன் அகம், கேள் என்ற இம்மயக்கம் நீங்கி ஒழிந்தது. மெய்ப்பொருள் என்ற சொல் நான்கு முறைகள் கந்தர் அனுபூதியில் தரப்பட்டுள்ளது (பாடல் 8,11,20,45)

ஆ. பதி கேள் அகமாம் எனும்.....

அகப்பற்று, புறப்பற்று ஆகிய மாயைகளைக் குறிக்கும்.

(ஊர்பெற்ற தாய்சுற்ற மாயுற்ற தாள்பற்றி

யோதற்கு நீசற்று முணர்வாயே)---திருப்புகழ் (தோடுற்ற)

(பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று

நிலையாமை காணப்படும்)--- திருக்குறள்.

9.

மட்டுர் குழல்மங் கையர்மை யல்வலைப்

பட்டு சல்படும் பரிசென் றொழிவேன்

தட்டு டறவேல் சயிலத் தெறியு

நிட்டு ரநிரா குலநிர்ப் பயனே

பதம் பிரித்தல்

மட்டு ஊர் குழல் மங்கையர் மையல் வலைப்

பட்டு ஊசல் படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்

சயிலத்துத் தட்டு ஊடு அற வேல் எறியும்

நிட்டுர நிராகுல நிர்ப் பயனே

பதம் கூட்டுதல்----சயிலத்துத் தட்டுர..... நிர்ப்பயனே. மட்டுர்...என்றொழிவேன்.

பத உரை

சயிலத்துத் தட்டு ஊடு அற = கிரௌஞ்ச கிரியின் மீது அதன் நடுவிடம்

எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவிச் செல்லும்படி. வேல் எறியும் = வேலாயுதத்தை செலுத்திய.

நிட்டுர = கடுமை வாய்ந்தவனே. நிராகுல = கலக்கம் அற்றவனே. நிர்ப்பயனே =

பயம் அற்றவனே. மட்டு ஊர் = வாசனை கமழுகின்ற. குழல்= கூந்தலை உடைய.

மங்கையர் = விலை மாதர். மையல் வலை = மோக வலையில். பட்டு = அகப்பட்டு.

ஊசல் படும் = (உள்ள மாற்றம்) அலைச்சல் அடையும். பரிசு = தன்மையை. என்று

ஒழிவேன் = எக்காலத்தில் நான் விட்டு நிம்மதி அடைவேன்.

சுருக்க உரை

கிரிரௌஞ்ச மலை பொடி பட வேலைச் செலுத்திய கடுமை வாய்ந்தவனே. வாசனை

வீசும் கூந்தலை உடைய விலை மாதர் மோக வலையில் சிக்கி உள்ளம் அலைவதை

என்று நான் விட்டு நிம்மதி அடைவேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. குழல் மங்கையர் மையல் வலை....

மங்கையர் பொது மகளிரைக் குறிக்கின்றது. போகம் மனிதனைக் கெடுக்கின்றது.

யோகம் மனிதனை உயர் நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்.

(பொய்யெல்லா மெய்யென்று

புணர்முலையார் போகத்தே

மையலுறக் கடவேனை

மாளாமே காத்தருளித்

தையலிடங் கொண்டபிரான்

றன்கழலே சேரும்வண்ண

மையனெனக் கருளியவா

றார்பெறுவா ரச்சோவே) ---திருவாசகம் (அச்சோ பதிகம் 51-3.)

ஆ. நிட்டுர, நிராகுல, நிர்ப்பயன்.....

இந்த மூன்று சொற்றொடர்களும் மனிதனைப் பற்றியுள்ள ஆணவம், கன்மம், மாயை

ஆகிய மும்மலங்களையும் கந்தன் அழிக்க வல்லவன் என்பதைக் குறிக்கும்.

இ. ஊசல்படும் பரிசு என்று ஒழிவேன்.....

மனித உள்ளம் பல உலக இன்பங்களில் உழன்று திரியும் தன்மை உடையது என்பதைத் திருநாவுக்கரசரும் பின் வரும் அடிகளால் விளக்கி உள்ளார். (உறு கயிறு ஊசல் போல ஒன்று விட்டு ஒன்று பற்றி மறு கயிறு ஊசல் போல வந்துவந்து உலவும், நெஞ்சம் பெறு கயிறு ஊசல் போலப் பிறை புல்கு சடையாய், பாதத்து அறு கயிறு ஊசல் ஆனேன், அதிகைவீரட்டனீரே)--- திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 4-26-6.

=====

10.

கார்மா மிசைகா லன்வரிற் கலபத்
தேர்மா மிசைவந் தெதிரப் படுவாய்
தார்மார் பவலா ரிதலா ரிஎனுஞ்
சூர்மா மடியத் தொடுவே லவனே
பதம் பிரித்தல்
கார் மா மிசை காலன் வரின் கலபத்
தேர்மா மிசை வந்து எதிரப் படுவாய்
தார் மார்ப வலாரி தலாரி எனும்
சூர் மா மடிய தொடு வேலவனே

பதம் கூட்டுதல் ----தார் மார்ப. வலாரி....வேலவனே. கார்மா மிசை....எதிரப்படுவாய்.

பத உரை

தார் மார்ப = கடம்பு, வெட்சி, ஆகிய மாலைகளை அணிந்த மார்பனே. வலாரி = வலாசுரனுக்குப் பகைவன் (இந்திரன்). தலாரி (தலம் + அரி) = (இந்திரனுடைய) தலமாகிய பொன்னுலகுக்குப் பகைவன். எனும் = என்றிருந்த. சூர் மா = சூரனாகிய மா மரம். மடிய = அழியும்படி. தொடு = செலுத்தின. வேலவனே = வேலாயுதக் கடவுளே. கார் மா மிசை = கரிய எருமை மேல். காலன் வரின் = யமன் என்னைப் பிடிக்க வந்தால். கலபத் தேர் மாமிசை வந்து = தோகைப் பரியாகிய மயில் வாகனத்தின் மீது வந்து. எதிரப் படுவாய். = என் எதிரே தரிசனம் தந்தருள்வாய்.

சுருக்க உரை

வெட்சி மாலை அணிந்த மார்பனே. வலாசுரனுக்குப் பகைவனான இந்திரனைடைய பொன்னுலகுக்குப் பகை என்றிருந்த மாமர வடிவனாகிய சூரனை வேலை விட்டு அழித்த வேலவனே. எமன் என்னைப் பிடிக்க வரும் போது மயில் மீது வந்து தரிசனம் தந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வலாரி தலாரி எனும்.....

வலாரி (வலன் + அரி)= வலன் என்னும் அசுரனுக்குப் பகைவன்(இந்திரன்). தலாரி (தலம் + அரி)= பொன்னுலகுக்குப் பகைவன்.

ஆ. காலன் வரின்....

கூற்றுவன் வரும்போது தன்னை ஆட்கொள்ளுமாறு பல இடங்களில் அருணகிரியார் வேண்டுகிறார்.

(.....பகடது முதுகினில் யமராஜன்

அஞ்சவே வரும் அவதர மதிலொரு

தஞ்சமாகிய வழிவழி யருள்பெறும்

அன்பினாலுன தடிபுகழ் அடிமையென் எதிரேநீ

அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட

எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்

அந்தமோகர மயினில் இயலுடன் வரவேணும்) ---- திருப்புகழ் (பஞ்சபாதக).

(கூற்றுவன் பாசத்தினால் பிடிக்கும்பொழுது வந்தஞ்ச லென்பாய்) ---கந்தர்

அலங்காரம் 50.

இ. சூர்மாமடியத் தொடு.... மாமர வடிவாக வந்த சூரனைக் கந்தன் தன் வேலாயுதத்தால் பிளந்தார் என்பதை அடியிற்கண்ட கந்த புராணச் செய்யுள் விளக்கும்.

(விடம்பித் தமலன் செங்கண் வெங்கனல் உறுத்திப்பாணி
இடம்பிடித் திட்டதீயில் தோய்த்துமுன் இயற்றி யன்ன
உடம்பிடித் தெய்வம் இவ்வா றுருகெழு செலவின் ஏகி
மடம்பிடித் திட்ட வெஞ்சூர் மாமுதல் தடிந்த தன்றே)-- கந்தபுராணம்.

11.

கூகா எனஎன் கிளைகூ டிஅழப்
போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா
நாகா சலவே லவநா லுகவித்
தியாகா சுரலோ கசிகா மணியே
பதம் பிரித்தல்

கூகா என என கிளை கூடி அழ
போகா வகை மெய்ப் பொருள் பேசியவா
நாக அசல வேலவ நாலு கவித்
தியாகா சுரலோக சிகா மணியே

பதம் கூட்டுதல்----நாகாசல.....சிகாமணியே. கூகா என.....பேசியவா.

பத உரை

நாகாசல = பாம்பு கிரி எனப்படும் திருச் செங்கோடனே. வேலவ = வேலனே. நாலு கவி தியாகா = ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நாற்கவிகளைப் பாடும் திறத்தை உனது அடியார்களுக்கு அளிக்கும் பெருமானே. சுரலோகம் = தேவலோகத்து. சிகாமணியே = சிரோ ரத்தினமே. கூ கா = கூ கா என்று கூச்சலிட்டு. என் கிளை = எனது சுற்றத்தார். கூடி அழ = ஒன்று கூடி அழ. போகாவகை= நான் இறந்து போகாத வண்ணம். மெய்ப் பொருள் = உண்மை ஞானப் பொருளை. பேசியவா = நீ எனக்கு உபதேசித்த அற்புதம் தான் என்னே.

சுருக்க உரை றர>

திருச்செங்கோட்டு வேற் கடவுளே. நான்கு விதமான கவி பாடும் திறன்களை அடியார்க்குக் கொடுப்பவனே. உறவினர் கூடி அழ நான் இறக்காமல் உண்மை மெய்ப் பொருளை எனக்கு உபதேசித்த அற்புதம் தான் என்னே. உன் கருணையை எவ்வாறு வியப்பேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கூகா என என்கிளை....

(உறவின்முறை கதறியழ ஊராரு மாசையற

பறைதிமிலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற

உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதிலைசொரியு மந்தறாளில்)----திருப்புகழ்

(உறவின்முறை).

(கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப் பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்). ---

நாலடியார் 25.

ஆ. மெய்ப்பொருள் பேசியவா...

(அவமே பிறந்தஎனை இறவாமல் அன்பர்புகும்

அமுதாலயம்பதவி அருள்வோனே)---திருப்புகழ் (சிவஞான)

இ. நாலு கவி தியாகசுர.....

தன்னைத் தொழும் அன்பர்களுக்கு நான்கு வகையான கவிகளைப் பாடும் திறனை முருகன் வழங்கிடுவார்.

1. ஆசு கவி = மற்றொருவர் கொடுத்த பொருளை வைத்து அடுத்த பொழுதில் பாடும் கவிதை.

2. மதுர கவி - கேட்போர் மனதில் அமுதம் போல் இனிமை பயப்பப் பாடும் கவி.
(பொருட் செல்வமும், சொற்சுவையும் மிகுந்து, தொடை, விகற்பம் செறிய, உருவகம் முதலிய அணிகளோடு பாடப்படுவது.

3. சித்திர கவி - சித்திரத்தில் அமைத்தற்கு ஏற்பப் பாடும் இறைக் கவிதை.
அருணகிரி நாதர் அருளிய திரு எழுக் கூற்றிருக்கை இதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும்.

4. வித்தார கவி - விரிவாகப் பாடும் பிரபந்தம், மும்மணிக் கோவை, கலி வெண்பா, மடலூர்தல் முதலியன இவற்றுள் அடங்கும்.

ஈ. நாகாசல வேலவ...

பாம்பு வடிவத்தில் அமைந்த திருச்சேங்கோட்டைக் குறிக்கும்.

(கொங்கின் புசக கோத்திரி பங்கங் களையு

கொங்கின் குவளை புக்கிற கிரிசோண)---- திருப்புகழ் (பொங்குக்கொடிய). இந்தத் திருப்புகழில் பல தலங்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

12.

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இருசொல் லறஎன் றலுமே
அம்மா பொருள்ஒன் றும்அறிந் திலனே

பதம் பிரித்தல்

செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இரு சொல் அற என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

பதம் கூட்டுதல் -----செம்மான் மகளைத் திருடும்.....அறிந்திலனே.

பத உரை

செம்மான் = செவ்விய இலக்குமியாம் மான் ஈன்ற. மகளை = வள்ளியை. திருடும் திருடன் பெம்மான் முருகன் = பெருமானாகிய முருகன். பிறவான், இறவான் = அவனுக்குப் பிறப்பு, இறப்பு இல்லை. சும்மா இரு சொல்அற = (அத்தகைய பெருமான்) மௌன நிலையில் இருப்பாயாக. என்றலுமே = என்று எனக்கு உபதேசித்த உடனே. அம்மா = என்ன ஆச்சிரியம். பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே = உலக விஷயங்கள் ஒன்றும் நான் உணர வில்லை.

சுருக்க உரை

செவ்விய இலக்குமியாகிய மான் ஈன்ற மகளான வள்ளியைத் திருடிய முருகனுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. அத்தகையவன் மௌன நிலையில் இரு என்று உபதேசித்தவுடன் உலகப் பொருள் ஒன்றையும் அடியேன் உணர்ந்தேனில்லை.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சும்மா இரு.....

முருகன் அருணகிரி நாதருக்குக் குருவாகித் தோன்றி உபதேசித்த அருள் வாக்கு. மனம், மொழி, மெய் ஆகியவை அடங்கிய நிலையைக் குறிக்கும்.

(சும்மா இருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணம் என்

றெம்மா லறிதற் கெளிதோ பராபரமே) ---தாயுமானவர் (பராபரக் கண்ணி) 70.

(சும்மா இருவென சொல்லப் பொருளென

கருணைபுரி போரூரா காட்டு) ---- திருப் போரூர் சந்நிதி முறை.

(சும்மா இருக்கும் எல்லையுட் செல்ல எனை விட்டவா)--கந்தர் அலங்காரம் 10.

(என்னாணை என்னாணை என்னாணை ஏகமிரண்

டென்னாமற் சும்மா இருவென்று - சொன்னான்

திருஞான சம்பந்தன் சீகாழி நாடன்

அருளாளன் ஞானவிநோ தன்) ---- ஒழிவிலொடுக்கம் 5 - 14.

(சும்மா இருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்

அம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவும்)--- தாயுமானவர் (பாயப் புலி) 36.
 (சும்மா இருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தை நானறியேன்
 அம்ம பொருளிதென அடைய விழுங்கினண்டி)---பட்டினத்தார் அருட்புலம்பல் 41.
 ஆ. பொருளொன்றும் அறிந்திலன்....
 நான் என்பது அற்றுப் போயிற்று, என்னைத் தானாக்கிக் கொண்டான் முருகன்
 என்பது கருத்து.
 (யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந்
 தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே)--- கந்தர் அனுபூதி 28.

13.

முருகன் தனிவேல் முநிநம் குருவென்
 றருள்கொண் டறியார் அறியுந் தரமோ
 உருவன் றருவன் றுளதன் நிலதன்
 றிருளன் றொளியன் றெனநின் றதுவே.

பதம் பிரித்தல்

முருகன் தனி வேல் முநி நம் குரு என்று
 அருள் கொண்டு அறியார் அறியும் தரமோ
 உரு அன்று அரு அன்று உளது அன்று இலது அன்று
 இருள் அன்று ஒளி அன்று என நின்ற அதுவே.

பதம் கூட்டுதல் ---உருவன்று.....நின்றதுவே..... முருகன்.....அறியும் தரமோ.

பத உரை

உருவன்று = உருவுடையது அன்று. அருவன்று = உருவம் இல்லாததும் அன்று.
 உளது அன்று = உள்ளதொரு பொருளும் அன்று. இலதன்று = இல்லாத பொருளும்
 அன்று. இருள் அன்று = இருள் சூழ்ந்த பொருளும் அன்று. ஒளி அன்று = பிரகாசம்
 பொருந்திய பொருளும் அன்று. என - என்று. நின்ற அது = தன்மையில் நின்றதான
 அந்த மெய்ப் பொருளை. முருகன் தனி வேல் முநி = முருகன் ஒப்பற்ற
 வேலாயுதத்தை ஏந்திய பெருமான் தான். நம் குரு என்று = நமது குரு என்று. அருள்
 கொண்டு = அந்த முருகவேளின் திருவருளைக் கொண்டு . அறியார் = அறியாதவர்
 (அவன் திருவருளைப் பெறாதவர்). அறியுந்தரமோ = அறியும் தன்மையதோ.
 முடியாது என்பதாம்.

சுருக்க உரை

உரு, அரு, உளது, இலது, இருள், ஒளி என்று எல்லாவற்றையும் கடந்த தனிப்
 பொருளாய் வேல் ஏந்தி நிற்கும் முருகனைக் குருவாக அடைந்தோர் அவன்
 அருளால் உண்மையான மெய்ப் பொருளை உணர்வார்கள்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முருகன்...அருள் கொண்டு அறியார்.... இறைவன் திரு அருள் இல்லை என்றால்
 மெய்ப் பொருளை அறிய முடியாது என்ற கருத்தை மாணிக்கவாசகர்,
 திருநாவுக்கரசர், திரு மூலர் ஆகியோரும் கூறியிருக்கின்றனர்.

(சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி)---- திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 17-18.

(காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணாதேரே

காண்பாரார் கண்ணுதலாய், காட்டாக்காலே)---திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத்
 திருமுறை) 6-95-3.

(பிரான் அருள் உண்டெனில் உண்டு நன்ஞானம்)---திரு மந்திரம் 1645.

ஆ. உரு அன்று அரு அன்று.....

இந்த அடிகள் இறைவன் உரு, உருவரு, அரு என்ற மூன்று நிலைகளையும்
 கடந்தவன் என்பதை குறிக்கின்றன. மீண்டும் இக்கருத்து உருவாய் அருவாய்,
 உளதாய், இலதாய் எனத் தொடங்கும் கந்தர் அனுபூதி 51-வது பாடலில்
 வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மற்ற சான்றுகள் பின் வருமாறு.

(அருவமும் உருவம் ஆகி அநாதியாய்ப் பலவும் ஒன்றாய்

பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகம் உய்ய)---கந்த புராணம்.
(இருளென்பதும் அன்றி ஒளி என்பதுவும் அன்றி
எவையும் தன்உள் அடங்க ஒருமுதல் ஆகும்
உளது என்பதுவும் அன்றி இலது என்பதுவும் அன்றி
உலகம் தொழ இருந்த)--- தாயுமானவர் (வண்ணம்)
(இல்லதும் உள்ளதும் யாவையுந் தானாகி
இல்லது உள்ளது மாயன்றாம் அண்ணலைச்
சொல்லது சொல்லிடில் தூராதி தூரமென்
றொல்லை யுணர்ந்தால் உயிர்க்குயிராமே)----திருமந்திரம் 2335.

14.

கைவாய் கதிர்வேல் முருகன் கழல்பெற்
றுய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய்வாய் விழிநா சியொடும் செவியாம்
ஐவாய் வழிசெல் லும்அவா வினையே
பதம் பிரித்தல்
கைவாய் கதிர் வேல் முருகன் கழல் பெற்று
உய்வாய் மனனே ஒழிவாய் ஒழிவாய்
மெய் வாய் விழி நாசி ஓடும் செவியாம்
ஐவாய் வழி செல்லும் அவா வினையே.

பதம் கூட்டுதல் ---மனனே....கைவாய்.....உய்வாய். மெய் வாய்.....அவா வினையே.
ஒழிவாய், ஒழிவாய்.

பத உரை

மனனே. கைவாய் = கையினிடத்தே. கதிர்வேல் முருகன் = ஒளி பொருந்திய வேலை
ஏந்திய முருகவேளின். கழல் பெற்று = திருவடி யை அடைந்து. உய்வாய் = நற்
கதியைப் பெறுவாயாக. மெய், வாய், விழி, நாசி, செவி ஆம் = உடல், வாய், கண்,
மூக்கு, இவையுடன் காது ஆகின்ற. ஐவாய் வழி = ஐந்து பொறிகளின் வழியாக.
செல்லும் = ஏற்படும். அவா = ஆசை. வினை = வினைகள் இவற்றை. ஒழிவாய்,
ஒழிவாய் = நீ விட்டு விடுவாய்.

சுருக்க உரை

ஐம்பொறிகள் வழியாக ஏற்படும் ஆசைகளை விடுத்து, மனமே, வேலை ஏந்திய
கரத்தை உடைய முருகன் திருவருளைப் பெற்று ஈடேறுக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அவா வினையே....

ஆசைகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று வேண்டும் இப்பாடல் மனிதானகப் பிறந்த
ஒவ்வொருவருக்கும் எந்தக் காலத்திலும் பொருத்தமானது. ஆசைகளின்
விளைவுகளை திருவள்ளுவர் பின் வருமாறு கூறுகிறார்.

(அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம் அஃதுண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும்) --- திருக்குறள்.

ஆ. மெய்வாய்விழி.....

ஐம்புலன்கள் வழியாக நுகரும் இன்பங்கள் நிலையில்லாதவை. துன்பம் இன்றி வாழ
இவைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். ஆகவே ஐம்பொறிகளையும் பகைவர்கள்
என்று கந்தர் அலங்காரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

(ஓர்வொட் டார்ஓன்றை உன்னவொட்

டார்மல ரிட்டுனதாள்

சேரவொட் டார் ஐவர் செய்வதென்)---கந்தர் அலங்காரம் 4.

(வளைத்து நின்று ஐவர்கள்வர் வந்து எனை நடுக்கம் செய்ய
தளைத்து வைத்து உலையை ஏற்றித் தழல்எரி மடுத்த நீரில்

திளைத்து நின்று ஆடுகின்ற ஆமைபோல் தெளிவுஇலாதேன்
இளைத்து நின்று ஆடுகின்றேன் - என் செய்வான் தோன்றினேனே)----
திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 4-79-6.
(மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய் வேட்கை அவாவினைக்--கைவாய்க்
கலங்காமல் காத்துய்க்கும் ஆற்றல் உடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்)---நாலடியார் 39.

15.

முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்
துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபுங் கவணன் குணபஞ் சரணே
பதம் பிரித்தல்

முருகன் குமரன் குகன் என்று மொழிந்து
உருகும் செயல் தந்து உணர்வு என்று அருள்வாய்
பொரு புங்கவரும் புவியும் பரவும்
குரு புங்கவ எண் குண பஞ்சரணே

பதம் கூட்டுதல் ----பொரு புங்கவரும்.... குண பஞ்சரணே. முருகன்
குமரன்.....அருள்வாய்.

பத உரை

பொரு = பக்தி பொருந்தி நிற்கும். புங்கவரும் = வானோரும். புவியும் =
மண்ணுலகத்தாரும். பரவும் = துதித்துப் போற்றும். குரு புங்கவ = குரு சிரேஷ்டனே.
எண் குண பஞ்சரணே = எட்டு குணங்களையும் இடம் கொண்டிருப்பவனே. முருகன்,
குமரன், குகன் என்று = முருகா என்றும், குமரா என்றும், குகா என்றும். மொழிந்து =
செபித்து. உருகும் செயல் = உருகும்படியான ஒழுக்க நிலையை. தந்து = எனக்கு
அருளி. உணர்வு என்று அருள்வாய் = ஞான நிலையை எப்பொழுது அருள் புரிவாய்.

சுருக்க உரை

வானவரும், உலகத்தாரும் போற்றித் துதிப்பவனும், எட்டு குணங்களும்
பொருந்தியவனுமாகிய குரு நாதா, முருகன், குமரன், குகன் என்று உன்னைத்
தியானித்து ஞான நிலையை எனக்கு எப்போது அருள் புரிவாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எண் குண பஞ்சரணே-----

இறைவன் கீழ்க்கண்ட எட்டு குணங்களுக்கு உறைவிடமாக இருப்பவன்.(தன்
வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும்
உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்குதல், பேரருளுடைமை,
முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை.)

(சூலி யந்துரிக பாலி சங்கரிபு

ராரி யம்பரிசு மாரி யெண்குணசு

வாமி பங்கிசிவ காம சுந்தரியு கந்தசேயே)----திருப்புகழ் (மூலமுண்டகனு)

(விமல யெண்குண பூரணி காரணி)---திருப்புகழ் (மனமெனும்)

ஆ. முருகன் குமரன்.....

முருகனுக்கு உகந்த மந்திர நாமங்கள் - முருகா, குமரா, குகா, கந்தா, சேந்தா,
கடம்பா.

(ஒருகால் முருகா பரமா குமரா

உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்)----திருப்புகழ் (எருவாய்)

(வால குமர குக கந்த குன்றெறி

வேல மயில எனவந்து கும்பிடு

வானவிபுதற்).....திருப்புகழ் (ஒலமறைகளறை)

(சந்தாரஞ் சாத்தும் புயவியல்

கந்தாஎன் றேத்தும் படியென
சந்தாபந் தீர்த்தென் றடியிணை தருவாயே)---திருப்புகழ் (மங்காதிங்கா)
(சரவண கந்த முருகக டம்ப
தனிமயிற் கொண்டு பார்சூழ்ந் தவனே)---திருப்புகழ் (குடர்நிணமென்பு)

16.

பேரா சைஎனும் பிணியிற் பிணிபட்
டோரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா முதுசூர் படவேல் எறியுஞ்
சூரா சுரலோ கதுரந் தரனே

பதம் பிரித்தல்

பேராசை எனும் பிணியில் பிணி பட்டு
ஓரா வினையேன் உழலத் தகுமோ
வீரா முது சூர் பட வேல் எறியும்
சூரா சுர லோகம் துரந்தரனே

பதம் கூட்டுதல் ----வீரா. முது சூர்.....துரந்தரனே. பேராசை....தகுமோ.

பத உரை

வீரா = வீரனே. முது சூர் பட = பழமையான சூரன் இறந்து பட. வேல் எறியும் சூரா = வேலாயுதத்தைச் செலுத்தின சூரனே. சுர லோகம் = தேவர் உலகத்தின். துரந்தரனே = பொறுப்பை மேற் கொண்டு அதைக் காப்பாற்றினவனே. பேராசை எனும் பிணியில் = பேராசை என்கின்ற நோயில். பிணிபட்டு = கட்டுண்டு. ஓரா = நல்லது இன்னது என்பதைத் தெளிவாக அறியாத. வினையேன் = தீய செயலாளனாகிய நான். உழல = இவ்வாறு இங்கு அலைச்சல் உறல். தகுமோ = நீதியோ.

சுருக்க உரை

வீரனே. சூரன் மடிய வேலைச் செலுத்திய சூரனே. தேவர் உலகைக் காப்பாற்றியவனே. பேராசை என்னும் பிணியில் கட்டுண்டு தெளிவில்லாமல் உழலும் நான் இங்கு அலைச்சல் உறுவது தகுமோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பேராசை

பேராசையை ஒரு பிணியாக உருவகப்படுத்தியிருப்பது எந்தக் காலத்துக்கும் எந்த நாட்டுக்கும் மிக்க பொருத்தமானது. இன்றைய உலகச் சூழ்நிலையில் இந்தப் பேராசைப் பிணியைக் குறைக்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதே எல்லா சமயங்களின் தலையாய கடனாகத் தோன்றுகிறது. பேராசையின் விளைவுகளைப் பற்றிப் பலர் எழுதியுள்ளனர்.

(ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே

பேரா இயற்கை தரும்)---திருக்குறள் (அறத்துப்பால், அவா அறுத்தல்)

(ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகிலமெல்லாங் கட்டி

ஆளினுங் கடல்மீ திலே

ஆணைசெல வேநினைவர் அளகேசன் நிகராக

அம்பொன் மிக வைத்த பேரும்

நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்

நெடுநாள் இருந்த பேரும்

நிலையாக வேயினும் காயகற்பந் தேடி

நெஞ்சுபுண் ணாவர் எல்லாம்

யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர வுண்பதும்

உறங்குவது மாகமுடியும்

உள்ளதே போதும்நான் நான்எனக் குளறியே

ஒன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்

பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற

பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்
பார்க்குமிடம் எங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே) ---- தாயுமானவர் (பரிபூரணானந்தம்) 10.

(ஆசைஎனும் பெருங்காற்றாடு இலவம்பஞ்சு
எனவும்மனது அலையும் காலம்
மோசம்வரும், இதனாலே கற்றதும்கேட்
டதும்தூர்ந்து முக்திக்கு ஆன).....தாயுமானவர் (ஆசைஎனும்) 1..

ஆ. முது சூர்.....

முது சூர் - ஞானசக்தியாலன்றி வேறு வகையால் அழிவு படாமல் சூரன் இருந்தது
போல் பேராசையும் முருகன் திருவருளாகிய ஞானோபதேசத்தாலன்றி வேறு
வகையால் ஒழியாது என்பதைக் குறிக்கும்.

(சூர சூர சூராதி சூரர்க் கெளிவாயா
தோகை யாகு மாரா கிராதக் கொடிகேள்வா--- திருப்புகழ் (பேரவாவ).

இ. ஓரா வினையேன்....

எது நன்மை பயக்கும், எது தீமை விளைவிக்கும் என்று ஆராயாமல், வினையில்
விழுந்து உழலும் நிலையைக் குறிக்கும்.

(ஓரா தார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே)--- திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 68.

17.

யாமோ தியகல் வியும்எம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேல் மயல்போய் அறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே.

பதம் பிரித்தல்

யாம் ஓதிய கல்வியும் எம் அறிவும்
தாமே பெற வேலவர் தந்ததனால்
பூ மேல் மயல் போய் அறம் மெய் புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே.

பதம் கூட்டல் ----பாட்டில் உள்ளவாறு.

பத உரை

யாம் = நாம். ஓதிய கல்வியும் = கற்று அறியும் கல்வியும். எம் அறிவும் = நமது
இயற்கை அறிவும். தாமே பெற = தாம் பெறுவதற்காகவே. வேலவர் தந்ததனால் =
வேலாயுதப் பெருமாள் தந்தருளியதால் (உலகினரே), பூ மேல் = (நீங்கள் செய்ய
வேண்டியது என்னவென்றால்) பூமியின் மேல் உள்ள வரை. மயல் போய் = ஆசை
மயக்கங்களை நீக்கி. அறம் = அறச் செயல்களையும். மெய் = உண்மையையும்.
புணர்வீர் = கடைப்பிடித்து அந் நெறியில் சேருங்கள். நாமேல் நடவீர் நடவீர்
இனியே = இனிமேல் இறைவன் உங்களுக்குக் கொடுத்த நாளைக் கொண்டு அவன்
புகழைப் பாடுங்கள்.

சுருக்க உரை

வேலவன் நாம் ஓதி உணர்ந்த கல்வி அறிவும் இயற்கை அறிவும் நமக்குத் தந்து
அருளினார். ஆகவே உலகினரே, நீங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன என்றால்
பூமியில் உள்ள வரை மயக்கங்களை ஒழித்து அறச் செயல்களையும்
உண்மையையும் கடைப்பிடித்து அவன் புகழைப் பாடுங்கள்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தாமே பெற

இறைவன் நமக்குக் கொடுத்த கல்வியையும், அறிவையும் அவருக்கே ஒப்படைத்தல்
ஞான நெறியாகும்.

(என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே)

---- (திரு மந்திரம் 81)

(எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க, கங்குல் பகல் எங்கண்

மற்றொன்றும் காண்கற்க) --- திருவாசகம் (திருவெம்பாவை) 7 - 19.

ஆ. நாமேல் நடவீர்.....

(நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்லிலார்)---திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 5-90-5. இனி நாம் மேல் நடவீர் எனப் பிரித்து நாம் என்பதற்கு நீங்கள் (நீவீர்) எனவும் பொருள் கொள்ளலாம் (செங்கல்வராயன்).

=====

18.

உதியா மரியா உணரா மறவா
விதிமால் அறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா அநகா அபயா அமரா
பதிகா வலசூ ரபயங் கரணே

பதம் பிரித்தல்

உதியா மரியா உணரா மறவா
விதி மால் அறியா விமலன் புதல்வா
அதிகா அநகா அபயா அமராபதி
காவல சூர பயங்கரணே.

பதம் கூட்டுதல் -- பாட்டில் உள்ளபடி.

பத உரை

உதியா = பிறவாமலும். மரியா = இறவாமலும். உணரா = உணராமலும். மறவா = மறவாமலும். விதி மால் அறியா = பிரமனும், திருமாலும் அறியாமலும் விளங்குகின்ற. விமலன் = பரிசுத்த மூர்த்தியான சிவ பெருமான். புதல்வா = மகனே. அதிகா = யாவரினும் மேம்பட்டவனே. அநகா = பாபமற்றவனே. அபயா = புகலிடம் அளிக்கும் மூர்த்தியே. அமராபதி காவல = தேவர் ஊராகிய அமராவதியைக் காத்தருளும் பெருமானே. சூர பயங்கரணே = சூரனுக்கு அச்சம் தந்தவனே.

சுருக்க உரை

பிறப்பு, இறப்பு, நினைப்பு, மறப்பு இல்லாதவனும், பிரமன், திருமால் ஆகியோர்க்கு எட்டாதவனும் ஆகிய சிவபெருமானது குமரனே. மேலானே. பரிசுத்தமானவனே. புகலிடமே. தேவர் உலகைப் புரந்தவனே. சூரனுக்கு அச்சத்தை விளைவித்தவனே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உதியா மரியா....

இந்தப் பாடல் வேண்டும் வரங்கள் எதுவும் இல்லாமல் துதியும் தத்துவமும் மட்டும் அடங்கியது. சிவ பெருமான் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன.

(பெண் அவனை, ஆண் அவனை, பேடு ஆனானை,

பிறப்பு இலியை, இறப்பு இலியை.....) ----(திருநாவுக்கரசர், தேவாரத் திருமுறை) 6-60- 6.

(பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயில்)--- சிலப்பதிகாரம் 5-169.

(எல்லார் பிறப்பும் இறப்பு

சொல்லால் தெளிந்தோம் நம் சோணேசன் -- இல்லில்

பிறந்தகதை யுங்கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்துண்

டிற்றந்தகதை யுங்கேட்டி லேம்) --- அருணகிரி அந்தாதி 70.

ஆ. உணரா மறியா

பரம் பொருளுக்கு உரிய மற்றொரு குணம் நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாமை.

இதனைப் பகலும் இரவும் என்றும் கூறலாம்.

(இரவுபகல் அற்றஇடத் தேகாந்த யோகம்

வரவந் திருக்கருணை வையாய்பராபரமே) --- தாயுமானவர் (43.பராபரக் கண்ணி)

67.

(நினைப்பும் மறப்பும் இலாதவர் நெஞ்சம்

வினைப்பற் றிருக்கும் விமலன் இருக்கும்) --- திருமந்திரம் 2970.

இ. விதிமாலறியா விமலன்

விதி என்பது பிரமணை (நான்முகனைக்) குறிக்கும். நான்முகனும் திருமாலும் உள்ளே இருக்கும் பரம் பொருளை வெளியே தேடியதால் காண முடியவில்லை. இதனை நாவரசர் அழகாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

(நாடி நாரணன் நான்முகன் என்றிவர்

தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ

மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்

தாடி பாதம்என் நெஞ்சுள் இருக்கவே)--- திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 5-1-10.

ஈ. அதிகா...

மேலானவன் என்று பொருள் படும்.

(அகரமு மாகி யதிபானுமாகி....)---திருப்புகழ் (அகரமுமாகி)

(படைத்தளித் தமிழ்க்குந் த்ரிமூர்த்திகள் தம்பிரானே) --- திருப்புகழ் (கனைத்த)

19.

வடிவுந் தனமும் மனமுங் குணமுங்

குடியுங் குலமும் குடிபோ கியவா

அடியந் தமிலா அயில்வேல் அரசே

மிடியென் றொருபா விவெளிப் படினே

பதம் பிரித்தல்

வடிவும் தனமும் மனமும் குணமும்

குடியும் குலமும் குடி போகியவா

அடி அந்தம் இலா அயில் வேல் அரசே

மிடி என்ற ஒரு பாவி வெளிப் படினே

பதம் கூட்டுதல் ----அடியந்தம்.....வெளிப்படினே. வடிவும்குடி போகியவா.

பத உரை

அடி அந்தம் = முதலும் முடிவும் இல்லாத. அயில் வேல் = கூரிய வேலை ஏந்திய.

அரசே = வேந்தே. மிடி என்ற ஒரு பாவி வெளிப் படினே = வறுமை என்கின்ற ஒரு

பாவி பிடித்தால் அப்போதே. வடிவும் = அழகும். தனமும் = செல்வமும். மனமும் =

நல்ல மனமும். குணமும் = நல்ல குணமும். குடியும் = பிறந்த குடியின் பெருமையும்.

குலமும் = பிறந்த குலத்தின் பெருமையும். குடி போகியவா = விட்டு விட்டு வேறு

இடத்துக்குக் குடிபோய் விட்டன.

சுருக்க உரை

முதலும், முடிவும் இல்லாத வேல் ஏந்திய அரசே, வறுமை தோன்றினால் அழகு,

செல்வம், மனம், குணம், குடி, குலம் என்ற ஆறும் நம்மை விட்டு ஓடிப்போகும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இறைவன் ஆதி அந்தமும் இல்லாதவன் என்பது உணரத் தக்கது. வறுமை

ன்ஒருவனுக்கு ஏற்படுமாயின் நல்ல குணங்களும் குடிப்பெருமை, குலப்பெருமை

ஆகியவைகளும் அவனை விட்டு விலகும் என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது.

அ. அடியந்தமிலா அயில் வேல் அரசே...

(ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெருஞ்சோதி)---திருவாசகம் (திருவெம்பாவை)

7-1.

ஆ. மிடி என்றொரு பாவி...

(கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது

அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை)--- ஔவையார்.

(நினைவுபாழ்பட வாடி நோக்கிழந்து

வறுமையாகிய தீயின்மேற்கிடந்து

நெளியும் நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி அருள்வாயே) --- திருப்புகழ் (அறிவிலாதவர்)

(இன்மை யெனஒரு பாவி மறுமையும்

இன்மையும் இன்றி வரும்) --- திருக்குறள்.

இ. அயில்வேல் அரசே....

வேலின் கூர்மை ஞானத்தைக் குறிக்கும்.

(கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால்) --- திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 1-75.

20.

அரிதா கியமெய்ப் பொருளுக் கடியேன்

உரிதா உபதே சம்உணர்த் தியவா

விரிதா ரணவிக் ரமவேள் இமையோர்

புரிதா ரகநா கபுரந் தரணே

பதம் பிரித்தல்

அரிதாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு அடியேன்

உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா

விரி தாரண விக்ரமம் வேள் இமையோர்

புரி தாரக நாக புரந்தரணே

பதம் கூட்டுதல் ----விரிதாரண....நாகபுரந்தரணே. அரிதாகிய.....உணர்த்தியவா.

பத உரை

விரி தாரண = மிகவும் உறுதியான, நிலையானதாகிய. விக்ரமம் = பலத்தையுடைய. வேள் = செவ்வேள் முருகன். இமையோர் = தேவர்கள். புரி = விரும்பித் தியானித்துச் சொல்லும். தாரக = பிரணவப் பொருளே. நாக புரந்தரணே = தேவர் உலகைத் தாங்கிக் காப்பாற்றுபவனே. அரிதாகிய = கிடைப்பதற்கு அருமையான. மெய்ப் பொருளுக்கு = உண்மைப் பொருளைப் பெறுவதற்கு. அடியேன் உரிதா = அடியவனாகிய நான் தகுதியுள்ளவனாகக் கருதி. உபதேசம் உணர்த்தியவா = போதித்த முறை வியக்கத் தக்கதே.

சுருக்க உரை

தேவர் உலகைக் காத்து அருள்பவனே. மிகவும் நிலையானதாகிய பலத்தை உடைய செவ்வேள் முருகனே. அரிய பெரிய மெய்ப் பொருளுக்குச் சிறியேன் தகுதியாகுமாறு உபதேசித்தது வியக்கத் தக்கதே.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உரிதா உபதேசம் உணர்த்தியவா---

முருகன் தனக்கு உபதேசம் செய்ததை அருணகிரிநாதர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

(எட்டிரண்டும் அறியாத என்செவியில்

எட்டிரண்டும் இதுவாம் இலிங்க மென

எட்டிரண்டும் வெளியா மொழிந்தகுரு முருகோனே)--- திருப்புகழ் (கட்டிமுண்டகர)

(பிரமங்கெட மெய்ப்பொருள் பேசியவா) --- கந்தர் அனுபூதி 8.

(கோனன்று எனக்குப் தேசித்த

தொன்றுண்டு கூறவற்றோ)--- கந்தர் அலங்காரம் 9.

(புரையற்ற வேலவன் போதித்

தவா, பஞ்ச பூதமுமற்று..)--- கந்தர் அலங்காரம் 61.

(யோகா சிவஞானோப தேசிகனே..) --- கந்தர் அனுபூதி 41.

இறைவன் அடியார்க்கு இரங்கி அருள் செய்யும் எளிமையை மாணிக்கவாசகர் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்.

(அன்னமாய் விசம்பு பறந் தயன்தேட

அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய

என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த

எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்)--- திருவிசைப்பா 13-1.

ஆ. இமையோர் புரி தாரக....

தாரகம் = (பிறவிப் பெருங் கடலைக்) கடப்பதற்கு உதவுவது. பிரணவம் தாரக மந்திரம் என்று சொல்லப்பட்டது.

21.

கருதா மறவா நெறிகா ணனக்
கிருதாள் வனசந் தரஎன் நிசைவாய்
வரதா முருகா மயில்வா கனனே
விரதா சுரகு ரவிபா டணனே

பதம் பிரித்தல்

கருதா மறவா நெறி காண எனக்கு
இரு தாள் வனசம் தர என்று இசைவாய்
வரதா முருகா மயில் வாகனனே
விரத அசுர சூர விபாடணனே

பதம் கூட்டுதல்

வரதாசூர விபாடணனே. கருதா மறவா.....என்று இசைவாய்.

பத உரை

வரதா = கேட்ட வரங்களை அளிக்கும் மூர்த்தியே. முருகா, மயில் வாகனனே.....
விரத அசுர சூர = அருவருப்புக்கு உரிய அசுரனாகிய சூரனை. விபாடணனே =
வேல் கொண்டு பிளந்தவனே. கருதா மறவா நெறி = நினைப்பு மறப்பு அற்ற வழியை.
காண = கண்டு கொள்ள. எனக்கு இரு தாள் = எனக்கு உன்னுடைய இரண்டு
திருவடிகளாகிய. வனசம் = தாமரையை. தர = கொடுப்பதற்கு. என்று இசைவாய் =
என்று மனம் இரங்குவாய்.

சுருக்க உரை

சூரனை வேல் கொண்டு பிளந்தவனே. கேட்ட வரங்களை அடியார்களுக்கு
அருள்பவனே, மயில் வாகனனே, நினைப்பு, மறப்பு அற்ற வழிகளை நான் கண்டு
கொள்ள உன்னுடைய இரண்டு தாமரையான திருவடிகளைத் தருவாய். அனைவரும்
முருகனிடம் கருதா மறவா நெறி பெறும் பொருட்டு வேண்டும் வரம் இது.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கருதா மறவா...

நினைத்தல், மறத்தல் ஆகிய இரண்டும் அனுபூதிக்குத் தடையாயிருக்கும்
குணங்கள். இவை இரவு- பகல் தத்துவங்களை விளக்குவனவாகும். இரவு தத்துவம்
ஆணவ மலத்தோடு மட்டும் கூடிய ஆன்மாவின் கேவல நிலை. பகல் என்பது
விஷயங்களை நன்கு உணரும் ஆன்மாவின் சகுண நிலை.

(இராப்பகலற்ற இடத்தே யிருந்து

பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகார்) --- திருமந்திரம் 331.

(இரவுபக லில்லா இன்பவெளி யூடே

விரவி விரவிநின் றுந்தீபற)--- திருவந்தியார் 20.

(...அந்திபக லற்றநினை வருள்வாயே) ----திருப்புகழ் (ஐங்கரனையொத்த)

(போக்கும் வரவும் இரவும்

பகலும் புறமுடிசூல்துஇமுளுடிளுமுடி

வாக்கும் வடிவு முடிவுமில்

லாதென்று வந்துவந்து)---கந்தர் அலங்காரம் 73.

ஆ. வரதா முருகா....

அடியார்களுக்கு வரங்களைத் தருபவன்.

(வரதா மணிநீ எனவோரில்)--- திருப்புகழ் (வரதாமணிநீ)

(தேவர் வரதா முருக தம்பிரானே) --- திருப்புகழ் (ஆறுமுகம்)

22.

காளைக் குமரே சன்னக் கருதித்
தாளைப் பணியத் தவமெய் தியவா
பாளைக் குழல்வள் ளிபதம் பணியும்
வேளைச் சுரபு பதிமே ருவையே
பதம் பிரித்தல்

காளைக் குமரேசன் எனக் கருதி
தாளைப் பணிய தவம் எய்தியவா
பாளைக் குழல் வள்ளி பதம் பணியும்
வேளைச் சுர பூபதி மேருவையே.

பதம் கூட்டுதல் ----பாளைக் குழல் வள்ளி.....மேருவையே காளைக்
குமரேசன்.....எய்தியவா.

பத உரை

பாளை = தென்னம் பாளை போன்ற நீண்ட. குழல் = கூந்தலையுடைய. வள்ளி பாதம்
பணியும் = வள்ளியின் பாதங்களைப் பணிகின்ற. வேளை = செவ்வேள் முருகனை.
சுரபூபதி = தேவர்களுக்குத் தலைவனாய். மேருவை = மேருமலை ஒத்த பெருமை
கொண்டவனை. காளைக் குமரேசன் = காளைப் பருவத்துக் குமார மூர்த்தி என்று.
கருதி = தியானித்து. தாளை = அவரது திருவடியை. பணிய = பணியும்படியான. தவம்
= தவ நிலையை. எய்தியவா - நான் அடைந்த பேறு என்ன அற்புதமானது.

சுருக்க உரை

தென்னம் பாளை போன்ற நீண்ட குழலை உடைய வள்ளியின் பாதங்களைப்
பணிந்தவனும், மேரு மலையை ஒத்த பெருமை கொண்டவனுமாகிய செவ்வேள்
பெருமானது பாதத்தைப் பணியும் தவம் எனக்குக் கிடைக்க நான் என்ன தவம்
செய்தேனோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தாளைப் பணியத் தவம் னன் எய்தியவா....

தாள் முருகனுடைய திருவடிகளைக் குறிக்கும். தாளைப் பணிதல் முருகன்
திருவடிகளில் தற்போதம் அடங்கி நின்றல். சிவத்தைச் சார்வதற்குத் தவம்
அவசியம். தவம் செய்தல் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தல். அன்பினால்
அருள் கிட்டும். அருளால் தவம் சித்திக்கும். தவத்தால் சிவமாகிய பெற்றி கைகூடும்.
ஆ. வள்ளி பாதம் பணியும்.....

இதே கருத்து ஆறாவது பாடலிலும் (திணியான) கூறப்பட்டது. வள்ளி நாயகி இச்சா
சக்தியையும் தேவசேனை ஞானா சக்தியையும் குறிப்பன. வள்ளியைப் பணிவது
என்பது இச்சா சக்திக்கு இயைந்து ஒழுகுதல் என்பதாகும்.

(உயிரிச்சை யூட்டி உழிதருஞ் சக்தி

உயரிச்சை வாட்டி ஒழித்திடு ஞானம்

உயிரிச்சை யூட்டி உடனுற வாலே

உயிரிச்சை வாட்டி உயர்பதம் சேருமே) --- திருமந்திரம் 2356.

23.

அடியைக் குறியா தறியா மையினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடிவிக் ரமவேல் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணருங் குணபூ தரனே

பதம் பிரித்தல்

அடியைக் குறியாது அறியாமை யினால்
முடியக் கெடவோ முறையோ முறையோ
வடி விக்ரமம் வேல் மகிபா குறமின்
கொடியைப் புணரும் குணபூ தரனே

பதம் கூட்டுதல் -----வடிவிக்ரம.....பூதரனே அடியைக் குறியாது.....முறையோ.

பத உரை

வடி = கூர்மை கொண்டதும் விக்ரமம் = பராக்கிரம் கொண்டதுமான. வேல் மகிபா =
வேல் ஏந்திய அரசே. குறமின் = மின்னல் போன்ற குற மகள் வள்ளியாகிய.
கொடியை = கொடி போன்ற நங்கையை. புணரும் = சேர்ந்த. குணபூதரனே = குண
மலையே. அடியை = உனது திருவடியை. குறியாது = குறித்துத் தியானம்

செய்யாமல். அறியாமையினால் = அறிவின்மையால். முடியக் கெடவோ = அடியோடு நான் அழிந்து விடலாமோ. முறையோ முறையோ = இது நீதியா.

சுருக்க உரை

சூர்மையான வேலை ஏந்திய அரசே, கொடி போன்ற குற மகள் வள்ளியைப் புணரும் குண மலையே, உனது திருவடியைக் குறித்துத் தியானம் செய்யாமல் நான் அழிந்து விடுதல் முறையோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அடியைக் குறியாது....

இறைவனுடைய வலது திருவடியை ஞான சக்தியாகவும், இடது திருவடியைக் கிரியா சக்தியாகவும் கொண்டு வேறு ஒன்றையும் கருதாது திருவடிகளை மட்டும் நினைத்து கூடுதல் வேண்டும்.

ஆ. குணபூதரனே.....

பூ = பூமி. தரன் = தாங்குபவன். 15-வது பாடலில் குறிப்பிட்ட எட்டு குணங்களை உடையவனாக மலை போல் நிற்கும் கந்தன்மீது, கொடியாகிய வள்ளி படரும் காட்சியாக காட்டப்பட்டுள்ளது. அனுபூதி அடைய விரும்புவோர் கந்தன் திருவடியை உலக நிலையால் நோக்காது மலை போல் அசையாமல் தம் மனத்துள் நிறுத்த வேண்டும். இறைவனுடைய இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி என்ற மூன்று சக்திகளும் கூறப்பட்டன. (இவைகளை வேட்கையாற்றல், செயலாற்றல், அறிவாற்றல் என்றும் கூறலாம்).

24.

சூர்வேல் விழிமங் கையர்கொங் கையிலே
சேர்வேன் அருள்சே ரவும்எண் ணுமதோ
சூர்வே ரொடுகுன் றுதொளைத் தநெடும்
போர்வே லபுரந் தரபூ பதியே

பதம் பிரித்தல்

சூர் வேல் விழி மங்கையர் கொங்கையிலே
சேர்வேன் அருள் சேரவும் எண்ணுமதோ
சூர் வேரொடு குன்று தொளைத்த நெடும்
போர் வேல புரந்தர பூ பதியே

பதம் கூட்டுதல் ----சூர் வேரொடு..... பூபதியே. சூர்வேல்.....எண்ணுமதோ.

பத உரை

சூர் = சூரனாகிய (மாமரத்தை). வேரொடு = வேரளவுக்கும். குன்று = அவனுக்கு அரணாயிருந்த எழு கிரியையும். தொளைத்த = உடருவித் தொளைத்த. நெடும் போர் = பெரிய போர் செய்ய வல்ல. வேல = வேலாயுதத்தை ஏந்தியக் கடவுளே. புரந்தர பூ = இந்திரனுடைய உலகத்துக்கு. பதியே = தலைவனே. சூர்வேல் விழி = சூரிய வேல் போன்ற கண்களையுடைய. மங்கையர் கொங்கையில் = விலை மாதர்களின் கொங்கையில். சேர்வேன் = சேரும் புத்தியை உடையவனாக இருக்கிறேன். அத்தகைய என் மனம். அருள் சேரவும் = உனது திருவருள் கூடுமாறு. எண்ணுமதோ = எண்ணும் பாக்கியத்தைப் பெறுமோ.

சுருக்க உரை

சூரனாகிய மாமரத்தையும், அவனுக்கு அரணாயிருந்த எழு கிரிகளையும் தொளைத்த பெரிய போர் செய்ய வல்ல வேலாயுதக் கடவுளே. சூரிய கண்களை உடைய மாதர்களின் கொங்கையில் சேரும் புத்தியை உடைய என் மனம் உனது திருவருள் கூடுமாறு எண்ணும் பாக்கியத்தைப் பெறுமோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சூர்வேரொடு குன்று

சூரபன்மனை ஆணவமலத்துக்கும், அவனுடைய குன்றுகளைக் கொடிய வினைகளுக்கும், இவற்றை அழித்த வேலாயுதத்தை ஞானத்துக்கும் ஒப்பிடுவது உண்டு. ஞானத்தால் மட்டுமே வினைகளை அழிக்க முடியும் என்பது கருத்து.

ஆ. கூர்வேல்விழி மங்கையர் கொங்கையிலே...

ஐம்புலன்களின் நுகர்புகளை ஆடவர் பெண்களிடத்தில் காண்பர் என்பதை உணர்த்தும். பெண் ஆசையில் மருட்சி அடைவது இருளுக்கு ஒப்பாகும். இத்தகைய இருள் நெறியை விலக்கி, முருகனுடைய அருள் நெறியைச் சேர்தலே அனுபூதி அடைவதற்கு வழி.

(செம்பவள இதழ் மடவார்திறத் தழுந்தும்
எனதுளத்தைத் திருப்பித் தன்சீர்க்
கொழும்புகழி னினிதழுத்திப் புதுக்கியருள்
தணிகைவரைக் குமரன்)---- தணிகைப் புராணம்.
(தத்தையங் கணையார் தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவைநா றாயிரங் கூறிட்டு
அத்தில் அங்கொரு கூறுங்கண் வைத்தவருக்
கமருல களிக்குநின் பெருமை) --- திருவிசைப்பா.

25.

மெய்யே எனவெவ் வினைவாழ் வையுகந்
தையோ அடியேன் அலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதுஞ்
செய்யோய் மயிலே றியசே வகனே

பதம் பிரித்தல்

மெய்யே என வெவ்வினை வாழ்வை உகந்து
ஐயோ அடியேன் அலையத் தகுமோ
கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும்
செய்யோய் மயில் ஏறிய சேவகனே

பதம் கூட்டுதல் ----கையோ அயிலோ.....சேவகனே மெய்யே.....தகுமோ

பத உரை

கையோ = திருக் கரங்களில் மாத்திரம் தானா. அயிலோ = கையில் ஏந்தும் வேல் மாத்திரமோ. கழலோ = திருவடிகள் மாத்திரமோ. முழுதும் = எல்லா உறுப்புக்களும். செய்யோய் = செந்நிறத்தில் அமைந்தவனே. மயில் ஏறிய சேவகனே = மயிலேறும் பராக்கிரமசாலியே. மெய்யே என = நிலையாக உண்மை வாழ்வென்று. வெவ்வினை = கொடிய வினைக்கு ஈடான. வாழ்வை = இந்த வாழ்வை. உகந்து = களித்து மகிழ்ந்து. ஐயோ, அடியேன் அலையத் தகுமோ = அடியேன் அலைதல் நீதியாகுமோ. ஆகாது என்றபடி.

சுருக்க உரை

திருக்கரங்கள் மட்டும் அன்றி கையில் ஏந்தும் வேல், திருவடிகள், மற்றும் எல்லா உறுப்புக்களும் செந்நிறத்தில் அமைந்த மயில் ஏறிய சேவகனே. இந்தக் கொடிய வினையின் பயனான வாழ்வைக் களித்து மகிழ்ந்து அடியேன் அலைதல் நீதியாகுமோ. ஆகாது என்றபடி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மெய்யே என வெவ்வினை...

நிலையில்லாத இந்த உலக வாழ்வை நிலையுள்ளது என்று எண்ணி அதை மிகவும் விரும்பி, உழல்வது தகாது என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. இதே கருத்தைப் பட்டினத்தாரும் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுருக்கிறார்.

(ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற

பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்

சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே

யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே)--- பட்டினத்தார்.

ஆ. வெவ்வினை...

ஒருவன் செய்யும் வினைகளின் தரத்துக்கு ஏற்ப, பிறப்பு இறப்புகள் வந்து அமையும் என்பது கோட்பாடு. வினையால் உடம்பும், உடம்பால் வினையும் உண்டாகின்றன.

தன்னுடைய முயற்சியால் மட்டும் விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்ற சீவ போதம் நீங்கி எல்லாம் அவன் செயல் என்று எண்ணி செயல்பட்டால் பிறவித் துன்பம் விலகும் என்பது உணரத்தக்கது. வினை செய்வதே தவறு என்று கொள்ளாமல், நல்வினைகள் செய்ய வேண்டும் என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

இ. முழுதும் செய்யோய்...

கந்தன் சிவந்த நிறம் வாய்ந்தவன் என்பது கூறப்படுகின்றது.

(செய்யன் சிவந்த ஆடையன்)--- திருமுருகாற்றுப்படை 206.

(சிவப்பின் செக்கர் நிறமாயிருக்கும் பெருமானே) --- திருப்புகழ் (எத்தனை கலாதி)

(சிவனெனுநாமந் தனக்கேயுடைய செம்மேனி எம்மான்)--- திருநாவுக்கரசர்

(தேவாரத் திருமுறை) 4-112-9.

ஈ. மயிலேறிய சேவகனே...

அன்போடு மனமுருகி அழைத்தால் அடியார்கள் குறைகளை நீக்கும் பணிபுரிய வருவான் என்பது கருத்து.

26.

ஆதாரம் இலேன் அருளைப் பெறவே

நீதான் ஒருசற் றும்நினைந் திலையே

வேதா கமனா னவிநோ தமனோ

தீதா சுரலோ கசிகா மணியே

பதம் பிரித்தல்

ஆதாரம் இலேன் அருளைப் பெறவே

நீ தான் ஒரு சற்றும் நினைந்திலையே

வேத ஆகம ஞான விநோத

மனோ தீதா சுரலோக சிகா மணியே

பதம் கூட்டுதல் -----வேதாகம..... சிகாமணியே ஆதாரம் இலேன்.....

நினைந்திலையே.

பத உரை

வேத ஆகம = வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் சொல்லப் பட்டவனே. ஞான விநோத

= ஞானவிநோத மூர்த்தியே. மனோ தீதா = மனதுக்கு எட்டாதவனே. சுரலோக சிகா

மணியே = தேவலோகத்தின் நாயக மணியே. ஆதாரம் இலேன் = நான் ஒரு

துணையும் இல்லாதவன். அருளைப் பெறவே = அத்தகைய நான் உனது

திருவருளைப் பெறுமாறு. நீ தான் ஒரு சற்றும் = தேவரீர் தான் ஒரு சிறிதளவேனும்.

நினைந்திலையே = நினைக்க வில்லையே. (ஈதென்ன பாவம்)

சுருக்க உரை

வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் வகுத்துத் தொகுத்தவனே. மனதுக்கு

எட்டாதவனே. விண்ணுலக நாயக மணியே. நான் ஒது துணையும் இல்லாதவன்.

அத்தகைய நான் உனது திருவருளைப் பெறும்படி நீ சிறிதளவேனும்

நினைந்ததில்லையே. இது என்ன பாவம்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆதாரம் இலேன்...

மனித வாழ்க்கைக்குப் பற்றுக் கோடு (புகலிடம்) அவசியம். உடல், உயிர், பொருள் ஆகியவற்றில் வைக்கும் பற்று நிலை இல்லாதது என்பது உணர்த்தப் படுகிறது.

இறைவன் மீது வைக்கும் பற்றே நிலையான ஆதரமானதாகும். சைவம், வைணவம்

ஆகிய இரண்டு சமயங்களிலும் இக்கருத்து கூறப்படுகிறது.

(யாவரே யிருந்தும் யாவரே வாழ்ந்தும்

யாவரே எனக்குற வாயும்

தேவரீ ரல்லால் திருவுளம் அறியத்

திசைமுகம் எனக்கு வேறுளதோ)--- பட்டினத்தார் (திருவெண்காட்டுத்

திருவிசைப்பா)

(ஊரிலேன் காணியில்லை உறவு மற்றொருவ ரில்லை

பாரில் நின் பாதமூலம் பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி)---(தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்
(நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம், திருமாலை) 29.

ஆ. வேதாகம ஞான வினோத...

வேதம் = வித் = ஞானம். அறிவு நூல். மறு பெயர்கள் = ஆதி நூல், ஆரணம், எழுதாக்
கிளவி, நிகமம், மறை, முதல் நூல், ஒத்து. சாகை.

இருக்கு வேதம் = 21 சாகைகள். யஜுர் வேதம் = 101 சாகைகள். சாம வேதம் =
1000 சாகைகள். அதர்வண வேதம் = ஒன்பது சாகைகள்.

ஆகமம் = வந்தது. அதாவது பரம ஆப்தருடைய நாவிலிருந்து வந்தது. ஆ = பாசம். க
= பசு. ம = பதி. பதி பாசங்களை விளக்குவது.

(ஆசில் நான்மறைப்படியும் எண்ணில் கோடி

ஆகமத்தின்படியும் எழுத்தைந்துங் கூறிப் பூசனான்)--- வில்லி பாரதம்.

இ. மனோதீதா...

மனா தீதன் என்பதில் மனம் பசு ஞானத்தைக் குறிக்கும்.

=====

27.

மின்னேர் நிகர்வாழ் வைவிரும் பியயான்

என்னே விதியின் பயன்இங் கிதுவோ

பொன்னே மணியே பொருளே அருளே

மன்னே மயிலே றியவா னவனே

பதம் பிரித்தல்

மின்னே நிகர் வாழ்வை விரும்பிய யான்

என்னே விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ

பொன்னே மணியே பொருளே அருளே

மன்னே மயில் ஏறிய வானவனே

பதம் கூட்டுதல் ---- பொன்னே மணியே.....வானவனே. மின்னே நிகர்.... இதுவோ.

பத உரை

பொன்னே = பொன் போல அருமை வாய்ந்தவனே. மணியே = மணி போல ஒளி
வீசுபவனே. பொருளே = உண்மைப் பொருளாய் விளங்குபவனே (செல்வம் போல
இன்றி யமையாதவனே). அருளே = வினையை அழித்து வீடளிக்கும் கருணை
உடையவனே. மன்னே = நிலை பெற்றிருப்பவனே. மயில் ஏறிய வானவனே = மயில்
வாகனம் கொண்ட தெய்வமே. மின்னே நிகர் வாழ்வை = மின்னல் போலத் தோன்றி
உடனே மறையும் (அநித்தியமான) வாழ்வை. விரும்பிய யான் = விரும்பியவனாய்
உள்ள நான் இங்ஙனம் இருப்பதற்குக் காரணம். என்னே = என்ன என்று
சொல்லுவேன். விதியின் பயன் இங்கு இதுவோ = என் தலை விதியின் பயன் தானோ.

சுருக்க உரை

மயில் வாகனப் பெருமானே, உண்மைப் பொருளே, மின்னல் போல் தோன்றி
மறையும் நிலையில்லா வாழ்க்கையை விரும்பியவனாக நான் இருப்பது என் தலை
விதியின் பயன் தானா ? அறியேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மின்னேநிகர் வாழ்வை...

உலக வாழ்வு மின்னலைப் போன்று மிகக் குறைந்த காலத்தில் தோன்றி மறைவது.

(நீர்க்கு மிழுக்கு நிகரென்பர்

யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்

பார்க்கும் இடந்தந்த மின்போலும்)--- கந்தர் அலங்காரம் 66.

ஆ. என்னே விதியின் பயன்---

ஊழ்வினையின் வலிமையைப் பற்றி பல நூல்கள் பகர்ந்துள்ளன.

(முதிர்ந்தரு தவமுடை முனிவ ராயினும்

பொதுவறு திருவொடு பொலிவ ராயினும்

மதியின ராயினும் மன்ன ராயினும்

விதியினை யாவரே வெல்லும் நீர்மையர்)--- கந்த புராணம்.
 (வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்து நாள்
 தாழ்வினை யதுவரச் சீரை சாத்தினான்
 சூழ்வினை நான்முகத் தொருவரச் சூழினும்
 ஊழ்வினை ஒருவரால் ஒழிக்கற் பாலதே)--- கம்ப இராமாயணம் (அயோத்தியா
 காண்டம்) 1764.

இ. மன்னே...

மன் = நிலைபேறு. என்றும் நிலையாக வீற்றிருப்பவன்.

(...மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே...) ---சந்தரர் (தேவாரத் திருமுறை
 7-24-1)

28.

ஆனா அமுதே அயில்வேல் அரசே
 ஞானா கரனே நவிலத் தகுமோ
 யானா கியஎன் னைவிழுங் கிவெறுந்
 தானாய் நிலைநின் றதுதற் பரமே

பதம் பிரித்தல்

ஆனா அமுதே அயில் வேல் அரசே
 ஞான ஆகரனே நவிலத் தகுமோ
 யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறும்
 தானாய் நிலை நின்றது தற் பரமே.

பதம் கூட்டுதல்-----ஆனா அமுதே ஞானாகரனே யானாகியதற்பரமே
 நவிலத் தகுமோ.

பத உரை

ஆனா அமுதே = கெடுதலில்லாத அமுதமான சுவைப் பொருளே. அயில் வேல்
 அரசே = கூரிய வேல் ஏந்திய அரசே. ஞான ஆகரனே = ஞானத்துக்கு
 இருப்பிடமானவனே. யானாகிய என்னை = யான் என்று ஆணவ நிலையில்
 சொல்லும் என்னை. விழுங்கி = தன்னுட்கொண்டு. வெறும் தானாய் = தனித்த பரமாய்.
 நிலை நின்றது = எல்லாம் தானாகி. தற் பரமே = மேலான் நிலையை இத்தன்மையது
 என்று. நவிலத் தகுமோ = எடுத்து விளக்கிச் சொல்ல முடியுமோ. (முடியாது
 என்றபடி).

சுருக்க உரை

கெடுதல் இல்லாத அமுதமான சுவைப் பொருளே, ஞானத்துக்கு
 இருப்பிடமானவனே, கூரிய வேல் ஏந்திய அரசே, யான் என்று ஆணவ நிலையில்
 சொல்லும் என்னை விழுங்கி, தன்னுட்கொண்டு எல்லாம் தானாகி நிலையான
 தற்பரம் மேலான நிலையை இத்தன்மையது என்று விளக்கிச் சொல்ல முடியுமோ.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஞானாகரன்....

அஞ்ஞானம் துன்பத்தையும் ஞானம் இன்பத்தையும் தருவன.

(அறிவையறிபவ ரறியும் இன்பந்தனை)--- திருப்புகழ் (அகரமுதல்).

அமுதே, வேலரசே, ஞானாகரனே என்ற மூன்று சொற்களால் முருகன் சத்து, சித்து,
 ஆனந்தம் ஆகிய குணங்களை உடையவன் என்பது காட்டப்படுகின்றது.

ஆ. யானாகிய என்னை விழுங்கி...

கந்தர் அனுபூதியில் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டதைப் போல் யான் என்னும் தன்மை
 ஒழிய வேண்டும் என்பது இங்கும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

(அட்டாங்க யோகமும் ஆதார மாறும் அவற்றை ஐந்தும்

விட்டேறிப் போன வெளிதனிலே வியப்பொன்று கண்டேன்

மட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூறலுண்டு மகிழ்ந்திருக்க

எட்டாத பேரின்பம் என்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே)----பட்டினத்தார் (பொது)

இ. வெறுந் தானாய் நிலை நின்றது தற்பரமே...

அது என்ற சொல் தத்வமணி என்ற சாம வேதச் சொல்லாகும். தத் = அது. த்வம் = நீயாக. அணி = ஆகின்றாய். அதாவது நீ வேறு, சிவன் வேறு அல்ல என்ற சிவாத்வைத கருத்து இங்கு குறிப்பிடப் பட்டது.

ஈ. நவிலத் தகுமோ...

சீவன் சிவத்துடன் ஒன்றாகும் என்ற அத்துவித நிலையைச் சொற்களால் விவரிக்க முடியாது.

(வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத் தின்பமாய்

பாரிற் கண்ட யாவும் பருகினை

ஓரிற் கண்ட ஊமன் கனவென

ஆருக்குஞ் சொல வாயில்லை ஐயனே)--- தாயுமானவர் (பொன்னை மாதாரை) 18-30.

29.

இல்லே எனுமா யையில்இட் டனைநீ

பொல்லேன் அறியா மைபொறுத் திலையே

மல்லே புரிபன் னிருவா குவில்என்

சொல்லே புனையுஞ் சுடர்வே லவனே

பதம் பிரித்தல்

இல்லே எனும் மாயையில் இட்டனை நீ

பொல்லேன் அறியாமை பொறுத்திலையே

மல்லே புரி பன்னிரு வாகுவில் என்

சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே

பதம் கூட்டுதல் ----மல்லே புரி.....வேலவனே. இல்லே பொறுத்திலையே.

பத உரை

மல்லே புரி = மற்போர் செய்தற்கு உற்றதான. பன்னிரு வாகுவில் = பன்னிரண்டு தோள்களிலும். என் சொல்லே = அடியேனுடைய பாடல்களையே. புனையும் = ஏற்று அணிந்து கொள்ளும். சுடர் வேலவனே = ஒளிவீசும் வேலாயுதனே. இல்லே எனும் = இல்வாழ்க்கை என்னும். மாயையில் = மாய வாழ்வில். இட்டனை நீ = நீ என்னைச் சிக்க வைத்தாய். பொல்லேன் = கொடியவனாகிய எனது. அறியாமை = அறிவீனத்தை. பொறுத்திலையே = பொறுத்து மன்னித்தாயில்லையே.

சுருக்க உரை

மற் போருக்கு உற்றதான பன்னிரண்டு தோள்களிலும் அடியேனுடைய பாடல்களை ஏற்று அணிந்து கொள்ளும் ஒளி வீசும் வேலவனே. இல் வாழ்க்கை என்னும் மாய வாழ்வில் நீ என்னைச் சிக்க வைத்தாய். கொடியவனாகிய என் அறிவீனத்தைப் பொறுத்து மன்னித்தாய் இல்லை.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இல் வாழ்க்கை என்னும் மாய வாழ்வில் ஆன்மாக்களைத் திளைக்க வைத்தது மாயை, கன்மம் ஆகிய இரண்டு மலங்களின் சேர்க்கை, மூலமலமாகிய ஆணவ மல வலிமையைக் குறைப்பதற்காக என்று விளக்கம் தரப்படுகிறது.

(புகலறிய நின்விளையாட் டென்னே எந்தாய்

புன்மையறிவுடைய என்னைப் பொருளாப் பண்ணி

இகல் விளைக்கும் மலமாயை கன்மத் தூடே

இடருறவுஞ் செய்தனையே இரக்கம் ஈதோ)--- தாயுமானவர் (கல்லாலின்) 42-29.

ஆ. மல்லேபுரி பன்னிருவாகு....

இறைவனுடைய திருத் தோள்கள் பலவாறு புகழப் பட்டிருக்கின்றன.

(மற்பொரு திரள்புய மதயானை)--- திருப்புகழ் (கைத்தலநிறைகனி)

(...முன்பு செய்த

பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு

தோளும்....)---கந்தர் அலங்காரம் 70.

இ. என் சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே...

என் சொல் என்பது அருணகிரி நாதர் அருளிய திருப்புகழைக் குறிக்கும்.
(அடிமை சொல்லும் சொல் தமிழ்ப்பனீரொடு
பரிமளமிஞ்சக் கடப்பமாலையும் அணிவோனே)---திருப்புகழ் (மலரணி)

30.

செவ்வான் உருவில் திகழ்வே லவன்அன்
றொவ்வா ததென உணர்வித் ததுதான்
அவ்வா றறிவார் அறிகின் றதலால்
எவ்வா றொருவர்க் கிசைவிப் பதுவே
பதம் பிரித்தல்
செவ்வான் உருவில் திகழ் வேலவன் அன்று
ஒவ்வாதது என உணர்வித்த அது தான்
அவ்வாறு அறிவார் அறிகின்றது அ(ல்)லால்
எவ்வாறு ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே

பதம் கூட்டுதல் - பாட்டில் உள்ளபடி.

பத உரை

செவ்வான் உருவில் = சிவந்த வானத்தின் உருவத்துடன். திகழ் = விளங்கும்.
வேலவன் = வேற் பெருமான். அன்று = அடியேனுக்கு முதல் நாளில். ஒவ்வாதது என
= ஒப்பாகாதது என்ற இவ்வுபதேசத்துக்கு இணையானது வேறொன்றுமில்லை என்று
சொல்லும்படியாக. உணர்வித்தது தான் = எனக்கு உபதேசித்த அந்த ஞான
அனுபவ நிலை தான். அவ்வாறு = அங்ஙனம் உபதேசம் பெற்று. அறிவார் =
அறிபவர்கள். அறிகின்றதலால் = அறிகின்றது அல்லால் அறிந்து அனுபவமிக்க
முடியுமே தவிர. எவ்வாறு = எங்ஙனம். ஒருவர்க்கு = பிறரொருவர்க்கு. இசைவிப்பது
= அதைச் சொற்களால் சொல்ல முடியும் ? முடியாது என்றபடி.

சுருக்க உரை

செம்மையான ஞான உருவான வேலாயுதக் கடவுள் அந்நாளில் குருவடிவாக வந்து
எனக்கு உபதேசித்து உணர்த்திய அனுபவத்தை இத்தன்மைத்து என்று வெறும்
வார்த்தைகளால் எப்படிச் சொல்ல முடியும். முடியாது என்றபடி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. செவ்வான் உருவில்...

முருகன் செம்மை நிறம் வாய்ந்தவர். இது புறக்கண்களால் பார்க்கும் உடலின் நிறம்
அன்று. இறைவனுடைய உருவத்தை விவரிக்க முடியாது. அகக் கண் கொண்டு
பார்த்தால் அது 36 தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு இரவு பகல் இல்லாத
பேரொளியாய் விளங்கும். இதைப் பரவெளி, வெட்ட வெளி, ஞானாகாசம், சிற்பர
வியோமம், சிதம்பரம் முதலிய சொற்களால் மறைகள் கூறுகின்றன.

(ஏலவார்குழல் இறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும்

பாலனாகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை

ஞாலமேலுறும் இரவொடு பகலுக்கும் நடுவாய்

மாலையானதொன் றழிவின்றி வைகுமாறொக்கும்)--- கந்தபுராணம்.

(எவ்வாறு காண்பான் அறிவு தனக் கெல்லை

அவ்வா றருட்செய்வான் ஆதியரன் தானும்

ஒவ்வாத மன்றுள் உமை காண ஆடிடும்

செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம்) --- திருமந்திரம் 130.

முருகன் அருணகிரிநாதருக்கு உபதேசம் செய்ய குருவாகத் தோன்றியபோது
ஞானப் பேரொளியாகிய சிவந்த மேனியுடன் காட்சி அளித்தார் என்பது பெறப்படும்.

ஆ. அவ்வா றறிவார் அறிகின்றதலால்...

ஞான இன்பத்தை விளக்கிக் கூற வார்த்தைகள் கிடையா. அது சொல்லிறந்த
பூரணம். அந்த அனுபவம், காண்பான், காட்சி, காட்சிப் பொருள் என்ற தத்துவம்
பொறிந்த முப்பாழும் கடந்த இடத்தில் விளையும் தூய இன்பம். தாயுமானவர்
இதனைக் கீழ்க்கண்ட வாறு கூறியுள்ளார்.

(ஞானாகா ரத்தினொடு ஞேயம் அற்ற
 ஞாதுருபும் நழுவாமல் நழுவிநிற்கும்
 ஆனாலும் இதன் பெருமை எவர்க்கார் சொல்வார்
 அதுவானால் அதுவாவர் அதுவே சொல்லும்)---- தாயுமானவர்(ஆகார
 பலதஇவனம்14-22.

(ஞானாகரம் = காணுதல். ஞேயம்= காட்சி. ஞானதுரு = காண்போன்).
 (முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
 அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்
 மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
 சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே)--- திருமந்திரம் 2944.

31.

பாழ்வாழ் வெனுமிப் படுமா யையிலே
 வீழ்வா யெனஎன் னைவிதித் தனையே
 தாழ்வா னவைசெய் தனதாம் உளவோ
 வாழ்வாய் இனிநீ மயில்வா கனனே
பதம் பிரித்தல்
 பாழ் வாழ்வு எனும் இப் படு மாயையிலே
 வீழ்வாய் என என்னை விதித்தனையே
 தாழ்வானவை செய்தன தாம் உளவோ
 வாழ்வாய் இனி நீ மயில் வாகனனே

பதம் கூட்டுதல் -- பாட்டில் உள்ளபடி.

பத உரை

மயில் வாகனனே = மயிலை வாகனமாக உள்ளவரே. பாழ் வாழ்வு எனும் =
 பாழ்படுவதான இந்த வாழ்க்கை என்கின்ற. படு மாயையிலே = பெரிய மாயச்
 சூழலிலே. வீழ்வாய் என = நீ விழுவாயாக என்று. என்னை விதித்தனையே = என்
 தலையில் எழுதி விட்டாயே. தாழ்வானவை = இழிவான செய்கைகளை. செய்தன
 தாம் = நான் முன்பு செய்தவை. உளவோ = ஏதேனும் இருக்கின்றனவோ. நீ வாழ்வாய்
 இனி = எது எப்படி இருக்கினும் இருக்கட்டும். நான் எக்கதி பெறினும் பெறுக.
 பெருமானே, நீ இனி மேலும் வாழ்வாயாக.

சுருக்க உரை

மயில் வாகனனே. வாழ்க்கை என்கின்ற பெரிய மாயைச் சூழலில் என் தலையில்
 எழுதி விட்டாய். இப்படி என்னைச் சிக்க வைத்தற்குக் காரணம் என்னுடைய
 இழிவான செய்கைகள் ஏதேனும் இருக்கின்றனவோ. எப்படி இருப்பினும் நான்
 எக்கதி பெறினும் பெறுக. நீ இனி மேலும் வாழ்வாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. பாழ்வாழ்வெனும்...

நிலை இல்லாத உலக வாழ்வு தோன்றி மறையும் இயல்பு உடையது.

(வாழ்வாவது மாயம். இது மண்ணாவது திண்ணம்) --- சுந்தரர் (தேவாரத் திருமுறை)
 7-78-1.

ஆ. வீழ்வாயென என்னை விதித்தனையே...

நாம் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களுக்கு நாம் செய்த வினைகள் தான் காரணம்.
 இறைவன் அன்று என்பது உணரத்தக்கது. கச்சியப்ப சிவாசாரியார் இது குறித்துக்
 கூறுவதைக் காண்போம்.

(இவறலும் இகலும் இன்றி எவர்க்குமோர் பெற்றித்தாகி

அவரவர் வினைகள் நாடி அதற்படு பொருளை நல்கும்

சிவனையாம் வெறுத்தல் குற்றம் சிறந்தநோன் பியற்றிடாதே

தவறு செய்தனம் என்றெம்மை நோவதே தக்க தென்றார்)--- கந்த புராணம்.

இ. வாழ்வாயினி நீ...

என்னை மட்டும் மாயையாகியப் படு குழியில் தள்ளி விட்டு நீர் வாழ்வது நியாயமோ எனக் கூறுவது வஞ்சகப் புகழ்ச்சி (நிந்தாஸ்துதி) என்று அழைக்கப்படும். அருணகிரியாரைப் போல் இறைவனால் தடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்ட சுந்தரரும் இதே முறையைக் கையாண்டிருக்கிறார். (மனத்தால் வாடி அடியார் இருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே) --- சுந்தரர் (தேவாரத் திருமுறை) 7-95-6.

32.

கலையே பதறிக் கதறித் தலையு
டலையே படுமா றதுவாய் விடவோ
கொலையே புரிவே டர்குலப் பிடிதோய்
மலையே மலைகூறிடுவா கையனே
பதம் பிரித்தல்

கலையே பதறிக் கதறித் தலை ஊடு
அலையே படுமாறு அது வாய் விடவோ
கொலையே புரி வேடர் குலப் பிடி தோய்
மலையே மலை கூறிடு வாகையனே

பதம் கூட்டுதல் ---- கொலையேவாகையனே. கலையேவிடவோ.

பத உரை

கொலையே புரி = கொலைத் தொழில்களையே செய்கின்ற. வேடர் பிடி = வேடர் குலத்தில் வளர்ந்த பெண் யானை போன்ற வள்ளி. தோய் = புணரும். மலையே = மலையன்ன உன்னத நிலையோனே. மலை கூறிடு வாகையனே = கிரௌஞ்ச கிரியைப் பிளந்த வெற்றி வேலனே. கலையே = கலை நூல்களையே. பதறிக் கதறி = கலக்கத்துடன் விரைந்து உருப் போட்டுக் கற்று. தலை ஊடு அலையே படுமாறு = தலை வேதனை படும்படி (முளை கலங்கும் படியான). அது வாய் விடவோ = அந்நிலையனாய் ஆய்விடவோ. வேண்டாம் என்றபடி.

சுருக்க உரை

கொலைத் தொழிலைப் புரியும் வேடர்களின் குலத்தில் வளர்ந்த பெண் யானை போன்ற வள்ளியைப் புணரும் மலை போன்ற உன்னத நிலையோனே. பல கலை நூல்களைக் கலக்கத்துடன் விரைந்து கற்று, முளையே கலங்கும் படி வேதனை படும்படியான நிலையனாகி விடவோ. அந்த நிலை வேண்டாம் என்றபடி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. கலையே----- கதறி...

கலை என்பது கருவி நூல்களைக் குறிக்கும். உடல் பதறும். வாய் கதறும். ஊடல் பிணக்குவது. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினால் அமைதி குன்றி ஒருவரோடு ஒருவர் சமய வாதங்கள் புரிந்து மனம் கலங்குவர். அருணகிரி நாதர் சமய வாதங்களை வெறுப்பவர்.

(----சமய விரோத

சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொணாது)--- திருப்புகழ் (சாந்தமில்)

(கலகல கலென கண்ட பேரொடு

சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிகள்

கதறிய வெகுசொற் பங்கமாகியபொங்களாகவும்

கலைகளுமொழிய)--- திருப்புகழ் (அலகிலபுண)

(கலகக்கலை நூல்பல கொண்டெதிர்

கதறிப் பதறா)--- திருப்புகழ் (உலகத்தினில்)

(சிலகலை யலதனி

உலக கலைகளும் அலம் அலம்) --- திருப்புகழ் (குருதிகிருமி)

அனுபூதி நிலை சமய வாதங்களைக் கடந்த மௌன நிலையைக் குறிக்கும். மற்ற ஞானிகளும் இதை வற்புறுத்தி இருக்கின்றார்கள்.

(கற்றதுங் கேட்டதுந்தானே ஏதுக் காகக்

கட்படம்என் றுருட்டுதற்கோ? கல்லால் எம்மான்
குற்றமறக் கைகாட்டும் கருத்தைக் கண்டு
குணங்குறியற்று இன்பநிட்டை கூட அன்றோ ? ---- தாயுமானவர் (நின்றநிலை)
52- 3.

(வாதமும் சமய பேதமும் கடந்த
மனோலய இன்பசாகரமே) -- பட்டினத்தார்.
(சாத்திரம் ஓதும் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தவப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி அகல விட்டோடுமே) --- திருமந்திரம் 1631.

ஆ. குலப்பிடி தோய் மலையே....
முருகன் இச்சா சக்தியாகிய வள்ளியுடன் போக நுகர்ச்சியில் கூடி இருப்பினும்
ஒருவித மாறுபாடும் அடைகிலன் என்பதை உணர்த்தும் பொருட்டு மலையே
என்றார்.

இ. மலைகூறிடு வாகையனே....
சூரனுடைய கிரவுஞ்ச மலை மாயையைக் குறிக்கும். அதைப் பிளந்தது
ஆன்மாக்களின் மாயைகளைப் போக்க வல்லவன் என்பதைக் குறிப்பிடும்.
(---அலைகொள் வார்புனல் அம்புலி
மத்தமும் ஆடரவுடன் வைத்த மலையே) --- ஞானசம்பந்தர் (தேவாரத் திருமுறை)
2-110-4.

33.

சிந்தா குலஇல் லொடுசெல் வமெனும்
விந்தா டவியென் றுவிடப் பெறுவேன்
மந்தா கினிதந் தவரோ தயனே
கந்தா முருகா கருணா கரனே
பதம் பிரித்தல்
சிந்தா ஆகுலம் இல்லொடு செல்வம் எனும்
விந்தாடவி என்று விடப் பெறுவேன்.
மந்தாகினி தந்த வரோதயனே
கந்தா முருகா கருணாகரனே
பதம் கூட்டுதல் ---மந்தாகினி.....கருணாகரனே. சிந்தாகுல.....விடப் பெறுவேன்.

பத உரை

மந்தாகினி = கங்காநதி. தந்த = ஈன்ற. வரோதயனே = வரத்துக்குப்
பிறப்பிடமானவனே. கந்தா, முருகா கருணாகரனேசிந்தா ஆகுலம் = மனத்துக்கு
வருத்தம் தருவதான. இல்லொடு = மனைவியுடன். செல்வம் = பொருள் என்கின்ற.
விந்தாடவி = விந்தி மலைக் காடு போன்ற சிக்கல் சூழலை என்று நான் விடப்
பெறுவேன்.

சுருக்க உரை

மனத்துக்கு வருத்தம் தரக் கூடிய மனைவி, செல்வம் என்கின்ற விந்திய மலைக்
காடு போன்ற கவலைக்கு இடமான சிக்கல்கள் என்று ஒழியும்? கங்கை நதி
ஈன்றவனே. வரத்துக்குப் பிறப்பிடமானவனே. இந்தச் சூழலினின்று நான் என்று
விடப் பெறுவேன்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. இல் - இடவாகு பெயரால் மனைவி, சுற்றம், உறவினர்கள் ஆகியவர்களைக்
குறிக்கும். இவற்றுள் சிக்கி அவலப்படுவது பின் வரும் திருப்புகழ் பாடலில்
அழகாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

(உலக பசுபாச தொந்த மதுவான
உறவுகிளை தாயர்தந்தை மனைபாலர்
மலசல சுவாச சஞ்ச லமதாலென்
மதிநிலை கெடாமலுன்ற னருள்தாராய்) --- திருப்புகழ் (உலகபசு பாச)

ஆ. என்று விடப் பெறுவன்....

உலகப் பற்றுக்களை விட்டாலொழிய அனுபூதி கிட்டாது என்பது கருத்து.

(மனைமக்கள் சுற்ற மெனுமாயா

வலையைக் கடக்க அறியாதே

வினையிற் செருக்கி அடிநாயேன்

விழலுக் கிறைத்து விடலாமோ)--- திருப்புகழ் (மனைமக்கள்)

இ. மந்தாகினி தந்த வரோதயனே...

கதாரம் என்ற ஊரில் ஓடும் கங்கை நதிக்கு மந்தாகினி என்று பெயர். சரவணப் பெருமானின் பிறப்பு கந்த புராணத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வரோதயன் = வரங்களுக்குப் பிறப்பிடமானவன்.

(ஆதியும் நடுவும் ஈறும் அருவமும் உருவமும் ஒப்பும்

ஏதுவும் வரவும் போக்கும் இன்பமுந் துன்பும் இன்றி

வேதமும் கடந்துநின்ற விமல ஓர் குமரன் தன்னை

நீதரல் வேண்டும் நின்பால் நின்னையே நிகர்க்க என்றார்) --- கந்த புராணம்.

34.

சிங்கா ரமடந் தையர்தீ நெறிபோய்

மங்கா மல்எனக் குவரந் தருவாய்

சங்கரா மசிகா வலசண் முகனே

கங்கா நதிபா லக்ருபா கரனே

பதம் பிரித்தல்

சிங்கார மடந்தையர் தீ நெறி போய்

மங்காமல் எனக்கு வரம் தருவாய்

சங்கராமம் சிகாவல சண்முகனே

கங்கா நதி பால க்ருபாகரனே.

பதம் கூட்டுதல் ----சங்கராம.....க்ருபாகிரனே. சிங்கார.....தருவாய்.

பத உரை

சங்கராமம் = போரில் வல்ல. சிகாவல = மயில் வாகனத்தை உடையவனே.

சண்முகனே = சண்முக மூர்த்தியே. கங்கா நதி பால க்ருபாகரனே = கங்கா நதியின்

பால குமாரனே, கிருபாகர மூர்த்தியே. சிங்கார = அலங்காரமான. மடந்தையர் =

மாதர்கள் பொருட்டு. தீ நெறி போய் = கெட்ட வழியில் சென்று. மங்காமல் = என்

மனம் குலைந்து போகாத வண்ணம். எனக்கு வரம் தருவாய் = எனக்கு வரம்

தந்தருள்க.

சுருக்க உரை

போரில் வல்ல மயில் வாகனத்தை உடையவனே. சண்முக மூர்த்தியே. கங்கா

தேவியின் புதல்வனே. அலங்காரமான மாதர்கள் பொருட்டுக் கெட்ட வழியில்

சென்று என் மனம் குலைந்து போகாத வண்ணம் எனக்கு வரம் தந்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தீ நெறி போய் மங்காமல்....

பெண் ஆசை, மண் ஆசை, பொன் ஆசை ஆகிய மூவற்றுள் பெண் ஆசையே தீ

நெறிகளுக்கு முதன்மையானது.

(பொய்யெல்லா மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே

மையலுறக் கடவேனை மானாமே காத்தருளி) --- திருவாசகம் (அச்சோப்பதிகம்)

51-3.

(வாமமேகலை மங்கைய ரால்வரும்

காமமில்லை யெனிற் கடுங்கேடெனும்

நாமமில்லை நரகமும் இல்லையே) --- கம்ப இராமாயணம் (பாலகாண்டம்) 13-39.

ஆ. கங்காநதி பால....

முருகனைக் காங்கேயன் என்றழைக்க காரணம் அவர் கங்கையின் புதல்வர்

என்பதால்.

(கங்கையின் புதல்வனென்றும் கார்த்திகை மைந்தனென்றும்
செங்கண்மால் மருகனென்றும் சேனையின் செல்வனென்றும்
பங்கயன் முதலோர் தேறாப் பரஞ்சுடர் முதல்வன் தன்னை
இங்கிவை பலவுஞ் சொல்வது ஏழைமைப் பால தன்றோ) --- கந்தபுராணம்.
=====

35.

விதிகா ணும்உடம் பைவிடா வினையேன்
கதிகா ணமலர்க் கழலென் றருள்வாய்
மதிவா ணுதல்வள் ளியையல் லதுபின்
துதியா விரதா சுரபூ பதியே
பதம் பிரித்தல்

விதி காணும் உடம்பை விடா வினையேன்
கதி காண மலர்க் கழல் என்று அருள்வாய்.
மதி வாள் நுதல் வள்ளியை அல்லது பின்
துதியா விரதா சுர பூபதியே

பதம் கூட்டுதல் -----மதி வாணுதல்பூபதியே. விதி காணும்....அருள்வாய்.

பத உரை

மதி = பிறை போன்றதும். வாள் = ஒளி வீசுவதுமான. நுதல் = நெற்றியை உடைய.
வள்ளியை அல்லது = வள்ளியைத் தவிர. பின் துதியா = பின்னர் யாரையும்
துதிக்காத. விரதா = நோன்பு கொண்டவனே. சுர பூபதியே = தேவர்களுக்கு அரசே.
விதி = பிரமன். காணும் = படைக்கும். உடம்பை - உடலுக்கு இடம் தரும் பிறப்பை.
விடா = விடாத. வினையேன் = வினை நிறைந்த அடியேன். கதி காண = நல்ல
கதியை அடையும்படி. மலர்க் கழல் = தாமரை போன்ற உனது திருவடியை. என்று =
எப்போது. அருள்வாய் = அருள் புரிவாய்.

சுருக்க உரை

ஒளி வீசும் நெற்றியை உடைய வள்ளியைத் தவிர வேறு யாரையும் துதிக்காத
நோன்பு கொண்டவனே. தேவர்களுக்குத் தலைவனே. பிரமன் படைக்கும்
உடலுக்கு இடம் தரும் பிறப்பை விடாத வினை நிறைந்த அடியேன் நல்ல கதியை
அடையும்படி தாமரை மலரை ஒத்த உனது திருவடியை எப்போது எனக்கு
அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. விதி காணும் உடம்பு..... வினையின்றி உடம்பு இல்லை, உடம்பின்றி வினை
இல்லை என்ற கருத்து 25-ஆவது பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டது.

வினையா லசத்து விளைதலால் ஞானம்

(வினை தீரி லன்றி விளையா -- வினை தீர

ஞானத்தை நாடித் தெழவே அதுநிகழும்

ஆனத்தால் அன்பில் தொழு)--- சிவஞான போதம் (உதாரண வெண்பா)

ஆ. கதிகாண மலர்க் கழல்...

ஆன்மாக்கள் நற்கதி அடைய இறைவன் திருவடியைச் சார்தல் வேண்டும். திருவடி
அருள் என்று கூறப்பட்டது.

(இணையார் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தலுமே துணையானசுற்றங்கள்
அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்) --- திருவாசகம் (திருப்புவல்லி) 13-1.

36.

நாதா குமரா நமஎன் றரனார்
ஓதாய் எனஓ தியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல்விண் ணவர்கு டுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசே கரணே
பதம் பிரித்தல்

நாதா குமரா நம என்று அரணார்
 ஓதாய் என ஓதியது எப் பொருள் தான்.
 வேதா முதல் விண்ணவர் சூடும் மலர்ப்
 பாதா குறமின் பத சேகரனே

பதம் கூட்டுதல் -----வேதாசேகரனே. நாதா..... எப் பொருள்தான்.

பத உரை

வேதா முதல் = பிரமன் முதலான. விண்ணவர் = தேவர்கள். சூடும் = உச்சி மேல்
 புனையும். மலர்ப்பாதா = தாமரையன்ன திருவடிகளை உடையவனே. குறமின்
 பதசேகரனே = குறமின்னாள் வள்ளி நாயகியின் திருவடியை மேற் கொண்டவனே.
 நாதா = நாதனே. குமரா நம என்று = குமராக் கடவுளே, வணக்கம் என்று வணங்கி.
 அரணார் = சிவனார். ஓதாய் என = எனக்கு உபதேசிப்பாயாக என்று கேட்க.
 ஓதியது = நீ உபதேசித்தது. எப்பொருள் தான் - என்ன ரகசிய உபதேசம் அது.
 அடியேனுக்கும் அதை வெளிப்படையாக உரைத்தருள வேண்டும்.

சுருக்க உரை

பிரமன் முதலான தேவர்கள் உச்சிமேல் புனையும் தாமரை போன்ற திருவடியை
 உடையவனே. வள்ளி நாயகியின் திருவடியைச் சிரம் மேல் கொள்பவனே. நாதா,
 குமரா, நம என்று சிவனார் வணங்கிக் கேட்டவுடன், நீ உபதேசித்தது என்ன
 ரகசிய உபதேசம் அது. அடியேனுக்கும் அதை வெளிப்படையாக உரைத்தருள
 வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஓதியது எப்பொருள்தான்...

கந்தனிடம் சிவபெருமான் உபதேசம் பெற்றது தனக்குப் பிரணவத்தைப் பற்றி
 தெரியாத காரணத்தால் அல்ல. ஏன் எனில் பிரணவம் ஈசனது பீடம்.

(...காசி தன்னிடை முடிபவர்க் கெம்பிரான் கழறும்

ஆசில் தராகப் பிரமமாம் அதன்பொருள் ஆய்ந்தான்) ---கந்த புராணம்.

சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த பிரணவப் பொருளைத் தனக்கும் உபதேசித்தருள
 அருணகிரியார் வேண்டுகிறார்.

(உருத்திரனும் விருத்திபெற

அநுக்கிரகி எனக் குறுகி

உரைக்கமறை யடுத்து பொருள்

உணர்த்துநாள் அடிமையும் உடையேனோ) ---திருப்புகழ் (கருப்புவிடில்)

(.....விசும்பின் புரதர்யம் எரித்த பெருமானும்.....

பரவ அருளிய மவுன மந்தர்ந்தனைய பழைய

நினது வழியடிமையும் விளங்கும் படிக்கினதுணர்த்தி அருள்தாயே ---திருப்புகழ்

(அகரமுத)

யான், எனது என்ற இருமை ஒழிவதால் உண்மை அறிவு தோன்றும் என்று தனக்கு
 முருகன் உபதேசித்ததை கந்தர் அலங்காரத்தில் கூறுகின்றார்.

(யான்றான் எனஞ்சொல் இரண்டுங் கெட்டாலன்றி யாவர்க்கும்

தோன்றாது சத்தியம்) --- கந்தர் அலங்காரம் 95.

உண்மை அறிவை அறிவது தான் பிரணவப் பொருள் என்று திருப்புகழில்

கூறப்படுகின்றது.

(அரவு புனைதரும் வழிபட

மழலை மொழிகொடு தெளிதர ஒளிதிகழ்

அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமானே) --- திருப்புகழ் (

குமரகுருபரகுணதர).

ஆ. அரணார்...

அரன் = பாவத்தைப் போக்குபவன். மூடர்கள் அட்டவணையில் அரன் பெயர்
 கூறாதவர்களையும் அருணகிரியார் சேர்த்து இருக்கிறார்.

(அரகராஎனா மூடர் திருவெணீ நிடைமூடர்

அடிகள் பூசியா மூடர் கரையேற

அறிவுநூல்கலா மூடர் நெறியிலே நிலாமூடர்
அறம்விசாரியா மூடர்) ---- திருப்புகழ் (இரதமான)

இ. குறமின் பத சேகரனே...

அடியோர்க்கு எளியோன் என்ற கருத்து ஆறாவது மற்றும் இருபத்திரண்டாவது
பாடல்களில் கூறப்பட்டது. திருப்புகழில் குறிப்பிடப்பட்ட பாடல் வருமாறு.

(----பைம் புனமேவும்

தீதிலா வஞ்சியஞ் சீதபா தம்படுஞ்

சேகரா)---திருப்புகழ் (காதல் மோகம்)

37.

கிரிவாய் விடுவிக் ரமவேல் இறையோன்
பரிவா ரம்எனும் பதமே வலையே

புரிவாய் மனனே பொறையாம் அறிவால்
அரிவாய் அடியோ டும்அகந் தையையே

பதம் பிரித்தல்

கிரிவாய் விடு விக்ரம வேல் இறையோன்

பரிவாரம் எனும் பதம் மேவலையே

புரிவாய் மனனே பொறையாம் அறிவால்

அரிவாய் அடியோடும் அகந்தையையே.

பதம் கூட்டுதல் ----மனனே. கிரிவாய்.....புரிவாய். அகந்தையையே பொறையாம்
அறிவால் அடியோடும் அரிவாய்.

பத உரை

மனனே = ஓ மனமே. கிரிவாய் = கிரெளஞ்ச மலையின் மீது. விடு = செலுத்தின.

விக்ரம = வலிமை உள்ள. வேல் இறையோன் = வேலை ஏந்திய இறைவனான
முருகவேளின். பரிவாரம் எனும் பதம் = அடியார் கணத்தைச் சேர்ந்தவன் என்னும்
பதவியே. மேவலையே = அடைதலையே. புரிவாய் = நீ விரும்புவாயாக.

அகந்தையையே = நான் எனும் ஆணவத்தையே. பொறையாம் அறிவால் = பொறுமை
என்னும் அறிவைக் கொண்டு. அடியோடும். அரிவாய் = வேருடன் அரிந்து
தள்ளுவாயாக.

சுருக்க உரை

மனமே , கிரெளஞ்ச மலையின் மீது செலுத்திய வல்லமை உள்ள வேலை ஏந்திய
முருகவேளின் பரிவாரம் என்னும் பதத்தை அடைதலையே நீ விரும்புவாயாக. நான்
எனும் ஆணவத்தை பொறுமை என்ற அறிவால் வேருடன் அரிந்து தள்ளுவாயாக.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடலில் அடியார்களிடம் கூடுதலும், அறிவால் அகந்தையை அழித்தலும்
கூறப்பட்டுள்ளன. மனதை முன்னிலையாக வைத்து கந்தர் அனுபூதியில் பாடப்பட்ட
மூன்று பாடல்களில் இது ஒன்றாகும். மற்றவை 7ஆவது, 14ஆவது பாடல்கள்.

அ. பரிவாரமெனும் பதம் மேவலையே...

அடியார்களுடன் கூடுதல் ஒரு பெறுதற்கரிய பதமாகக் கருதப்படுகின்றது. சமய
நூல்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் அறிவுரை இது. தொண்டருடன் கூட்டு
கண்டாய் என்பது தாயுமானவர் கேட்கும் வரம். அன்புடன் ஒழுகும் அடியார்
கூட்டத்தைச் சேர்ந்தால் கந்தன் திருவடி அனுபூதியைப் பெறலாம் என்பது பொருள்.
(...அடியேன்உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்) ----திருவாசகம்
(கோயில் முத்த திருப்பதிகம் 21-1).

(கெடுதலிலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா) ---கந்தர் அலங்காரம் 100.

(கதிர்வேல் எறிந்தவன் தொண்டர் குழாம்

சாரிற் கதியிறி வேறிலை காண்) ---கந்தர் அலங்காரம் 49.

ஆ. பொறையாமறிவால் அரிவா யடியோடு மகந்தையே...

யான் எனும் அகந்தையை அறிவாகிய வாளால் அடியோடு வெட்டித் தள்ள வேண்டும்.
அவிரோத ஞானச் சுடர்வாள் கண்டாயடா என்று கந்தர் அலங்காரம் 25 ஆவது

பாடலில் காணலாம். அகந்தை என்பது ஆணவ மலத்தின் காரியமாகிய அவிச்சை என்னும் மயக்க அறிவால் தோன்றுவது. அகந்தையால் ஆட்கொள்ளப்படாத மனதின் நிலையான பண்பு பொறையாகும்.
(கமை எலாம் உடையராகிக் கழல் அடி பரவந் தொண்டர்க்கு அமைவு இலா அருள் கொடுப்பார் ஐயன் ஐயாறனார்க்கே) --- திருநாவுக்கரசர்(தேவாரத் திருமுறை) 4-40-9.

38.

ஆதா னியைஒன் றறியே னைஅறத்
தீதா னியைஆண் டதுசெப் புமதோ
கூதா ளகிரா தகுலிக் கிறைவா
வேதா ளகணம் புகழ்வே லவனே
பதம் பிரித்தல்

ஆதாளியை ஒன்று அறியேனை அற
தீதாளியை ஆண்டது செப்புமதோ
கூதாள கிராதகுலிக்கு இறைவா
வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே

பதம் கூட்டுதல் ----கூதாளவேலவனே ஆதாளியை.....செப்புமதோ.

பத உரை

கூதாள = கூதாள மாலையை அணிந்தவனே, கிராதகுலிக்கு = வேடர் குலத்தவளாகிய வள்ளிக்கு. இறைவா = தலைவனே, வேதாள கணம் = பேய்க் கூட்டங்கள். புகழ் = புகழ்கின்ற. வேலவனே = வேலாயுத மூர்த்தியே. ஆதாளியை = டம்பப் பேச்சு பேசுபவன். ஒன்று அறியேனை = நல்லது கெட்டது ஒன்றும் அறியாதவன். அற = மிகவும். தீதாளியை = கெட்ட குணம் உடையவன் ஆகிய என்னை. ஆண்டது = ஒரு பொருளாகக் கருதி நீ ஆண்டருளிய கருணை. செப்புமதோ = சொல்லத் தகுமோ. தகாது என்றபடி.

சுருக்க உரை

கூதாள மாலையை அணிந்தவனே. வேடர் குல வள்ளிக்குத் தலைவனே. பேய்க் கூட்டங்கள் புகழும் வேலவனே. டம்பப்பேச்சு பேசுபவனும், கெட்ட குணங்கள் உடையவனும் ஆகிய என்னை ஒரு பொருளாகக் கருதி நீ ஆண்டருளிய கருணை சொல்லத் தக்கதோ. இல்லை என்றபடி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. ஆதாளி என்பது பயனற்ற டம்பப் பேச்சுகளைக் குறிக்கும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

(அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை) --- திருப்புகழ் (அவகுண)

ஆ. வேதாள கணம் புகழ் வேலவனே...

கிராதகுலிக் கிறைவா என்பதும் வேதாள கணம் புகழ் வேலவன் என்பதும் முருகனின் அளவற்ற கருணையைக் காட்டுகின்றது. அத்தகையவர்களுக்கு வலியச் சென்று அருள் பாலிக்கும் முருகன் அடியேனுக்கும் அருள் புரிய வேண்டும் என்பது கருத்து.

(தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுன் உற்றால்

தூயவ ராகி மேலைத் தொல்கதி யடைவர் என்கை

ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாள் செய்த

மாயையின் மகனும்ன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தான்) --- கந்த புராணம்.

39.

மாவேழ் சனனங் கெடமா யைவிடா
முவே டணைஎன் றுமுடிந் திடுமோ
கோவே குறமின் கொடிதோள் புணருந்
தேவே சிவசங் கரதே சிகனே

பதம் பிரித்தல்

மாவேழ் சனனம் கெட மாயை விடா
மூ ஏடணை என்று முடிந்திடுமோ.
கோவே குறமின் கொடி தோள் புணரும்
தேவே சிவசங்கர தேசிகனே

பதம் கூட்டுதல் -----கோவே.....தேசிகனே மாவேழ்.....முடிந்திடுமோ

பத உரை

கோவே = அரசே . குறமின் கொடி = குறக் குலத்தவளும் மின்னற் கொடி போன்றவளுமாகிய வள்ளியின். தோள் புணரும் = தோள்களை அணியும். தேவே = தேவனே. சிவசங்கர தேசிகனே = சிவ சங்கரனுக்குத் குருமூர்த்தியே. மாவேழ் சனனம் = பெரிய ஏழ் வகையதான பிறப்பு. கெட = கெடுவதற்கு. மாயை விடா = மாயைவிடாத. மூ ஏடணை = (மூன்று விருப்பங்கள்) பெண், பொன், மண் என்னும் மூன்று வகை ஆசைகளும். என்று = எப்போது. முடியுமோ = முடிந்திடுமோ. அறிகிலேன் என்ற வாறு.

சுருக்க உரை

அரசே, குறக் குலத்தவளாகிய வள்ளியை அணைபவனே, தேவனே, சிவபெருமானுக்குக் குரு மூர்த்தியே. ஏழு பிறப்புகளும் கெடுவதற்கு, பெண், பொன், மண் ஆகிய மூன்று ஆசைகளும் எப்போது தான் முடிவுற்று ஒழியுமோ. அறிகிலேன் என்றவாறு.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மாவேழ் சனனங் கெட....

ஏழு பிறப்புக்கள் வருமாறு. தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வழ்வன, தாவரம் ஆகியவை.

ஆ. மூவேடணை.....

ஏஷணா (வடமொழி) = ஆசை . இவை பொன், மனைவி, மக்கள் மீது கொண்டுள்ள ஆசை. ஏழு பிறப்புக்களும் மூன்று ஆசைகளின் விளைவாக உண்டாகின்றன. இந்த ஆசைகளை விட்டாலன்றிப் பிறவிப் பெருங்கடலினின்றும் கரை ஏற முடியாது.

(புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்..)-- திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 1-26-29.

இ. சிவசங்கர தேசிகனே...

சிவம் = மங்கலப் பொருள். சம் = சுகம். கரம் = செய்பவன். பிறவிகளுக்கு மூலமான மூன்று ஆசைகளை விட்டு முருகன் அனுபூதி பெற வேண்டும் என்பது கருத்து.

40.

வினையோ டவிடுங் கதிர்வேல் மறவேன்

மனையோ டுதியங் கிமயங் கிடவோ

சுனையோ டருவித் துறையோ டுபசுந்

தினையோ டிதணோ டுதிரிந் தவனே

பதம் பிரித்தல்

வினை ஓட விடும் கதிர்வேல் மறவேன்

மனையோடு தியங்கி மயங்கிடவோ

சுனையோடு அருவித் துறையோடு பசும்

தினையோடு இதணோடு திரிந்தவனே

பதம் கூட்டுதல் -----சுனையோடு.....திரிந்தவனே, வினையோட.....மயங்கிடவோ.

பத உரை

சுனையோடு = சுனைகள் மாட்டும். அருவித் துறையோடு = அருவிகளின் துறைகளின் மாட்டும். பசும் தினையோடு = பசிய தினைப் புனத்தின் மாட்டும்.

இதனோடு = பரணிடத்தும். திரிந்தவனே = (வள்ளியின் பொருட்டுச் சென்று) திரிந்தவனே. வினை ஓட விடும் = வினையை வெருட்டி ஓட்டும். கதிர் வேல் மறவேன் = ஒளி பொருந்திய வேலாயுதத்தை மறவேன். மனையோடு = இல்லற வாழ்க்கையில். தியங்கி = கலங்கி. மயங்கிடவோ = அறிவு மயக்கம் கொள்ளலாமா. கொள்ளலாகாது என்றபடி.

சுருக்க உரை

சுனைகள், அருவிகள், தினைப்புனம், பரண் இவைகளிடத்தில் வள்ளியின் பொருட்டுத் திரிந்தவனே. வினையை வெருட்டி ஓட்டும் வேலாயுதத்தை நான் மறவேன். நான் இல்லற வாழ்க்கையில் கலங்கி மயக்கம் கொள்ளலாமா. ஆகாது என்ற படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. வினையோட விடும்....

மனை வாழ்வின் மயக்கத்தை மாற்றியருள வேலவனை வேண்டும் பாடல்.

ஆன்மாக்களின் வினைகள் மாயும் பொருட்டு கந்தனுடைய வேல் அருள் புரியும். வேலுண்டு வினையில்லை, மயிலுண்டு பயமில்லை என்பர். இது திருப்புகழிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(நீசர் கடமோடெனது தீவினை யெலாமடிய

நீடுதனி வேல்விடு மடங்கல் வேலா) --- திருப்புகழ் (ஆறுமுகம்)

(மூலமாம் வினையறுத் தவர்கள் வெம்பகையினை

முடித்திந்தி.....வேலே) ---- வேல்விருத்தம் 5.

41.

சாகா தெனையே சரணங் களிலே
காகா நமனார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில்வா கனனே
யோகா சிவஞா னொபதே சிகனே
பதம் பிரித்தல்

சாகாது எனையே சரணங்களிலே
கா கா நமனார் கலகம் செயு நாள்
வாகா முருகா மயில் வாகனனே
யோகா சிவ ஞான உபதேசிகனே

பதம் கூட்டுதல்----வாகா தேசிகனே நமனார் கலகம் செயுநாள்
சாகாதெனையே.....காகா.

பத உரை

வாகா முருகா = வெற்றி வேலவனே. மயில் வாகனனேயோகா = யோக மூர்த்தியே சிவ ஞானொப தேசிகனே = சிவனுக்கு ஞானொபதேசம் செய்த குரு மூர்த்தியே. நமனார் = யமன். கலகம் செயுநாள் = என் உயிரைக் கலக்கிப் பிடிக்க வரும் அந்நாளில். சாகாது = நான் இறந்து விடாமல். எனையே = என்னை. சரணங்களில் கா கா = உனது திருவடிகளில் காப்பாற்றுவாயாக.

சுருக்க உரை

வெற்றி வேலவனே, மயில் வாகனனே, யோக மூர்த்தியே, சிவபெருமானுக்குக் குரு மூர்த்தியே. யமன் என் உயிரைக் கலக்கிப் பிடிக்க வரும் நாளில் நான் இறந்துபடாது என்னை உன் திருவடிகளில் சேர்த்துக் கொண்டு காப்பாற்றவும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. சரணங்களிலே காகா நமனார்...

நமனார் = யமன். முருகன் திருவடியைப் பற்றுவோர்க்கு மரண பயம் இல்லை. கா கா என்னும் அடுக்குத் தொடர் அடியார்கள் அழைக்கும் போது விரைவில் ஓடி வந்து யமனிடமிருந்து காப்பாற்றுவான் என்பதை உணர்த்தும். அருணகிரி நாதர் கந்தர் அலங்காரத்தில் பல இடங்களில் (பாடல்கள் 25, 27, 64, 69, 87, 106) தான் யமனுக்குப் பயப்படாதவர் என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(தண்டா யுதமும் திரிகுல
மும்விழத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு
வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் அவிரோத
ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டாய் அடா ? அந்த காவந்து
பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே) --- கந்தர் அலங்காரம் 25.

ஆ. சிவஞானோபதேசிகளே...

பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குச் சிவ ஞானத்தை முருகன் குரு வடிவாக வந்து
உபதேசிக்கும் பெருமான். அவருடைய பெயர்கள் இதனைக் குறிக்கும் (குரு, குரு
நாதன், குருசாமி, சிவகுரு, ஞானகுரு).

42.

குறியைக் குறியா துகுறித் தறியும்
நெறியைத் தனிவே லைநிகழ்த் திடலுஞ்
செறிவற் றுலகோ டுரைசிந் தையுமற்
றறிவற் றறியா மையும்அற் றதுவே
பதம் பிரித்தல்

குறியைக் குறியாது குறித்து அறியும்
நெறியைத் தனிவேல் ஐ நிகழ்த்திடலும்
செறிவு அற்று உலகோடு உரை சிந்தையும் அற்று
அறிவு அற்று அறியாமையும் அற்றதுவே

பதம் கூட்டுதல் ----- பாட்டில் கண்டவாறு.

பத உரை

குறியை = தியானிக்கப்படும் பொருளை. குறியாது = பசு ஞானம், பாச ஞானம்
கொண்டு தியானிக்காமல். குறித்து = பதி ஞான வழியில் தியானித்து. அறியும் =
அறிகின்ற. நெறியை = வழியை. தனி = ஒப்பற்ற. வேல்- வேல் தாங்கிய. ஐ =
தலைவன் (கடவுள்). நிகழ்த்திடலும் = சொல்லிய உடனே. உலகோடு செறிவு அற்று
= உலகத்தாருடன் நெருங்கும் உறவுகள் நீங்கி. உரை = வாக்கும். சிந்தையும் =
மனமும். அற்று = நீங்கி ஒழிந்து. அறிவு அற்று = அறிவு என்பதும் நீங்கி.
அறியாமையும் = அஞ்ஞானமும். அற்றதுவே = நீங்கிற்று.

சுருக்க உரை

தியானிக்கப் படும் பொருளைப் பசு, பாச ஞானம் கொண்டு தியானிக்காமல் பதி
ஞானம் கொண்டு தியானித்து அறிகின்ற வழியை, ஒப்பற்ற வேற் கடவுள் முருகவேள்
சொல்லிய உடனே, உறவுகள், உரை, மனம், அறிவு இவை யாவும் நீங்கி
அஞ்ஞானமும் நீங்கிற்று.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தனி வேலை நிகழ்த்திடலும்...

கந்தர் அனுபூதியில் பல பாடல்களில் (12,20,28,30) அருணகிரி நாதர் முருகன்
தனக்கு அனுபூதி ஞானத்தை அருட் குருவாக வந்து உபதேசித்ததைக்
கூறுகின்றார். கந்தனுடன் அத்துவிதமாகக் கலந்த இந்த நெறியைப் பிறர்க்கு
உரைத்தல் முடியாது. அதனால் நிகழ்த்தியருளினார் என்றார். இதனைச் சிவஞான
சித்தியார் பின் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

(அறியாமை அறிவகற்றி அறிவின் உள்ளே
அறிவுதனை யருளினான் அறியாதே அறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்களோடும்
கூடாதே வாடாதே குழைத்திருப்பை யாயில்
பிறியாதே சிவன்தானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி

நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்லவாகி
நின்றென்றும் தோன்றிடுவன் நிராதாரனாயே) ----சிவஞான சித்தியார் 8-30.
இதே கருத்தைத் திரு மூலர் பின் வருமாறு கூறியுள்ளார்.

(குறியாக் குறியினில் கூடாத கூட்டத்
தறியா அறிவில் அவிழ்ந்தேக சித்தமாய்
நெறியாம் பராநந்தி நீடருள் ஒன்றும்
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே) ---- திருமந்திரம் 2638.

ஆ. உரை சிந்தையும் அற்று....

மௌன உபதேசம் நிகழ்த்தியவுடன் ஐந்து வித மாறுதல்கள் அருணகிரியாருக்கு
ஏற்பட்டன. உலக உறவு நீங்கிவிட்டது. வாக்கு, மனம், அறிவு, அறியாமை
ஆகியவைகளும் அகன்று விட்டன. கந்தர் அலங்காரத்திலும் இதே கருத்து
கூறப்பட்டது.

(உரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே) --- கந்தர் அலங்காரம் 61.
மனம், வாக்கு நீங்கியதை மாணிக்கவாசகர் விவரிக்கின்றார்.

(மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே) --- திருவாசகம் (சிவபுராணம்) 1-45.

இ. அறிவற்றறியாமையு மற்றதுவே...

அறிவு என்பது பாச ஞானத்தையும் (நூல்களால் வருவது), பசு ஞானத்தையும் (நான்
பிரமம் என்று எண்ணுவது) குறிக்கும். இந்த இருவகையான அறிவும் அற்றது
என்பது பொருள். பதி ஞானத்தால் தான் பரத்தை உணரமுடியும்.

(பாசஞா னத்தாலும் பசு ஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனை பதிஞானத்தாலே

நேசமொடும் உள்ளத்தை நாடி) --- சிவஞான சித்தியார் 9.

(அறிவும் அறியாமையுங் கடந்த அறிவுதிருமேனி யென்றுணர்ந்துண்
அருண சரனார விந்தமென்று பெறுவேனோ) ---- திருப்புகழ் (குகையில்)

43.

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்

நேசா முருகா நினதன் பருளால்

ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்

பேசா அநுபூ திபிறந் ததுவே

பதம் பிரித்தல்

தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள்

நேசா முருகா நினது அன்பு அருளால்

ஆசா நிகளம் துகளாயின பின்

பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே.

பதம் கூட்டல் ----- பாட்டில் கண்டவாறு.

பத உரை

தூசா = ஆடை அலங்காரமாக. மணியும் = முத்து , மரகதம் முதலிய மணிகளும்.

துகிலும் = ஆடையும். புனைவாள் = அணிபவளாகிய வள்ளியின். நேசா = நண்பனே.

முருகா = முருகனே. நினது அன்பு அருளால் = உனது அன்பும் அருளும் எனக்குக்

கிடைத்த பாக்கியத்தால். ஆசா நிகளம் = ஆசை என்னும் விலங்குகள். துகளாயின

பின் = பொடிபட்ட பின்னர். பேசா அநுபூதி = மௌனம் என்னும் அநுபவ ஞான

நிலை. பிறந்ததுவே = எனக்குக் கிட்டியது.

சுருக்க உரை

அலங்காரமாக முத்து, மரகதம் முதலிய மணிகளும் ஆடையும் அணிபவளான

வள்ளியின் நண்பனே. முருகா, உன் அன்பும் அருளும் எனக்குக் கிடைத்த

பாக்கியத்தால் ஆசை என்னும் விலங்கு பொடி பட்ட பின்பு மௌனம் என்னும்

அநுபவ நிலை பிறந்தது.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. துகிலும் புனைவாள்...

இரத்தின மணிகள் பதித்த ஆடைகளைப் புனைந்த வள்ளி நாயகி.

(தருணமணியவை பலபல செருகிய

தலையள் துகலிடை அழகிய குறமகள்) ---- திருப்புகழ் (முருகசெறி)

ஆ. ஆசா நிகளந் துகளாயின...

கந்தன் திருவருளால் ஆசைகள் பொடி பொடி ஆயின. இதுவே இப்பாடலின் முக்கிய கருத்து. ஆகவே அனுபூதிக்குத் தடையாயிருக்கும் ஆசைகளை நீக்க வேண்டும்.

(ஆசை யறுமின் ஆசை யறுமின்

ஈசனோ டாயினும் ஆசையறுமின்கள்) --- திருமந்திரம் 2615.

இ. பேசா அனுபூதி பிறந்ததுவே...

ஆசைகள் நீங்கிய பிறகு தனக்கு அனுபூதியான மௌன நிலை கிட்டியது என்று குறிப்பிட்டது கவனிக்கத் தக்கது. இது வாக்கு மட்டும் இல்லாமல் மனம் அடங்கியதையும் குறிக்கும்.

(சோத மோனநிலை பெற்றவர்க்கே நின்னருளாம்

வாசாம கோசரந்தான் வாய்க்கும் பராபரமே) --- தாயுமானவர்.

(பேசா அனுபூதி பிறக்க எனதுளத்தில்

ஆசா பசாசை அகற்றுவாய் --- தேசாளுநம்

சிற்பரா னந்தா திருவால் வாயுறையுந்

தற்பரா சொக்கநாதா) --- சொக்கநாத வெண்பா (குருஞானசம்பந்தர்).

=====

44.

சாடும் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்

சூடும் படிதந் ததுசொல் லுமதோ

வீடும் சுரர்மா முடிவே தழும்வெங்

காடும் புனமும் கமழுங் கழலே

பதம் பிரித்தல்

சாடும் தனி வேல் முருகன் சரணம்

சூடும்படி தந்தது சொல்லுமதோ

வீடும் சுரர் மாமுடி வேதமும்

வெம் காடும் புனமும் கமழுங் கழலே

பதம் கூட்டுதல் -----சாடும் முருகன்,

வீடும்.....கழலே.....சரணம்.....சொல்லுமதோ.

பத உரை

சாடும் = பகைவர்களை அழித்துக் கொன்ற. தனி வேல் முருகன் = ஒப்பற்ற

வேலாயுதத்தை உடைய முருகன். வீடும் = மோட்ச நிலையிலும். சுரர் மாமுடி =

தேவர்கள் சிறந்த தலையிலும். வேதமும் = நான்கு வேதங்களிலும். வெம் காடும் =

கொடிய காட்டிடையும். புனமும் = தினைப் புனத்திலும். கமழும் = விளங்கும். கழல் =

தமது திருவடியை. சரணம் = அடைக்கலம் என்றவாறு. சூடும்படி = அடியேன்

தலையில் சூடும்படி. தந்தது = தந்தருளிய கருணை. சொல்லுமதோ = எடுத்துச்

சொல்லக் கூடியதோ. இல்லை என்க.

சுருக்க உரை

பகைவர்களை அழித்துக் கொன்ற ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தை உடைய முருகன்,

மோட்ச நிலையிலும், தேவர்கள் தலையிலும், நான்கு வேதங்களிலும், காட்டிலும்,

தினைப்புனத்திலும் விளங்கும் தன் திருவடியை என் தலையில் சூடும்படி தந்தருளிய

கருணை சொல்லத் தகுந்ததோ. இல்லை எனும்படி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ.சாடும் - அழித்தல்.

இங்கு சூரர்களையும் அன்மாக்களின் மலங்களையும் அழிக்கின்றதைக் குறிக்கும்.

ஆ. தனி வேல் முருகன்...

தனி = ஒப்பற்ற. நக்கீரர் வேலின் சிறப்பைப் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

(இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்ன வில்வேல் சூர்தடிந்த கொற்றவா முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட

தனிவேலை வாங்கத் தரும்) --- திருமுருகாற்றுப்படை (பாயிரம்)

இ. வீடும், சூரர் மாமுடி, வேதமும், வெங்காடும் புனமும் கமழும்...

வீடு = பந்த பாசத்தினின்றும் நீங்கிய உயர் நிலை.

வெங்காடும் புனமும்.... வள்ளி அம்மைக்குக் காடும் புனமும் ஒன்று தான். முருகன்
வள்ளி திருவருள் செய்யும் பொருட்டுக் காட்டிலும் தினைப் புனத்திலும் திரிந்ததைத்
திருப்புகழில் பல இடங்களில் காணலாம்.

(குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய் வருட

கரடிபுலி திரிகரடி வாரான கானில்மிகு

குளிர்கணியி னிளமரம தேயாகி நீடியுயர் குன்றுலாவி) --- திருப்புகழ்

(உறவின்முறை கதறி)

ஈ. கழல் சூடும்படி தந்தது...

இறைவன் திருவடிகளைத் தங்கள் தலையில் சூட்டிக் கொள்ளும் அருள்
பெற்றவர்கள் அந்த அனுபவத்தைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைக்க இயலாதவர்களாய்
பலவாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

(அன்பருக் கன்பான மெய்யன் -- ஐயன்

ஆனந்த மோனன் அருட்குரு நாதன்

தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் --- என்னைத்

தானறிந் தேன் மனந் தானறந்தேனே) --- தாயுமானவர் (ஆனந்தக் களிப்பு)10.

(இபமுகவ னுக்குகந்த இளையவ மருக்கடம்ப

எனது தலையிற் பதங்கள் அருள்வோனே) --- திருப்புகழ் (களபமுலை)

(பூவார் அடிச்சுவ டென்மேல் பொறித்தலுமோ

தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ)--- திருவாசகம்

(திருத்தெள்ளேணம்) 11-7.

45.

கரவா கியகல் வியுளார் கடைசென்

றிரவா வகைமெய்ப் பொருள்ஈ குவையோ

குரவா குமரா குலிசா யுதகுஞ்

சரவா சிவயோ கதயா பரனே

பதம் பிரித்தல்

கரவாகிய கல்வி யுளார் கடை சென்று

இரவா வகை மெய்ப் பொருள் ஈ-குவையோ

குரவா குமரா குலிசாயுத

குஞ்சரவா சிவயோக தயாபரனே

பதம் கூட்டுதல் -----குரவா.....தயாபரனே, கரவாகிய.....ஈ-குவையோ.

பத உரை

குரவா = குரு மூர்த்தியே. குமரா = குமரப் பெருமானே. குலிசாயுத = குலிசாயுதத்தை
உடையவனே. குஞ்சரவா = பிணி முகம் என்னும் யானையை வாகனமாகக்
கொண்டவனே (அல்லது குஞ்சரத்துக்கு உரியவளான தேவசேனைக்கும்
உரியவனே). சிவ யோக தயாபரனே = சிவ யோகத்தைப் பாலிக்கும் கருணை
வள்ளலே. கரவாகிய கல்வி உளார் = தாம் கற்ற கல்வி அறிவைப் பிறர்க்குப்
பயன்படும்படி எடுத்துச் சொல்லாது ஒளி பொருளாக வைத்துக்
கொண்டிருப்பவர்களின். கடை சென்று = இடங்களில் சென்று. இரவா வகை =
அக்கல்வி ஞானத்தை நான் இரந்து கேளா வண்ணம். மெய்ப் பொருள் = ஞானப்
பொருளை. ஈ-குவையோ = கொடுத்து அருள் புரிவாய்.

சுருக்க உரை

குரு மூர்த்தியே. குமரப் பெருமானே. இந்திரனுக்கும் தேவசேனைக்கும் உரியவனே. சிவ யோகத்தைப் பாலிக்கும் தயாபரனே. தாம் பெற்ற கல்வி அறிவைப் பிறர்க்குப் பயன்படும்படி எடுத்துச் சொல்லாது ஒளி பெருளாக வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் பின் சென்று அந்த ஞானத்தை நான் இரந்து கேளா வண்ணம் எனக்குக் கொடுத்து அருள்வாய்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அருணகிரி நாதர் கந்தர் அனுபூதியில் வள்ளி நாயகியைப்பற்றி பன்னிரண்டு இடங்களில் கூறியிருக்கின்றார். தெய்வ யானையைப் பற்றி இந்த ஒரு பாடலில் மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்.

அ. குஞ்சரவா...

யானையினால் வளர்க்கப்பட்டவள். குலிசாயுதம் = முருகப் பெருமானுடைய வலக் கரத்தில் விளங்கும் வச்சிராயுதம். அல்லது இந்திரனிடத்தில் உள்ள வச்சிராயுதம் என்றும் கொள்ளலாம். குஞ்சரவா என்பதற்கு யானை முகத்தை உடையவனே என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். முருகன் யானை வாகனமும் உடையவர். (ஓடாப் பூடகைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி) --- திருமுருகாற்றுப்படை 247. மயில் = ஆணவ மலம். யானை = கன்ம மலம். ஆடு = மாயா மலம். இவை மூன்றும் முருகனுக்கு வாகனங்கள்.

ஆ. மெய்ப் பொருள் ஈகுவையே...

ஈதல் கீழோர் மோலோரிடம் இரப்பதைக் குறிக்கும். (ஈ தா கொடு எனும் மூன்றும் முறையே

இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்புரை)--- நன்னூல் 406.

இ. கரவாகிய கல்வியுளார்...

கற்றவர்கள் தாங்கள் கற்றதைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். கல்விப் பொருளை ஞானத்தைப் பெற விரும்பும் மற்றவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

46.

எந்தா யும்எனக் கருள்தந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே

பதம் பிரித்தல்

எந்தாயும் எனக்கு அருள் தந்தையு நீ
சிந்தாகுலமானவை தீர்த்து எனை ஆள்
கந்தா கதிர் வேலவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறை நாயகனே

பதம் கூட்டுதல் -----கந்தா....நாயகனே. எந்தாயும்.....எனையாள்.

பத உரை

கந்தா, கதிர் வேலவனே= கந்தனே, ஒளி வீசும் வேல் ஏந்தியவனே. குமரா = குமார மூர்த்தியே. உமையாள் மைந்தா = உமாதேவியின் புதல்வனே. குமரா, மறை நாயகனே = வேதமூர்த்தியே, என் தாயும் அருள் தந்தையும் நீ - எனக்கு தாயும் தகப்பனும் நீ ஆவாய். சிந்தாகுலமானவை = என் மன வருத்தங்கள் யாவற்றையும். தீர்த்து = ஒழித்து. எனை ஆள் = என்னை ஆட் கொள்ளுவாயாக.

சுருக்க உரை

கந்தப் பெருமானே. ஒளி வீசும் வேலவனே. உமாதேவியின் மைந்தனே. வேத மூர்த்தியே. என் தாயும் அருள் செய்யும் தந்தையும் நீ. என் மன வருத்தங்கள் யாவற்றையும் தீர்த்து என்னை ஆண்டருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. எந்தாயும் எனக்கருள் தந்தையுநீ...

இறைவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயாகவும் தந்தையாகவும் இருந்து அருள் புரிகின்றார்.
 (ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையுமாய் உடன் தோன்றினராய்)--- திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை)4-94-1.
 (தாயும் நீ தந்தையும் நீ சங்கரனே) --- திருஞானசம்பந்தர் (தேவாரத் திருமுறை) 1-50-7.
 (அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே)--- மாணிக்கவாசகர். திருவாசகம் (பிடித்த பத்து) 37-3.
 மனம் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும், பக்குவப்படாத ஆன்மாக்களுக்கும் பொதுவாக அன்னையாக இருத்தலால், எமக்குத் தாயும் என்று பன்மையில் கூறுவதாகவும், பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு மட்டும் சிறப்பாகத் தந்தையாக இருந்து அருள் புரிவதால் தந்தையைக் கூறுமிடத்து ஒருமையில் எனக்கு என்று கூறுவதாகவும் வாரியார் சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார்.
 ஆ. சிந்தாகுலமானவை....
 மனக் கவலையை அறிவாலும் இறைவன் அருளாலும் தான் நீக்க முடியும் என்பது கோட்பாடு.
 (தனக்குவமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் மனக்கவலை மாற்ற லரிது)---திருக்குறள்.
 (புந்திக் கிலேசமும் காயக்கி லேசமும் போக்குதற்கே) --- கந்தர் அலங்காரம் 60.

47.

ஆறா றையுநீத் ததன்மேல் நிலையைப்
 பேறா அடியேன் பெறுமா றுளதோ
 சீறா வருசூர் சிதைவித் திமையோர்
 கூறா உலகம் குளிர்வித் தவனே
பதம் பிரித்தல்
 ஆறாறையும் நீத்து அதன் மேல் நிலையை
 பேறா அடியேன் பெறுமாறு உளதோ
 சீறா வரு சூர் சிதைவித்து இமையோர்
 கூறா உலகம் குளிர்வித்தவனே

பதம் கூட்டுதல் -----சீறா.....குளிர்வித்தவனே. ஆறாறையும்.....பெறுமாறுளதோ.

பத உரை

சீறா = சீறிக் கோபித்து. வருசூர் = வந்த சூரனை. சிதைவித்து = அழிவு செய்து. இமையோர் = தேவர்கள். கூறா = பங்காகும்படி. குளிர்வித்தவனே = இன்ப நிலை வரும்படி குளிர வைத்தவனே. ஆறாறையும் = முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும். நீத்து = கடந்து. அதன் மேல் நிலையை = அதற்கப்பால் உள்ள நிலையை. பேறா = பெறும் பேறாக. அடியேன் பெறுமாறு உளதோ = அடியேன் பெறுகின்ற பாக்கியம் எனக்கு உண்டோ.

சுருக்க உரை

சீறிக் கோபித்து வந்த சூரனை அழித்து தேவர்கள் பொன்னுலகை இன்ப நிலை வரும்படி குளிர வைத்தவனே. முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து அதற்கப்பால் உள்ள மேலான நிலையைப் பெறும் பாக்கியம் எனக்கு உண்டாகுமோ?

உரைத்தருள்க.

விளக்கக் குறிப்புகள்

இந்தப் பாடலில் ஆன்ம தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆறாறையும் என்பது முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் குறிக்கும். இவையாவன.

ஆன்ம தத்துவம் (அசுத்த தத்துவம்) = 24. வித்தியா தத்துவம் (சுத்தா சுத்த தத்துவம்) = 7. சிவ தத்துவம் (சுத்த தத்துவம்) = 5. மொத்தம் = 36.

ஆன்ம தத்துவங்கள் -- பஞ்ச பூதங்கள் 5 (மண், நீர், தீ, காற்று, விண்).
 ஞானேந்திரியங்கள் 5 (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி). கன்மேந்தியங்கள் 5
 (வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம்). தன்மாத்திரைகள் 5 (சுவை, ஒளி, ஊறு,
 ஓசை, நாற்றம்). அந்தக் கரணங்கள் 4 (மனம், புத்தி, சித்தி, அகங்காரம்). மொத்தம்
 24.

வித்தியா தத்துவங்கள் --- காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன்,
 மூலப்பிரகிருதி)
 சிவ தத்துவங்கள் --- சுத்த வித்தை, ஈசரம், சாதாக்கியம், விந்து, நாதம்.
 (ஆறாறுமீதில் ஞானோபதேசம் அருள்வாயே) --- திருப்புகழ் (மாலாசை).
 (பூதமும் கரணம் பொறிகளையும் புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும்
 நாதமும் கடந்த வெளியிலே நீயும்நானுமாய் நிற்குநாள் உளதோ) --- படடினத்தார்
 (திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா)
 (ஆறாறின் தன்மை அறியா திருந்தேனுக்
 காறாறின் தன்மை அறிவித்தான் பேர்நந்தி
 ஆறாறின் தன்மை அருளால் அறிந்தபின்
 ஆறாறுக் கப்புறம் ஆகிநின் றானே) --- திருமந்திரம் 2020.

48.

அறிவொன் றறநின் றறிவார் அறிவிற்
 பிறிவொன் றறநின் றபிரான் அலையோ
 செறிவொன் றறவந் திருளே சிதைய
 வெறிவென் றவரோ டுறும்வே லவனே
பதம் பிரித்தல்

அறிவு ஒன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில்
 பிறிவு ஒன்று அற நின்ற பிரான் அலையோ
 செறிவு ஒன்று அற வந்து இருளே சிதைய
 வெறி வென்றவரோடு உறும் வேலவனே
 பதம் கூட்டுதல் ----

செறிவொன்றற.....வேலவனே.....அறிவொன்றற.....அலையோ.

பத உரை

செறிவு ஒன்று அற வந்து = உலக பந்தமான நெருக்க உறவுகள் அற்றுப் போகும்
 நிலை வந்து. இருளே சிதைய = அஞ்ஞானம் (ஆணவம்) என்னும் இருள் சிதை பட்டு
 ஒழியும்படி. வெறி = கலக்க மயக்கத்தை. வென்றவரோடு = வென்ற
 ஞானியர்களுடனே. உறும் = பொருந்தும். வேலவனே... அறிவு ஒன்று அற நின்று =
 சீவபோதம் கடந்த நிலை வர அந் நிலையில் நின்று. அறிவார் = சிவபோதத்தால்
 உன்னை அறியும் பெரியோர்களின். அறிவில் = ஞான நிலையில். பிறிவு ஒன்று அற
 = வேறுபாடு < ஒன்றும் இல்லாத. நின்ற = பிரிதலின்றி என்றும் கூடி நிற்கும். பிரான்
 அலையோ = பெருமான் நீ அன்றோ.

சுருக்க உரை

உலக பந்த பாசத்துடன் கலந்த உறவுகள் அற்றுப் போன அருள் நிலையில் வந்து,
 ஆணவ மல இருள் முற்றிலும் நீங்கப் பெறுமாறு, மயக்கத்தை வென்ற
 ஞானிகளுடன் பொருந்தும் வேலாயுதக் கடவுளே. சீவபோதம் அற்ற நிலை வந்து,
 சிவ போதத்துள் அடங்கி அந்த அருள் நிலையில் மெய்யுணர்வால் அறிகின்ற சிவ
 ஞானிகளுடன் அத்துவிதமாகக் கலந்து நின்ற பெருமான் நீரேயாகும். அந்த
 நிலையை அடியேனுக்கு அருள வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. அறிவொன் றறநின் றறிவார்...

தான் என்ற சீவபோதம் இல்லாமல் சிவ ஞான போதத்துள் அடங்கி மெய்
 உணர்வால் நின்ற ஞானிகள். (யான்தான் எனுஞ்சொல் இரண்டும்கெட்
 டாலன்றி யாவருக்கும்

தோன்றாது சத்தியம்..)--- கந்தர் அலங்காரம் 95.

ஆ. அறிவில் பிறவு ஒன்று அற....

மேற் கூறிய ஞானிகளுடைய அறிவும் முருகனுடைய அருளும், ஒன்றோடொன்று, கண் ஒளியும் சூரியனுடைய ஒளியும் போல ஒன்று பட்டு விடுகின்றன. இதை அத்துவிதமாகக் கலப்பது என்பார்கள். பிரிவு இன்னும் சொல் எதுகை நோக்கி பிறிவு என வந்தது.

இ. செறிவொன்று அற வந்து..

செறி = கலப்பு. அதாவது உலக வாழ்க்கையில் உள்ள பந்த பாசங்கள் கலப்பு இல்லாத அருள் நிலை.

49.

தன்னந் தனிநின் றதுதான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க் கிசைவிப் பதுவோ
மின்னுங் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னங் களையுங் க்ருபைசூழ் சுடரே
பதம் பிரித்தல்

தன்னம் தனி நின்றது தான் அறிய
இன்னம் ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவோ.
மின்னும் கதிர்வேல் விகிர்தா நினைவார்
கின்னம் களையும் கிருபை சூழ் சுடரே

பதம் கூட்டுதல்-----மின்னும்.....சுடரே. தன்னந்.....இசைவிப்பதுவோ.

பத உரை

மின்னும் = ஒளி வீசும். கதிர் வேல் = கிரணங்களை உடைய வேலை ஏந்திய.
விகிர்தா = வேறுபாடுடையோய். நினைவார் = உன்னை நினைத்துத்
தியானிப்பவர்களின். கின்னம் = துக்கங்களை. களையும் = நீக்கும். க்ருபை சூழ்
சுடரே = கருணை விளங்கும் பேரொளியே. தன்னம் தனி நின்றது தான் = ஒரு
சார்பும் இல்லாத தனித்து விளங்கும் பொருள் இத்தன்மைத்து என்று. அறிய =
அறியும்படி. இன்னம் = பின்னும் எடுத்து. ஒருவர்க்கு = மற்று ஒருவர்க்கு.
இசைவிப்பதுவோ = சொல்ல இயலுமோ.

சுருக்க உரை

ஒளி வீசும் வேலாயுதரே. பல வேறு வடிவங்களை உடையவரே. உன்னைத்
தியானிப்பவர்களின் துன்பங்களை நீக்கும் கருணைப் பேரொளியே. கருவி
கரணங்களினின்றும் நீங்கித் தனிமையான இன்ப நிலையில் அடியேன் நின்ற
பேரின்ப நிலையை இத்தன்மைத்து என்று பிறருக்கு உரைக்க முடியுமோ ?
முடியாது என்றபடி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. தன்னந்தனி நின்றது தான்... தனி என்பது ஐம்பொறிகள், ஐம்புலன்கள் ஆகிய
கருவி - கரணங்களிலிருந்து விடு பட்ட நிலை.

(செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல னொழியவர்

திருவடியி லணுகவரம் அருள்வாயே)--- திருப்புகழ் (அறிவழிய).

ஆன்மா, 96 தத்துவங்களும் இல்லாத தனிமையில் இறைவனுடன் கலக்கும் பரி
பூரண பேரின்ப நிலையைத் தன்னந் தனி என்று கூறுவர். இறைவன், ஒரு பற்றும்
இன்றி அருவாய்த் தானே நிற்கும் தத்துவம் கடந்த பொருள் என்பதைக் கந்தழி
என்று குறிப்பிடுவார்கள்.

ஆ. இன்னும் ஒருவர்க்கிசைவிப்பதுவோ...

அனுபூதி நிலையை சொல்லால் விளக்கிக் கூற முடியாது என்று பல இடங்களில்
சொல்லப்பட்டது. நவிலத் தகுமோ (பாடல் 28). ஒருவர்க்கிசைவிப்பதுவே (பாடல்
30). செப்புமதோ (பாடல் 38). சொல்லுமதோ (பாடல் 44).

50.

மதிகெட் டறவா டிமயங் கிஅறக்

கதிகெட் டவமே கெடவோ கடவேன்
நதிபுத் திரனா னசுகா திபவத்
திதிபுத் திரர்வீ றடுசே வகனே
பதம் பிரித்தல்

மதி கெட்டு அற வாடி மயங்கி அற
கதி கெட்டு அவமே கெடவோ கடவேன்
நதி புத்திர ஞான சுக அதிப
அத்திதி புத்திரர் வீறு அடு சேவகனே

பதம் கூட்டுதல் ----நதிபுத்திர..... சேவகனே. மதி கெட்டு.....கடவேன்.

பத உரை

நதி புத்திர = கங்கா நதியின் மைந்தனே. ஞான சுக அதிப = ஞான
சுகநிலைத்தவனே. அத்திதி = அந்த திதி என்பவரின் புத்திரர்களாகிய
அசுரர்களின். வீறு = பெருமையை. அடு = கெடுத்து அழித்த. சேவகனே =
பராக்கிரமசாலியே. மதி கெட்டு = என் அறிவு குலைந்து. அற = மிகவும். வாடி =
உள்ளம் சோர்வுற்று. மயங்கி = மயக்க உணர்வொடு. அற = மிகவும். கதி கெட்டு =
நற்கதி பெறும் வழியை இழந்து. அவமே = வீணாகக். கெடவோ = கெட்டொழிதலோ.
கடவேன் = என் தலைவிதி.

சுருக்க உரை

கங்கா தேவியின் குமாரரே. மெய்ஞ்ஞானத்தால் விளையும் பேரின்பத்துக்குத்
தலைவரே. திதியின் புதல்வர்களான அசுரர்களின் வலிமையை அழித்த வீரனே.
நான் அறிவு கெட்டு மிகவும் வாடி மயக்கமுற்று அற நெறியால் வரும் உமது திருவடி
அனுபூதியை இழந்து வீணாகக் கெட்டு அழியலாமா? கூடாது என்றபடி.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. மதி கெட்டற வாடி...

அறிவினால் உயர்வும் இன்பமும் கிடைக்கும். அறிவை வளர்த்தால் துன்பம் நீங்கும்.
(அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்) ---- திருக்குறள்.

ஆ. அறக்கதி கெட்டவமே கெடவோ...

கதி என்ற சொல் வழி என்றும் முத்தி நிலை என்றும் பொருள்படும். அறநெறியில்
ஔகுவார்க்குச் சிவ கதி கைகூடும். அனுபூதி அடைதற்கு அறங்களைப் பயன்
கருதாது கடமை உணர்ச்சியுடன் செய்ய வேண்டும். இதன் விளக்கத்தைத்
திருநாவுக்கரசர் சொற்கள் மூலம் அறியலாம்.

(மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்

பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்

தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி இட்டுச்

செம்மையுள் நிற்பராகில் சிவகதி விளையு மன்றே) --- திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத்
திருமுறை) 4-76-2.

இ. அத் திதி புத்திரர் வீறிடு சேவகனே....

காசிபருடைய மனைவியருள் ஒருவரான திதியின் மக்கள் தைத்தியர்கள்
(அசுரர்கள்). அந்த அசுரர்களின் செருக்கை அழித்தவர் முருகப் பெருமான்.

51.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே
பதம் பிரித்தல்

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

பதம் கூட்டுதல் ----உருவாய்.....விதியாய்.....குகனே. குருவாய் வருவாய் அருள்வாய்.

பத உரை

உருவாய் = உருவுள்ளவனாயும். அருவாய் = உருவம் இல்லாதவனாயும். உளதாய் = உள்ள பொருளாயும். இலதாய் = இல்லாத பொருளாயும். மருவாய் = நறு மணமாயும். மலராய் = அந் நறு மணத்தை வீசும் மலராகவும். மணியாய் = இரத்தினமாகவும். ஒளியாய் - அந்த ரத்னம் வீசும் ஒளியாகவும். கருவாய் = உயிர் இடம்பெறும் கருவாகவும் (உடலாகவும்). உயிராய் = அக் கருவிருக்கும் உயிராகவும். கதியாய் = நற் கதியாய்ப் புகலிடமாகவும். விதியாய் = அந்தக் கதிக்குச் செலுத்துகின்ற விதியாகவும். (ஊழாகவும்). குகனே = விளங்கும் குக முர்த்தியே. குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் = நீ குருமுர்த்தியாக எழுந்தருளி வந்து அடியேனுக்கு அருள் புரிவாயாக.

சுருக்க உரை

உருவம், அருவம், உளது, இலது, மரு, மலர், மணி, அதன் ஒளி, கரு, அதன் உயிர், கதி, விதி என்ற வாறு பலவாறு விளங்கும் குகனே. நீ குரு முர்த்தியாய் வந்து அடியேனுக்கு அருள் புரிய வேண்டும்.

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. உருவாய் அருவாய்...

உருவ வழிபாட்டு முறைகள் மிகுந்து மெய்ப்பொருள் தத்துவத்தின் உண்மையை அறியா வண்ணம் கலங்கி நிற்கும் இந்நாளில் இந்தப் பாடல் தெளிவை அளிக்கும். இறைவன் உரு, அரு, உருவரு என்ற மூன்று நிலைகளைக் கொண்டும் அதனைக் கடந்தும் விளங்குகின்றான் என்ற கோட்பாடு மிக முக்கியமானது. பதிமூன்றாம் பாடலிலும் (முருகன் தனிமேல்) இந்தக் கருத்தைக் காணலாம். மற்ற சான்றுகள் வருமாறு.

(அருவு மாகுவன் உருவமும் ஆகுவன் அருவும்

உருவும் இல்லதோர் தன்மையும் ஆகுவன் ஊழின்

கருமம் ஆகுவன் நிமித்தமு மாகுவன் கண்டாய்

பரமன் ஆடலை யாவரே பகர்ந்திடற் பாலார்) --- கந்தபுராணம் 3-21-126.

(அருவமோ ? உருவாரூபம் ஆனதோ? அன்றிநின்ற

உருவமோ ? உரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னில்

அருவமும் உருவாரூபம் ஆனதும் அன்றிநின்ற

உருவமும் மூன்றுஞ் சொன்ன ஒருவனுக்குள்ளவாமே) --- சிவஞான சித்தியார் 38.

(அருவனாய் அத்தி யீருரி போர்த்துமை

உருவனாய்) --- திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 5-35-1.

உருவம் இல்லாத இறைவன் நம் பொருட்டு உருவம் தாங்கி வருகின்றான் என்பது பொருள்.

ஆ. குருவாய் வருவாய்....

இறைவன் குரு வடிவாக வந்து பலருக்கு அருள் புரிந்துள்ளான்.

(கோகழியாண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க) --- திருவாசகம் (சிவ புராணம்) 1-3.

(அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து

குருபரனாகி யருளிய பெருமையை) --- திருவாசகம் (போற்றித் திருவகவல்) 75-76.

(ஐம்புலவேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்

தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு

அன்னியம் இன்மையின் அரன் கழல் செலுமே) --- சிவஞான போதம் 8.

(கருணைத் திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்

குருபரன்என் றோர்திருப்பேர் கொண்டு --- திருநோக்கால்

ஊழ்வினையைப் போக்கி) --- கந்தர் கலிவெண்பா.

அருணகிரி நாதருக்கு முருகவேள் குருவடிவமாக வந்து அருள் புரிந்தார் என்பதைக் கந்தர் அலங்காரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

(திருவடியுந் தண்டையுஞ் சிலம்பும் சிலம்புருவப்

பொருவடிவேலும் கடம்புந் தடம்புந் தடம்புய மாறிரண்டும்
மருவடிவான வதனங்களாறும் மலர்க்கண்களும்
குருவடிவாய்வந் தென்னுள்ளங் குளிரக்குதி கொண்டவே)--- கந்தர் அலங்காரம்
102.

இ. குகனே....

குகன் = ஆன்மாக்களின் மனக் குகையில் இருப்பவன். குகனே என்று மனமாற
அழைத்தால் கந்தன் அனுபூதி பெறலாம் என்று கந்தர் அனுபூதி முடிவடைகின்றது.
(பவ சாகரத்திலழுந்தி யெழா எழாதுளம்
ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகா எனும்
வகைவராதோ)--- திருப்புகழ் (ஓலமிட்ட).
=====

கந்தர் அனுபூதி (முடிவுரை)

மனதுக்கும் சொல்லுக்கும் அப்பாற்பட்ட மூலமெய்ப்பொருள் எத்தன்மைத்து என்று
ஞானிகளாலும் விளக்குதல் எளிதல்ல. பதி ஞானம் சிறிதும் இன்றிப் பசு, பாச
ஞானம் மட்டும் மிகுந்தோர், மெய்ப் பொருளை உணர்வது அதனினும் கடினம்
என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்குத் தென்னாட்டுப் பக்தி
மார்க்கத்தில், முழு முதற் பொருளுக்குப் பல வேறு உருவங்கள் அமைத்து,
பெயர்களும் கொடுத்து, கோயில்கள் கட்டி, பூசைகள் செய்து, அவரவர்
குடும்பங்களைக் காக்கும் தெய்வங்களாக வழிபடுவது மரபு. சைவ சமயத்தில்
இந்தக் கோட்பாடுக்குக் கடைக்கால் இட்டது காரைக்கால் அம்மையார் ஆவர்.

(அன்றும் திருவுருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றும் திருவுருவம் கண்டிலேன் -- என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட்கு என் உரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின் உருவம் ஏது) --- காரைக்கால் அம்மையார் (அற்புதத்
திருவந்தாதி) 61.

அம்மையாருக்குப் பின்னர் வந்த சைவ சமயக் குரவர்களால் தேவாரப் பாடல்களில்
இந்த வழிபாட்டு முறை வளர்க்கப்பட்டது.
(...நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்கு,
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு, மெழுக்கும் இட்டு,
பூமாலை புனைந்து ஏத்தி, புகழ்ந்து பாடி,
தலை ஆரக் கும்பிட்டு, கூத்தும் ஆடி.)---திருநாவுக்கரசர் (தேவாரத் திருமுறை) 6-
31-3)

இவர்களுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் தோன்றிய அருணகிரி நாதர் முழு
முதற் பொருளைக் கந்தன் என்னும் பெயர் சூட்டி, இவ்வழி பாட்டு முறையைக்
கடைப்பிடித்தார். அவர் இயற்றிய கந்தர் அனுபூதி என்ற நூலில் இந்த
மூலப்பொருள் தத்துவம் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பக்குவப்பட்ட மனம் படைத்த ஞானிகளுக்கும் அறவோர்களுக்கும், உருவமற்ற
மூலப் பொருளைக் குறித்துத் தியானம் செய்து அதனுடன் கலத்தல் சாத்தியம்
ஆகலாம். ஆனால் உலக வாழ்வில் சிக்குண்டு, மயங்கி, சிதறுண்ட மனம் உள்ள
ஏனையோர்க்கு அங்ஙனம் மனதை ஒருமுகப் படுத்துதல் எளிதல்ல. மூவாசைகளும்,
மும்மலங்களும், தீவினைகளும் நிறைந்து, இல்லற வாழ்க்கையில் உழன்று
திரிவோர்க்கு முழு முதற் பொருளைக் குறித்துத் தியானிக்கவும், அத்துடன்
ஒன்றறக் கலக்கவும், பல தடைகள் இடைஞ்சலாக இருக்கின்றன. ஆதலால் ஒரு
நாமம் ஓர் உருவம் இல்லாத மெய்ப் பொருளுக்கு, ஆயிரம் திருநாமங்கள் சூட்டி,

ஒருமையுடன் வழிபடுதல், அந்த மெய்ப் பொருளை மாந்தர் அனைவரும் உணரும்படி செய்வதற்கு உறு துணையாக அமையும் என்னும் அரிய தத்துவம் கந்தர் அனுபூதியில் விளக்கப்படுகின்றது.

அறிதற்கு அரிதானதும், குணம் குறியற்றதுமான பரம் பொருளை உணர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு, அதனை அவரவர் மனதுக்கு உகந்த உருவங்கள் அமைத்து தெய்வங்களாக வழிபடுவது, கண்டு அறிந்தவைகளின் மூலம் காண ஒண்ணாத ஒன்றை அறிதற்காக, என்ற சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். மெய்ப்பொருள் உணர்வுக்கு முதற்படி தெய்வ வழிபாடு என்பது பழந்தமிழர்களின் தேற்றம். இது பழந் தமிழ் மக்கள் பக்தி மார்க்கத்துக்கு வழங்கிய ஒரு உத்தி என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இந்த உண்மையை அறியாத அகச் சமயத்தோர் சிலர், வழி படும் தெய்வங்கள், மூலப் பரம் பொருளை அடையவும் அத்துடன் கலக்கவும் ஒரு ஏணி போல் உதவுகின்றன என்பதை மறந்து விடுகின்றனர். புறச் சமயத்தோர் இந்தச் சீரிய சமய தத்துவத்தையே அறியாமல் பல தெய்வங்களை வணங்குபவர் என்று தவறாகப் பொருள் கொண்டு குறை காண்பர்.

கந்தர் அனுபூதியில் அருணகிரிநாதர் பல மெய்ப் பொருள் தத்துவங்களையும் அனுபூதி நெறிகளையும் கூறியுள்ளார். எல்லோருக்கும் எளிதில் விளங்கும் பொருட்டு அவைகளைப் பல தலைப்புகளில் தொகுத்து, அவை காணப்படும் பாடல்களின் வரிசை எண்களுடன் இணைத்துப் பின் வரும் அட்டவணையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தத்துவம் ----- அனுபூதி பாடல் வரிசை எண்
மெய்ப் பொருள் தன்மை ----- 3,8,11,18,19,20,21,28,36,45,49,51
முவாசை ---- 2,4,5,9,14,16,24,34,39,43
மும்மலங்கள்
ஆணவம் ----- 3,28,37
கருமம் ----- 7,14,16,25,31,40
மாயை ----- 5,7,8,17,25,27,29,31,37,35,39,40,48
திருவடி ----- 6,14,21,23,53,40,44
அருள் ----- 1,15,21,25,30,51
ஞானம் ----- 13,17,30,42,45,48,50
தியானம் ----- 42,49
துதி ----- 15,21,26,27,28,33,34,41,46
அனுபூதி ----- 17,20,28,30,38,43,44,49

செல்வம் மிகுந்து, விஞ்ஞானம் வளர்ந்து, மக்கள் மிகவாக முன்னேறி இருக்கும் இந்நாளில் அருணகிரி நாதர் கந்தர் அனுபூதியில் கூறிய அருள் வாக்கு எத்துணை பொருத்தமானது என்று சிந்திப்பது அவசியம். இந்த நாளில் மதம், இனம், சாதி, மொழி, பொருள் என்ற அடிப்படையில் மனித சமுதாயம் பல்லாயிரம் பிளவு பட்டுக் கலங்கியுள்ளது. தத்தம் கோட்பாடே மெய் என்றும், சரி என்றும் தர்க்கம் இட்டு, அடியார் கூட்டங்கள் ஆண்டவன் அருளை நாடுவதைவிட, தங்களுடைய கொள்கையே உயர்ந்தது என்று நிலை நாட்டுவதிலேயே காலத்தைக் கழிக்கின்றன. இதை உணர்ந்தே மாணிக்க வாசகர் - சமய வாதிகள் தம்தம் மதங்களே அமைவது ஆக அரற்றி மலைந்தனர் - என்று திருவாசகத்தில் கூறினர் போலும்.

தெய்வங்களைக் குறித்து மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் போராடி மடியும் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் கந்தர் அனுபூதியில் கூறப்பட்ட மூலப் பொருள் தத்துவம் அனைவராலும் உணரத் தக்கது. மெய்ப் பொருள், உருவாய், அருவாய், உளதாய், இலதாய், மருவாய், மலராய் (51) பல நிலைளில் உளது என்று அருணகிரி நாதர் கந்தர் அனுபூதியை முடிக்கின்றார். மூலப் பொருளுடன் ஒன்றிட விரும்புவோர்

அதனைத் தானாய், உடனாய், வேறாய் நிற்கும் நிலைகளில் உணர்ந்து கொள்ளலாம். தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இன்று வரை தமிழ் இலக்கியத்தில் தெய்வம், கடவுள், இறை என்ற சொற்கள் பலவேறு கருத்துக்களை உணர்த்த பயன்படுத்தப்பட்டன என்று பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஆழ்ந்து சிந்தித்தால், இந்தச் சொற்கள் யாவும் விவரிக்க முடியாத மூலப் பரம்பொருளைச் சித்தரிக்க மனிதன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் என்று பொருள் கொண்டால், பெயர்களால் ஏற்படும் சமயப் பூசல்கள் குறையும் என்று நம்பலாம்.

தெய்வங்கள் பல என்பது காண்போரின் கருத்து நிலை. பரம் பொருள் ஒன்றே என்பது மூலப் பொருளுக்குரிய தத்துவ நிலை. கந்தன் என்றும் (33), உமையாள் மைந்தன் என்றும் (46), கதிர் வேலவன் என்றும் (46), குகன் (15) என்றும், மறை நாயகன் என்றும் (46), முருகன் (15) என்றும் பல நாமங்கள் சொல்லித் தொழுவதால் ஒருமைப் பொருளைப் பன்மையில் போற்றிப் பணிகின்றோம் என்பது விளங்கும்.

இப்படிப்பட்ட பரம் பொருளின் தன்மைகளை அனுபூதி கிட்டிய ஞானிகளும் அப்பேரின்பத்தைப் பிறருக்கு எடுத்துரைக்க இயலாதவர்களாக இருக்கின்றனர். அருணகிரி நாதரும் இதற்கு விலக்கில்லை. அதனால் தான் அனுபூதியில் பல இடங்களில் அவர், நவிலத்தகுமோ (28), ஒருவர்க்கு இசைவிப்பதுவே (30), ஆண்டது செப்புமதோ (38), தந்தது செப்புமதோ (44) என்று கூறியிருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

படம் - 2. அனுபூதி விளக்கம்

இதே காரணத்தினால் தான் பரம் பெருள் ஓம் என்னும் பிரணவ ரூபமாய், நாத, விந்து, கலைகளுக்கு அப்பால் பட்டது (1) என்ற அரிய கருத்தால் விளக்கப் பட்டது. அவ்வாறாயின் உலக வாழ்வில் மயங்கித் திரியும் நம் போன்ற எளியோர்களும் இறை இன்பத்தை உணர, அற நெறிகள் கந்தர் அனுபூதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. மெய்ப் பொருள் அனுபூதிக்குத் தடையாக இருப்பனவற்றை முதலில் ஆராய்வோம்.

படம் - 3. அனுபூதிக்குத் தடைகள்

ஐம்புலன்களின் வசப்பட்டு அதனால் விளையும் மண், பெண், பொன் ஆகிய மூவாசைகள் இந்தத் தடைகளுள் முதன்மையானவை.. மாயைவிடா மூவேடணை என்று முடிந்திடுமோ (39) என்று கூறியது இதை விளக்கும் பொருட்டே. விவலியம் முதலிய புறச் சமய நூல்களும் ஆசையின் விளைவுகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

அடுத்து நம்மைப் பீடிக்கும் மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கருமம், மாயை ஆகியவற்றை விலக்க வேண்டும். எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம் (2), யானாகிய என்னை விழுங்கி வெறுந் தானாய் நிலை நின்றது (28), அறிவால் அடியோடும் அகந்தையையே (37) என்ற அடிகள் யான், எனது என்ற இருமைகளையும் ஆணவத்தையும் குறிப்பன. விடுவாய், விடுவாய் வினையாவையுமே (7) வினையோட விடும் கதிர் வேல்(40) என்பவை கரும மலத்தைக் குறிப்பிடுவன. மகமாயை களைந்திட (5), அகமாம் எனுமிப் பிரமங்கெட (8), என்ற சொற்றொடர்கள் நிலையாமை (மாயையை) உணர்த்துவன. மெய்ப் பொருளை உணர, உலக அறிவு (பசு, பாச ஞானம்) போதாது. பல நூல்களைக் கற்று உலக அறிவால் மட்டும் மூலப் பொருளை அறிய முடியாது அதற்குப் பதி ஞானம் வேண்டும் என்பதை (அறிவொன்று அற நின்று அறிவார் அறிவில் (48) என்ற பாடலில் காணலாம்.

அனுபூதிக்குத் தடையாயிருப்பவைகளை அறிந்த பிறகு இறை உணர்வுக்குத் துணையாயிருப்பவைகளை ஆராய்தல் நன்று.

படம் - 4. அனுபூதிக்கு நெறிகள்

உருவும் அருவமாக நிற்கும் பரம் பொருளை மனம் உருகித் துதி செய்தல் வேண்டும். நெஞ்சக்கனகல்லும் நெகிழ்ந்து உருக என்று காப்புப் பகுதியிலேயே கூறியது கவனிக்கத் தக்கது. உருகும் செயல் தந்து உணர்வு என்று அருள்வாய் (15) என்பது அருணகிரியார் வாக்கு. ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் இல்லார்க்கு ஆயிரந் திருநாமம் சொல்லித் துதி செய்வதில் தவறில்லை. முருகன், குமரன், குகன் (15), கந்தா, கதிர்வேலவனே, உமையாள் மைந்தா, குமரா, மறை நாயகனே (46) என்று பலவாறு அருணகிரி நாதர் துதி செய்திருக்கிறார்.

துதித்தால் மட்டும் போதாது. வேறொன்றையும் பற்றி எண்ணாமல் மெய்ப் பொருளைத் தியானிக்க வேண்டும். குறியைக் குறியாது குறித்தறியும் (42), தன்னந் தனி நின்றது தான் அறிய (49) என்பவைகளை மனதை ஒருமுகப் படுத்துதல் என்ற தலைப்பில் அடக்கிக் கூறலாம். மௌன நிலையில் தான் அனுபூதி கிட்டும் என்பது சும்மா இரு சொல்லற என்றலுமே அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே (12) என்பதால் அறியப்படும்.

மனமுருகத் துதிக்கும் அடியோர்க்கு இறைவன் எளியோன் என்பது முருகன் குறமகள் பாதம் தொழுதான் (பணியான என வள்ளி பதம் பணியும் (6), பாளைக்குழல் வள்ளி பாதம் பணியும் (22)) என்ற அடிகளால் உணரலாம்.

மெய்ப்பொருளுடன் கலத்தல் என்பது இறைவன் திருவடிகளைத் தலையில் சூடிக் கொள்ளல், (சரணம் சூடும்படி தந்தது (44)) என்பதன் மூலம் உணர்த்தப்பட்டது.

இதுகாறும் கூறியவாற்றால் கந்தர் அனுபூதியில் குறிப்பிடப்பட்ட மெய்ப் பொருள் கலத்தல் என்னும் தத்துவம் ஞானிகளுக்கு மட்டுமன்றி இல்லறத்தில் வாழ்ந்து ஐம்புலன்கள் நுகர்வும் பொருள் ஈட்டுதலுமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்று கருதி வாழ்பவர்களுக்கும் ஒரு மருந்தாகவும் மார்க்கமாகவும் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மாணிக்கவாசகர் சிவபுராணத்தில் கூறிய (சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்) என்ற அடியை நினைவு கொண்டால், இந்த அறநெறி முறைகளின் மேன்மையும் அவசியமும் நன்கு விளங்கும்.

எடுத்துக் காட்டாக வினைகளை அறவே விட வேண்டும் என்ற அறவுரை துறவிகளுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். இல்லறத்தில் வாழ்வோர் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வினைகள் செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் வினை, வினையின் குறிக்கோள், வினை ஆற்றுதலின் வேகம், வினைப்பயன், வினையின் விளைவு ஆகியவைகளை நன்கு ஆராய்ந்து செயல்பட்டால் தான், தீய வினைகளை அகற்றி வரையரையுடன் நல்ல வினைகளைச் செய்யும் ஆற்றலைப் பெறலாம். இதனைப் பேராசை எனும் பிணியில் பிணிபட்டு (16) என்ற அடிகளால் உணரலாம். இல்லை எனின் பொருளிருந்தும் ஏழையராய், மனை இருந்தும் தனியராய், உறவிருந்தும் அநாதியாய், உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்து, மன அமைதி குன்றி, பிணியுற்று, இடர்ப்பட நேரிடும்.

உலகிலுள்ள சமய நூல்கள் அனைத்திலும் இறைமைத் தன்மைகளும், மனிதப் பண்புகளும் புராணக் கதைகளுடனும், நம்புதற்கரிய நிகழ்ச்சிகளுடனும் இணைத்துக் கூறப்படுவது மரபு. அவற்றைப் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதவை என்று ஒதுக்குவதைவிட பக்குவப்படாத உள்ளங்களுக்குத் தீயவை, நல்லவை என்பவைகளை விளக்கக் கையாளப்படும் உத்தி என்று கொள்வது முறையாகும்.

கந்தர் அனுபூதியில் சுரர்கள் உயர் நிலையையும், அசுரர்கள் தாழ்மைக் குணத்தையும் குறிக்கின்றன. சூரர்களின் அரசனான சுரபதுமன் ஆணவத்தின் சின்னம். முருகன் கையில் ஏந்தியுள்ள சேவல் நாதமாகவும், மயில் விந்தாகவும், வேல் ஞானமாகவும் உருவகப்பட்டுள்ளன. இம் என்ற பிரணவம், மெய்ப் பொருள் ஒன்றாய், உடனாய், வேறாய் நிற்கும் தற்பர நிலைகளைக் குறிக்கும். (ஆடும்பரி வேலணி சேவலென (1).

விதி என்னும் சொல் பிரமனைக் குறிக்கும். (விதி காணும் உடம்பை விடா வினையேன் (35) என்னும் பாடல் சிந்திக்கத் தக்கது. ஒருவன் செய்யும் வினைக்கு ஏற்ப பிறவி விதிக்கப்படுகின்றது என்பதைக் காட்டும். வினையின்றி பிறவி இல்லை என்பது கோட்பாடு. . மாவேழ் சனனம் கெட மாயை விடா (39(என்னும் அடிகள் மூலம் மூவாசைகள் அறுக்கப் பட வேண்டும் என்பது புலப்படும்.

கந்தர் அனுபூதி சுமார் ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட நூல். இதில் கூறப்பட்ட மெய்ப் பொருள் தத்துவங்களும், அற நெறிகளும் காலத்தினால் மாறுபடாமல் அன்று போல் இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றன. மனித சமுதாயங்களின் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப, புது நோக்கோடு பழைய சமயக் கோட்பாடுகளை ஆராய்ந்தால், துறவோர் இறையுடன் ஒன்றிடவும், மற்றவர்கள் வளமாக, மன அமைதியுடன் வாழவும் இந்த அறிவு நூல் பயன்படும் என்பது திண்ணம்.

=====